



การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
**DEVELOPMENT OF THAI SKILLS ENHANCING EXERCISES
ON WRITING INDIRECT SPELLING OF FINAL
CONSONANTS BY USING CO-OPERATIVE LEARNING
ACTIVITIES FOR PRATHOMSUKSA 2 STUDENTS**

วิทยานิพนธ์
ของ
ดารานี โพธิ์ไทร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
กุมภาพันธ์ 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์



คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการตอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ
นางคาราณี โพธิ์ไทร เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....*ศ. ๒๒*.....ประธานกรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ณะองทอง)

.....*๘๘๘*.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ อ้นตะเคียน)

.....*Visaya*.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ)

.....*๙๙*.....กรรมการตอบ
(ดร.สาธิต พลเจริญ)

.....*๙๙๙*.....กรรมการตอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ ศิริอำพันรฤด)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ณะองทอง)

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	
ผู้วิจัย	คาราณี โพธิ์ไทร	
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันทะเคียน	กรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ	กรรมการ
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 รวม 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียว (One-Group Pretest-Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 87.07/85.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95

TITLE	Development of Thai Skills Enhancing Exercises on Writing Indirect Spelling of Final Consonants by Using Co-Operative Learning Activities for Prathomsuksa 2 Students		
AUTHOR	Daranee Phosai		
ADVISORS	Assistant Professor Dr.Suthiap La-ongthong	Thesis Advisor	
	Assistant Professor Prakit Jantakian	Co-advisor	
	Assistant Professor Prakong Kanjanakaroon	Co-advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2009

ABSTRACT

The purposes of this study were :1) to develop Thai skills enhancing exercises on writing indirect spelling of final consonants by using co-operative learning activities for Prathomsuksa 2 students with the effectiveness; 2) to compare student's achievement before and after using Thai skills enhancing exercises on writing indirect spelling of final consonants by using co-operative learning activities for Prathomsuksa 2 students; and 3) to investigate the satisfaction of the students on the constructed exercises. The samples of the study were 27 students studying in Prathomsuksa 2 at Bantanonkoyai School, Bankruad District, Buriram Educational Service Area Office 2, in the second semester of academic year 2007. selected by purposive sampling. The research experiment was the one-group pretest - posttest design.

The research instruments consisted of : 1) ten Thai skills enhancing exercises on writing indirect spelling of final consonants by using co-operative learning activities; 2) ten lesson plans used along with Thai skills enhancing exercises on writing indirect spelling of final consonants; 3) an achievement test used as the pretest and posttest with 30 items; and 4) a rating scale questionnaire of 10 items to measure the student's satisfaction on the skill exercises. The collected data were analyzed by using mean, percentage and standard deviation. The hypotheses were tested through the t-test.

The results of this research were as follows :

1. The effectiveness of the constructed exercises was at 87.07/85.56, which was higher than the standard criteria set of 80/80.
2. The achievement of the students' posttest mean scores were higher than the pretest mean scores, with the significant difference at .01 level.
3. Students were satisfied with the skill exercises on Thai skills enhancing exercises on writing indirect spelling of final consonants by using co-operative learning activities for Prathomsuksa 2 Students at the highest level with the mean score of 4.95.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. สาธิต ผลเจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ ศิริอำพันธ์กุล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงานจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ นางดวงป่าน สวงรัมย์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นางชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ และนางสาวสุนันท์ ปิณฑุพา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้สำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน รุ่น 5 ศูนย์ประโคนชัย รวมทั้งผู้อำนวยการ โรงเรียนและคณะครู โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ โรงเรียนบ้านหนองแวง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยใช้สถานที่ในการทดลองและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนายนิพนธ์ โพธิ์ไทร และขอขอบใจบุตรชายทั้ง 2 คน ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยเสมอมา

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาและตอบแทนพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดชีวิตและสิ่งอื่นใดเหลือคณานับ ตลอดจนบูรพาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอนให้เป็นผู้มีศีล สมာธิ ปัญญา คั่งมั่นอยู่ในความดีเสมอมา

คาราณี โพธิ์ไทร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	สมมติฐานการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	หลักสูตรและการสอนภาษาไทย.....	7
	การเขียนสะกดคำ.....	14
	แบบฝึกทักษะ.....	19
	การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	27
	ความพึงพอใจ.....	39
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
	งานวิจัยในประเทศ.....	42
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	46
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	74
สมมติฐานของการวิจัย.....	74
วิธีดำเนินการวิจัย.....	75
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผลการวิจัย.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	80
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	80
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	90
ภาคผนวก ก ราชนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	91
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	93
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ.....	97
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	100
ภาคผนวก จ แผนการจัดการเรียนรู้.....	108
ภาคผนวก ฉ แบบฝึกทักษะภาษาไทย.....	212

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน.....	283
ภาคผนวก ช ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	286
ภาคผนวก ฉ คะแนนผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	288
ภาคผนวก ชญ คะแนนผลการประเมินแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	294
ภาคผนวก ฎ คะแนนผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	300
ภาคผนวก ฏ การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ.....	303
ภาคผนวก ฐ คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และ คะแนนการทำแบบฝึกทักษะ.....	306
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	311

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design.....	56
2 กำหนดการทดลอง โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	57
3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	65
4 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	66
5 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือตามเกณฑ์ 80/80.....	68
6 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ 80/80.....	69
7 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	70
8 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง คะแนนก่อนและหลังการใช้ แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ	72
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญ.....	285
11 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายชื่อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ	287
12 ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ.....	292
13 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด.....	298
14 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด.....	301
15 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จากกลุ่มตัวอย่าง.....	304
16 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	307
17 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	309

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์ของชาติ อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดหมายไม่ว่าจะเป็น การแสดงความคิด ความต้องการและความรู้สึก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน ทำให้ประกอบหน้าที่การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและ เศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทย ตลอดไป

ดังนั้นในการเรียนรู้ภาษาไทยจึงเป็นการมุ่งฝึกให้นักเรียนนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษา ไปใช้สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหา ความรู้ตลอดชีวิตสามารถนำประสบการณ์ทางภาษาแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตนเอง ให้มีความคิดที่ชาญฉลาด ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เหนือสิ่งอื่นใดการปลูกฝังนักเรียนให้เป็น บุคคลแห่งการเรียนรู้ที่ตระหนักถึงคุณค่าของภาษาไทย ที่จะต้องช่วยกันจรรโลงภูมิปัญญาทาง ภาษาเหล่านี้ให้คงอยู่ตลอดไปจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น

การเรียนรู้ภาษาไทยที่จะช่วยจรรโลงภูมิปัญญาทางภาษาคือ ทักษะการเขียนเพราะ การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญแทนคำพูด นอกเหนือไปจากประ โยชน์ในชีวิตประจำวันแล้ว ในการเรียนการสอนทุกวิชาการเขียนยังเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการออกมา เป็นอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญา เป็นการแสดงออกถึง ภูมิปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมได้อีกวิธีหนึ่ง (วรรณิ โสภประยูร, 2542 : 11) และผลงานการเขียนยังเป็นบทพิสูจน์ความเป็นนักปราชญ์ของผู้ที่

มีปัญญาอย่างแท้จริง ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 มีความประสงค์ที่จะให้นักเรียนทุกระดับได้รับการพัฒนาสูงสุดอย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งการเขียนภาษาไทยที่ชัดเจน ถูกต้อง และมีความแม่นยำทางหลักเกณฑ์ภาษาของนักเรียนจะเป็นเครื่องแสดงถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์นี้

ปัจจุบันพบว่า การเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร จากรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546-2548 พบว่า วิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.80, 38.50 และ 37.13 ตามลำดับ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2, 2549) และจากรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ ปีการศึกษา 2549 วิชาภาษาไทย พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 43.89 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2, 2550) จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้ คือร้อยละ 65 สาเหตุน่าจะมาจากนักเรียนส่วนมากยังเขียนสะกดคำผิด ๆ กันอยู่ อาจเนื่องมาจากการขาดทักษะในการฝึกการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ซึ่งเริ่มเรียนใหม่จะมีปัญหาในการสะกดคำ หากมีการใช้แบบฝึกทักษะในการสะกดคำและส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสเขียนสะกดคำบ่อย ๆ น่าจะให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนได้ถูกต้อง อันจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ม.ป.ป. : 14) หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 กล่าวไว้ว่า ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน การเขียนและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้กิจกรรมการสอนของครูก็เป็นสิ่งหนึ่งในการช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการทำให้นักเรียนในชั้นเล็ก ๆ ได้เพลิดเพลินสนุกสนาน ครูจึงควรเปลี่ยนวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนอยู่เสมอ โดยครูต้องมีเทคนิค วิธีการ กิจกรรมที่หลากหลายและรู้จักเลือกใช้ อย่างเหมาะสม

จากปัญหาที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะในด้านทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามตราตัวสะกด ได้แก่ มาตราแม่กก แม่กด แม่กน และแม่กย

เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นชั้นที่เริ่มเรียนการสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดเป็นขั้นแรก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการฝึกทักษะนี้ และเห็นว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่สามารถวัดความก้าวหน้าและประเมินตนเองของนักเรียนได้ การใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตลอดจนเกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ ได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

3. เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องอื่นๆ เช่น แบบฝึกทักษะการเขียนคำควบกล้ำ แบบฝึกทักษะการเขียนคำคล้องจอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในกลุ่มตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 114 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่วิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 10 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ก ก แม่กค แม่กน และแม่กบ จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และแบบฝึกหัดทักษะภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ชุด

2. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ก แม่กด แม่กน และแม่กบ จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และแบบฝึกหัดทักษะภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยจัดเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภายในคำ โดยใช้คำจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และแบบฝึกหัดทักษะภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คำ

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันมากกว่าการแข่งขันกันในกลุ่ม เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้สูงสุดทั้งแก่ตนเอง และผู้ร่วมงานทำให้เกิดการพึ่งพากันอย่างสร้างสรรค์

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 30 ข้อ

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

8. เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหลังการฝึกทักษะสิ้นสุดลง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรและการสอนภาษาไทย
 - 1.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 การเรียนการสอนภาษาไทย
 - 1.3 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
2. การเขียนสะกดคำ
 - 2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 2.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
 - 2.4 หลักการสอนเขียนสะกดคำ
3. แบบฝึกทักษะ
 - 3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
 - 3.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ
 - 3.3 หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ
 - 3.4 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี
 - 3.5 ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ
 - 3.6 แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.2 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.3 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.4 ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.5 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 4.6 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 4.7 การจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw
- 5. ความพึงพอใจ
 - 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 5.2 ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 5.3 การวัดความพึงพอใจ
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรและการสอนภาษาไทย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาสามารถออกแบบการเรียนการสอนและจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องตามกรอบของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2545 : 3-6) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดอันเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพิ่มประสบการณ์ เป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดีอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ให้สืบสานคงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยจึงมีความสำคัญ จำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชนในชาติ ความต้องการ กับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่านและการดู ในที่นี้จะได้ประมวลความสำคัญของภาษาไทยบางประการดังนี้

1.1 ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ภาษาในการสื่อความหมายไปสู่คนอื่นได้โดยการพูด การเขียน รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราวด้านความคิด ความรู้สึก ความต้องการกับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่านและการดู

1.2 ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดย การฟัง การอ่าน และการดูจากบุคคล จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ภาษาจะช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิด การวิเคราะห์ การวิจารณ์ จนเกิดเป็นคนรุ่นใหม่ ภาษายังเป็นเครื่องมือในการรับและถ่ายทอดวัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม

และจริยธรรมที่พึงประสงค์จากคนรุ่นก่อนและจากสังคม เพื่อปลูกฝังและหล่อหลอมให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตามที่สังคมคาดหวัง

1.3 เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน เกิดความร่วมมือของคนในสังคม ไม่สร้างปัญหาและความแตกแยกในสังคม และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

1.4 ภาษาเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ สังคมจะเป็นปึกแผ่นมั่นคงเจริญ คนในสังคมจะต้องมีความผูกพันต่อกันเป็นพวกพ้องเดียวกัน เพราะคนไทยมีภาษาไทย เป็นภาษากลางยึดเหนี่ยวผูกพันให้เป็นเชื้อชาติเดียวกัน เกิดความเป็นเอกภาพของชาติ เป็นพลังทำให้เกิดความปรองดองและร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

1.5 ภาษาไทยเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องได้รับความจรรโลงใจในชีวิตอยู่เสมอ เช่น เด็กเล็กๆ ก็ต้องการเสียงแห่งล่อลอม เมื่อโตขึ้นฟังเสียงเพลง ฟังนิทาน นิยาย บทกวี บันเทิงคดี คำอวยพร สุภาษิต ฯลฯ ซึ่งผู้ประพันธ์ได้เลือกสรรถ้อยคำอันประณีตไพเราะ และมีข้อคิดลึกซึ้งซึ่งเป็นภาษาเรียงร้อยให้เกิดความจรรโลงใจแก่ผู้อ่านและผู้ฟัง

2. คุณภาพของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2545 : 9) กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ว่า

2.1 สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี

2.2 สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล และคิดเป็นระบบ

2.4 มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตนเองและสร้างสรรค์งานอาชีพ

2.5 ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของไทย

2.6 สามารถนำทักษะทางภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล

2.7 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย

2.8 มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด เพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องกันทุกช่วงชั้น

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2545ก : 17-30) กล่าวถึง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ โดยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดสัญลักษณ์แทนภาษาไทย คือ “ท” ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 17-19) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตาม มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์ จุดหมายของหลักสูตร และมาตรฐาน การเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ในส่วนของบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้ออกความรู้แก่ผู้เรียน เป็นผู้สนับสนุนเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการดังนี้

4.1 การเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลอง

แบบโครงการงาน แบบศูนย์การเรียนรู้ แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น

4.2 ทิศค้นเทคนิคกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ และนำมาใช้ได้เหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

4.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุข ดังนี้

4.3.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงการงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธีการวางแผน ทิศค้นวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ลักษณะของโครงการงาน เป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้าทดลอง ตรวจสอบ สมมติฐาน โดยอาศัยการศึกษาวิเคราะห์ ใช้ทักษะกระบวนการ

4.3.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือพฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงาน ลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือและเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองจนสามารถนำความรู้ความเข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

4.3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลายวิธีการหนึ่ง คือ การใช้คำถาม การตั้งคำถาม โดยใช้หมวดความคิด 6 ไบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์ กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูดและวิธีการต่างๆ กระตุ้นให้นักเรียนคิดและลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้า การทำโครงการ ฯลฯ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรมในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคต เพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

4.3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารโดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียนและชุมชน เช่น การเล่าเรื่อง การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้เถียง การคัดลายมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงการ การประกวดการอ่าน การศึกษาค้นคว้า การแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

4.3.5 การพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย เกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลัง กิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จำเป็นต้องจัดควบคู่และสัมพันธ์กับกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

4.3.6 การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพของภาษาไทย เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยการอ่านพิจารณา วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผล มีการนำเสนอ ความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิดและประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การรายงาน การจัดแสดง การสร้างสรรค์วรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้จะเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนาตนเอง และสังคม

4.3.7 การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิต และศิลปะการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงการ การจัดแสดง เป็นต้น โรงเรียนและชุมชนจะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาทางภาษา

วิธีการที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้สอนสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวาง โดยใช้เทคนิควิธีการอย่างหลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุขทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของผู้เรียนและธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ที่เรียนเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้เป็นเทคนิค วิธีการ หรือรูปแบบการจัดกิจกรรมที่จะทำ ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะตามที่หลักสูตรต้องการ ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระหนัก

ในความสำคัญของการศึกษาเรียนรู้เทคนิคกระบวนการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงวัย ประสบการณ์ และความพร้อมของผู้เรียน ตลอดจนความต้องการของชุมชนท้องถิ่นที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ด้วย

การเรียนการสอนภาษาไทย

กรมวิชาการ (2546 : 21-22) ได้ให้คำชี้แจงเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน มีได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ และใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี รวมทั้งรักษาภาษาไทยไว้ในฐานะที่เป็นสมบัติของชาติด้วย สาระการเรียนรู้เป็นสิ่งที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนด มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ถือเป็นสาระแกนกลางที่ทุกคนจะต้องเรียน เนื่องจากได้กำหนดจากมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่วิเคราะห์มาจากมาตรฐานการเรียนรู้ 12 ปี จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยคำนึงถึงสาระการเรียนรู้ที่ควรเรียนรู้ตามลำดับก่อนหลังแต่ละปี และความยากง่ายที่สอดคล้องกับวัยของนักเรียนด้วย สาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดตามสาระหลักทั้ง 5 หัวข้อ ได้แก่ การอ่าน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม การนำไปใช้จัดการเรียนการสอนจริงครูผู้สอนต้องจัดในลักษณะบูรณาการ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติของภาษาไทยที่สะดวกและเหมาะสมมาก คือ การใช้วรรณคดี หรือวรรณกรรมเป็นแกน ธรรมชาติของภาษาไทยเป็นเรื่องของทักษะ ซึ่งจะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้ จำเป็นต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกันไป เช่น การอ่านแจกลูกสะกดคำในมาตราต่าง ๆ การจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงความหมาย การเขียนเรื่องแสดงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึก ความต้องการ จินตนาการ การนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต ฯลฯ จำเป็นต้องสอนทุกชั้นเพราะเป็นเรื่องของทักษะทางภาษา แต่ละชั้นจะมีเนื้อหาในการฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อนและยากมากขึ้น เช่น จำนวนคำเพิ่มขึ้น ประโยคที่ใช้จะยาวและซับซ้อนขึ้น เรื่องที่นำมาให้อ่านจะยาวมากขึ้น มีเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ มีการฝึกการคิดในระดับที่สูงขึ้น จำนวนภาษาที่ใช้มีหลากหลายรูปแบบ และใช้ภาษาอย่างมีศิลปะมากขึ้น เป็นต้น

สรุปได้ว่า การจัดการสอนภาษาไทยผู้สอนจะต้องตระหนักถึงบทบาทในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่สำคัญทางภาษาเป็นองค์รวม เพื่อจะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำในภาษาไทยมีทั้งประเภทที่เป็นคำไทยแท้ มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และคำที่รับมาจากภาษาอื่น ได้แก่ ภาษาบาลี สันสกฤต และภาษาทางยุโรปตะวันตก จะมีตัวสะกดไม่ตรงมาตราเป็นส่วนใหญ่ ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของตัวสะกด ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 157-158) กล่าวว่า ตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้เสียงของคำแตกต่างกันตามตัวพยัญชนะที่นำมาประกอบ จำแนกตัวสะกดในภาษาไทยได้เป็น 2 ประเภท

1. ตัวสะกดตรงมาตรา เช่น กาน กาม กาย กาล ภาค กาย
2. ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น กาล ขวัญ ศาล เหตุ ผล

มาตราตัวสะกดของไทยมี 8 มาตรา ดังนี้

1. มาตราแม่ก ก ใช้ ก ข ค ฉ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น มาก สุข โชค เมฆ
2. มาตราแม่ง ง ใช้ ง เป็นตัวสะกด เช่น ลิง ของ กลาง ผู่
3. มาตราแม่ค ค ใช้ จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฒ ท ค ฅ ฎ ฐ ส ห ส เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด เช่น อาจ ราชการ ก๊าซ มงกุฎ อูฐ คุรุฯ พัฒนา ปัด สังกะสี รอด บท บาท อวรุท อากาศ โทษ โอกาส
4. มาตราแม่กน ฌ ใช้ น ร ล ญ ฌ ฬ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น คน สงสาร น้ำตาล สัญญา บุญคุณ ปลาฉลาม
5. มาตราแม่กบ ใ้ บ ป พ ฟ และ ภ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เช่น หีบ รูป ภาพ ชีราฟ ลาก
6. มาตราแม่กม ใ้ ม เป็นตัวสะกด เช่น ชิม เดิม เสื่อม
7. มาตราแม่กย ใ้ ย เป็นตัวสะกด เช่น สาย โดย ชัย
8. มาตราแม่เกอว ใ้ ว เป็นตัวสะกด เช่น ลาว ทิว แว่ววาว

ข้อสังเกต

ตัวสะกดตรงมาตรา ได้แก่ แม่ก แม่กม แม่กย แม่เกอว ที่มีตัวสะกดเพียงตัวเดียว และ

<p>ตัว น สะกดในมาตราแม่กน ตัว บ สะกดในมาตราแม่กบ ตัว ก สะกดในมาตราแม่กค ตัว ค สะกดในมาตราแม่กค</p>	}	มีตัวพยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดร่วม
---	---	---------------------------------

มนัสนันท์ เห็รอดิษฐ์ (2550) กล่าวว่า ตัวสะกด เป็นพยัญชนะที่ใช้บังคับเสียงท้ายคำ บางมาตราใช้ตัวสะกดตรงตามมาตรา บางมาตราใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีทั้งหมด 9 มาตรา

มาตราตัวสะกดที่ใช้ตัวสะกดตัวเดียวตรงตามมาตรา มี 4 มาตรา ได้แก่
 มาตราแม่ กง คือ คำที่มีตัว ง สะกด เช่น โรง แห้ง ตรง
 มาตราแม่ กม คือ คำที่มีตัว ม สะกด เช่น ลม สาม ชุ่ม
 มาตราแม่ เกย คือ คำที่มีตัว ย สะกด เช่น ยาย สวย เขย
 มาตราแม่ เกอว คือ คำที่มีตัว ว สะกด เช่น ขาว เปรี๊ยว เทว
 มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกันหลายตัวเพราะออกเสียงเหมือนตัวสะกด เดียวกัน เรียกว่าตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มี 4 มาตรา คือ

มาตราแม่ กก คือ คำที่มีตัว ก สะกด หรือคำที่มีหน้าพยางค์เหมือน ได้แก่ ข ค ฃ สะกด เช่น เลข โรก เมฆ

มาตราแม่ กค คือ คำที่มีตัว ค สะกด หรือคำที่มีหน้าพยางค์เหมือน ได้แก่ ค จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ท ฑ ศ ษ ส สะกด เช่น พิช ทรุฑ ตรวจจับ มงกุฎ

มาตราแม่ กบ คือ คำที่มีตัว บ สะกด หรือคำที่มีหน้าพยางค์เหมือน ได้แก่ ป พ ฟ ภ สะกด เช่น บาบ ภาพ ยีราฟ โลก

มาตราแม่ กน คือ คำที่มีตัว น สะกด หรือคำที่มีหน้าพยางค์เหมือน ได้แก่ ญ ณ ร ล พ สะกด เช่น บุญ มโหฬาร พาล ทมิฬ อักษร ก้าหาญ

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา เป็นคำที่มีตัวสะกดใน มาตราเดียวกันหลายตัวและออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน มีทั้งหมด 4 มาตรา คือ มาตราแม่ กก มาตราแม่ กค มาตราแม่ กบ และมาตราแม่ กน

การเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะสำคัญส่วนหนึ่งของการเขียน ซึ่งนักการศึกษาและ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสภประยูร (2539 : 542) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง วิธีเขียนคำโดยเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียง ได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ

อคฺลฺย ฎปฺลิม (2539 : 10) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ การจัดเรียงลำดับ พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ภายในคำนั้น ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง รู้หลักเกณฑ์ในการเขียนและสามารถนำสิ่งที่เขียนไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

มะลิ อาจิวชัย (2540 : 12) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ เป็นการเขียนที่มี การเรียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

ฤทัยรัตน์ ทิพวรรณ (2545 : 9) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำ โดยต้องเรียงตามลำดับตัวอักษรของพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

ณัฐกานต์ ซาคิเพชร (2549 : 25-26) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดการันต์ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสื่อความหมายได้ถูกต้อง

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดการันต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทำให้สามารถสื่อความหมายได้ตรงกัน นอกจากนี้ ยังช่วยรักษาภาษาของชาติ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เขียน ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง จึงมีความสำคัญ ดังมีผู้กล่าวถึงไว้ ดังนี้

อคฺลฺย ฎปฺลิม (2539 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดถูกต้อง ช่วยให้ผู้เขียน อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัด และมีความมั่นใจในการเขียน ทำให้ผลง

มะลิ อาจิวชัย (2540 : 13) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญในการเขียน ถ้าเขียนสะกดคำผิด จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้สื่อสารกันไม่ตรงความหมาย ดังนั้นครูจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 156) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักการสะกดให้ถูกต้องได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ ก็จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องจากผู้อื่น และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเขียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและช่วยให้ใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำนั้นมีความสำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียน ถ้าเขียนสะกดคำผิด ความหมายของคำจะเปลี่ยนไป สื่อสารกันไม่เข้าใจ แต่ถ้าสะกดคำถูกต้อง ก็สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ในในชีวิตประจำวันได้ตรงตามความคิดและความต้องการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

การเขียนสะกดคำผิดนั้นมีสาเหตุหลายประการดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึง ดังต่อไปนี้ นภคล จันทรเพ็ญ (2539 : 547 – 548) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ว่า

1. ครุมีความรู้ไม่เพียงพอ เขียนหนังสือไม่ถูกต้อง จึงแสดงตัวอย่างที่ผิดและแก้ไขนักเรียนไม่ได้
2. สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ คำรับคำรา โฆษณา ป้ายประกาศ ชื่อห้างร้าน และข้อความในรถโดยสารใช้ภาษาผิด ๆ
3. ข้อความในโทรทัศน์ ใช้คำสะกดผิด เด็กคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องจึงเขียนตามอย่าง
4. ผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเขียนหนังสือผิด
5. โรงเรียนจัดครูภาษาไม่เหมาะสม นำบุคคลที่ไม่สนใจ ไม่ถนัด ในวิชา

ภาษาไทยมาสอน

6. ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนไม่ใส่ใจการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ไม่มีการแก้ไขปล่อยให้คำผิด ปรากฏในสายตาเด็ก ๆ เสมอ
7. เด็กไม่สนใจ ไม่มีความระมัดระวังในการเขียน
8. พื้นฐานของเด็กไม่ดีพอ เด็กไม่มีความรู้หลักภาษา

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 157) ได้ศึกษาคำยาก ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนมากเขียนผิดนั้นพอสรุปสาเหตุได้ดังนี้

1. นักเรียนเห็นแบบอย่างคำที่เขียนผิดแล้วจำมาใช้
2. นักเรียนไม่มีพื้นฐานทักษะทางภาษา เช่น ไม่รู้จักการใช้คำที่ประวิสรรชนีย์

หลักการใช้คำที่มี ศษ ส หลักการใช้ตัวการ์นต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักการใช้มาตรา
ตัวสะกดแม่ต่าง ๆ

3. นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำเพราะคำไทยมีคำพ้องรูป พ้องเสียง ทำให้เข้าใจ
ความหมายสับสน เช่น กัณฑ์-กรรม ฉันท์-ขรรค์ พรรณ-พันธ์

4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำเช่น โครง โคลง ขรีบ ขลิบ กรอง
คลอง กรอง กลอง

5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจาก
เสียงได้ เช่น ซอส์ค ค็อกเคอร์ แท็กซี่

6. นักเรียนใช้คำที่มีตัว ร ล ไม่ถูกต้อง เช่น ราว-ลาว รวด-ลาด รัก-ลัก
จากสาเหตุที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำผิด มาจากตัวผู้สอน วิธีการสอน
ตัวนักเรียน และสื่อต่าง ๆ ดังนั้นครูผู้สอนเป็นบุคคลที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้
ถูกต้อง โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย และสามารถจดจำวิธีเขียนคำ
ที่ถูกต้องได้

หลักการสอนเขียนสะกดคำ

การสอนทักษะการเขียนสะกดคำหรือการเขียนคำ จะต้องมุ่งให้นักเรียนเขียนคำ
ได้ถูกต้อง รู้จักคำ รู้ความหมายของคำ และสามารถใช้คำในการเขียนได้ตรงตามจุดประสงค์ของ
ผู้เขียน นักการศึกษาได้เสนอวิธีการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

การสอนเขียนไทยเบื้องต้นที่เหมาะสม สำหรับการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการ
ให้เด็กออกเสียงในการผสมทำอ่าน แล้วจึงลงมือเขียน โดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและ
การเขียน เด็กจะไม่เบื่อและประสบความสำเร็จ มีกำลังใจที่จะเขียนนับเป็นการสอนเขียนที่ดี
(บันลือ พฤษะวัน. 2533 : 26-27)

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญเพราะเป็นการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม ทำให้คน
ปัจจุบันทราบความเป็นมาและขนบธรรมเนียมประเพณีของคนสมัยก่อนมีความเจริญรุ่งเรือง
สืบทอดกันมาอย่างไร คนไทยจึงต้องพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย เพื่อจะได้รักษามรดก
ทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้รวมทั้งเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมด้วย เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะ
ที่ยากและซับซ้อน ดังนั้นในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในการเขียน ครูจึงควรคำนึงถึงหลัก
การสอนดังนี้ (วรรณิ โสมประยูร. 2537 : 168-172)

1. ตัวเด็ก

1.1 ความพร้อมของเด็ก

1.2 ความสามารถในการถ่ายทอดและการรับรู้ของเด็ก

1.3 ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ของเด็ก

1.4 ความสนใจและศรัทธาในตัวเด็ก

2. ตัวครู

2.1 ความรู้ตามหลักภาษาไทย

2.2 ความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย

2.3 เจตคติของครูที่มีต่อทักษะการเขียน

3. วิธีสอนของครู ครูควรคำนึงถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมดังนี้

3.1 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

3.2 การเตรียมความพร้อมสำหรับบทเรียนใหม่

3.3 การสอนให้เข้าใจความหมายคำและประโยค

3.4 การสร้างบรรยากาศ

3.5 การกำหนดจุดมุ่งหมายในแต่ละครั้งให้ชัดเจน

3.6 กิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกเขียน

3.7 วิธีฝึกทักษะการเขียน

3.8 การให้สิ่งเร้าและแรงบันดาลใจ

3.9 การทำให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน

3.10 การส่งเสริมให้ศึกษาความรู้อยู่เสมอ

3.11 การจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ

3.12 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

3.13 การประเมินผลและติดตามผล

สนิท สัตโยภาส (2538 : 173-175) ให้ข้อเสนอแนะในการสอนเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

1. ทำบัญชีคำยากให้นักเรียนไปศึกษาแล้วนำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

2. ให้นักเรียนไปค้นคำที่มีความหมายเหมือนกันในพจนานุกรม

3. ให้นักเรียนหาคำที่มีเสียงเหมือนกันพร้อมบอกความหมาย

4. แข่งขันหาคำพวกเดียวกัน เช่น พระเอก นางเอกในวรรณคดี

5. เขียนไทยด้วยเกมบอกใบ้ให้ทายโดยบอกความหมายของคำให้นักเรียนทราบ

พร้อมเขียนคำทายลงสมุด

6. นำคำที่ต้องการฝึกมาแต่งเป็นเรื่อง

7. ทำบัญชีคำที่มีทั้งสะกดถูกและสะกดผิดปะปนกันให้นักเรียนทำเรื่องหมายถูกผิด

หน้าคำนั้น

วีระศักดิ์ ปิตดาธาโพธิ์ (2540 : 21) กล่าวว่า ในการสอนเขียนสะกดคำนั้นครูต้องฝึกให้นักเรียนเขียนบ่อยๆ จนเกิดทักษะและให้สัมพันธ์กับทักษะทั้งสามด้าน คือการฟัง การพูด และการอ่าน ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ รวมทั้งมีการพัฒนาทักษะด้านการเขียนอย่างจริงจังและครูควรเอาใจใส่ต่อการเขียนของเด็กอย่างจริงจัง

จากข้อเสนอแนะของนักการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ โดยที่ครูสามารถเลือกใช้วิธีการสอนและกิจกรรมหลายๆ อย่างให้เหมาะสมกับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนการสะกดคำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

วรรณ แก้วแพรง (2526 : 86) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ คือ แบบฝึกหัดที่ครูจัดให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียน ได้มีทักษะเพิ่มขึ้น โดยการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยความสนใจและพอใจ หลังจาก ที่นักเรียน ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว ถ้า นักเรียน ได้ทำแบบฝึกทักษะหลายครั้งหลายหน พฤติกรรมของนักเรียนจะเปลี่ยนไป 3 ประการ คือ

1. ทำให้กลองแคล้วรวดเร็วขึ้น
2. ทำให้ถูกต้องแม่นยำขึ้น
3. ทำได้อย่างเป็นอัตโนมัติเพิ่มขึ้น

ลักษณะทั้ง 3 ประการนี้ คือองค์ประกอบการคิด การพูด และการกระทำที่เป็นทักษะ ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 641) ได้ให้ความหมายแบบฝึกหัดว่า แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

คำรณ ถ้อยเมือง (2547 : 1) กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ คือสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

สุกจิตร คงสุวรรณ (2550 : 52) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ แบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน ถือเป็น

แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

อนงค์ศิริ วิชาลัย (2536 : 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า วิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 53) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกได้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น

4. ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน
9. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

อคุลย์ ภูปลื้ม (2539 : 24-25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้อจดจำเนื้อหาและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน
4. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้
6. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน
7. ทำให้ครูประหยัดเวลา
8. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรีน และเพ็ตตี (Green & Petty, 1971 : 469) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดไว้
ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ประสบผลสำเร็จในทางใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยให้มีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
5. ช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบ
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในหนังสือเรียน
9. ช่วยประหยัดแรงงาน และเวลาของครู

สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้ช่วยในการฝึกฝนและเสริมทักษะทางภาษาที่สามารถแก้ปัญหาการอ่านการเขียนของนักเรียนได้ดีสามารถทดสอบและประเมินผล ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องของนักเรียนเฉพาะจุด นักเรียนสามารถทราบผลความก้าวหน้าของตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานขณะที่เรียน ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง สามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนด้วยตนเอง จัดจำเนื้อหาได้คงทน

หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

ภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อย ๆ แบบฝึกทักษะจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังนั้นครูจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างพอสมควร เพื่อที่จะสามารถสร้างแบบฝึกที่ดี และมีประสิทธิภาพเหมาะกับผู้เรียน ซึ่งได้มีนักการศึกษา กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

วรรณ แก้วแพรก (2526 : 87) กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีว่า

1. มีจุดมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ต้องจัดหลังจากสอนบทเรียนหรือเนื้อหานั้น ๆ แล้ว
4. ต้องจัดทำแบบฝึกทักษะไว้ล่วงหน้า โดยทำไว้เป็นรายเนื้อหา หรือทำเป็น

บท ๆ ตามบทเรียน หรือทำเฉลยไว้ด้วย

5. สนองความสนใจ ใฝ่รู้ และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่

มะลิ อาจิวชัย (2540 : 22) กล่าวว่า หลักในการสร้างแบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่า ฝึกด้านใด แบบฝึกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล

มีความชัดเจนและมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 146-147) กล่าวถึงขั้นตอนของการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่า บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไข ปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์
2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร
3. วิเคราะห์คำที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยคำและความหมายอย่างไร คำใดที่มักจะมีปัญหาในการอ่านและเขียน รวบรวมคำเหล่านั้นไว้
4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของนักเรียน แต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัย มีความสนใจเรื่องอะไร
5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีลักษณะอย่างไร
6. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด
7. นำแบบฝึกไปให้ผู้ชำนาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา หรือนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 1-5 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้

สรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะนั้น ครูควรดำเนินการตามขั้นตอน คือ สำรวจปัญหาและความต้องการ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหา รูปแบบของแบบฝึก การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข ตลอดจนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย **ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี**

การเลือกแบบฝึกมาให้แก่นักเรียนฝึกนั้น ครูจะต้องศึกษาลักษณะที่ดีของแบบฝึกก่อนเพื่อจะได้แบบฝึกที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

จันทร์ชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรประกอบด้วย

1. มีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ มีการวางฟอร์มที่ดี
4. มีที่ว่างเหมาะสมสำหรับฝึกเขียน
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม

6. ทำทายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกด้วยตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 145) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับชั้น หรือวัยแสดงความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ จะช่วยให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาให้เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ดีต้องให้ศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกควรมีหลายรูปแบบ
9. ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี 14 ข้อ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ให้นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. คำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบจำกัด และแบบตอบเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกทักษะที่ไม่ยากเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกทักษะ
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเอง

จากลักษณะของแบบฝึกที่ดีดังกล่าว พอสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีความหลากหลายรูปแบบ มีองค์ประกอบที่ดี มีลักษณะที่เข้าใจ ตรงตามเนื้อหา ใช้หลักจิตวิทยาเหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจและสภาพปัญหาของผู้เรียน

ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กทำให้ทราบว่า ความต้องการตามธรรมชาติเป็นพื้นฐานที่อยู่ใต้อารมณ์ของมนุษย์ตั้งแต่เกิดไปจนตลอดชีวิต ในเรื่องความใคร่รู้ของเด็กนั้นจะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับสภาวะของจิตและพฤติกรรมตอบสนองหลาย ๆ อย่าง โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและวิธีที่ดีที่สุด ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike)

ธอร์นไดค์ (Thorndike) เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองถูกลองผิด (Trial and Error) ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้ว บุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียว และจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ

Hergenhahn & Olson (1993 : 56 – 57) ได้สรุปกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ไว้ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ
2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือการกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้มั่นคงถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่น่าถาวร และในที่สุดอาจลืมได้
3. กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการนำไปใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้จะมีการลืมเกิดขึ้นได้
4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากจะเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

หลักการจัดการศึกษา / การสอนของธอร์นไคค์ (Thorndike)

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแบบลองถูกลองผิดบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิธีการแก้ปัญหา จดจำการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความภาคภูมิใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง
2. การสำรวจความพร้อมหรือการสร้างความพร้อมของผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องกระทำก่อนการสอนบทเรียน เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนต่อไปหรือไม่
3. หากต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในเรื่องใด จะต้องช่วยให้เขาเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง แล้วให้ฝึกฝนการกระทำนั้นบ่อย ๆ แต่อย่าให้ถึงกับซ้ำซาก จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย
4. เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้นั้นไปใช้บ่อย ๆ
5. การให้ผู้เรียนได้รับผลที่ตนพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ การศึกษาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งเร้าหรือรางวัลที่ผู้เรียนพึงพอใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Skinner) มีหลักการคือ การเรียนรู้เกิดจากที่บุคคลได้มีการกระทำต่อสิ่งเร้าแล้ว ได้รับการเสริมแรงและพฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นผลต่อการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ดังนั้นถ้ามีการควบคุมและจัดสภาพการณ์ให้การโต้ตอบสนองเปลี่ยนไปโดยการเสริมแรงจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทีละน้อยจนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ต้องการ หลักการของสกินเนอร์ มีดังนี้ (ชม ภูมิภาค. 2523 : 57)

1. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ทีละน้อยเป็นขั้นตอนอย่างค่อยเป็นไปเรื่อยๆ
2. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น
3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จและได้รับรางวัล
4. ให้ผู้เรียนทราบผลทันที
5. กระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปตามหลักตรรกวิทยาและได้รับความสำเร็จตามลำดับขั้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนมีความพร้อม มีการฝึกฝนบ่อยๆ มีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ เมื่อบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคู่กันในช่วงเวลาที่เหมาะสมสิ่งเร้าเหล่านั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น

แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้สอนจะต้องรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กไว้ ดังนี้

จรรยา ทองถาวร (2530 : 226 – 227) ได้กล่าวว่า วัยเด็กเป็นวัยที่เด็กใช้เวลาเล่นกับเพื่อน ไม่ว่าจะป็นวัยเดียวกันหรือต่างวัยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเขาจะต้องพยายามอย่างอังกที่ที่จะปรับตัวเพื่อให้งังคมยอมรับ ดังนั้นในการพัฒนาเด็กวัยนี้ ควรพัฒนาการเรียนรู้อักษะทางกายซึ่งจำเป็นต่อเกม ทั่วไป การพัฒนาทักษะพื้นฐานในการอ่าน การเขียน และการคำนวณ พัฒนาความมีจิตสำนึก ความมีจรรยา และความมีค่านิยม พัฒนาเจตคติต่อกลุ่มสังคมและชนบธรรมเนียม ความเป็นตัว ของตัวเอง ซึ่งในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของเด็กก็อยู่ในความรับผิดชอบของพ่อแม่และครูอาจารย์

สุชา จันทร์เอม (2536 : 121 – 124) ได้กล่าวว่า เด็กช่วงอายุประมาณ 6 – 9 ปี เป็นช่วงที่ มีความสำคัญต่อการเริ่มต้นชีวิตใหม่ของเด็ก เพราะเป็นระยะที่เด็กจะต้องเข้าโรงเรียน การเข้า โรงเรียนของเด็กจึงจัดเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในชีวิตของเด็ก เด็กจะต้องปรับตัวมากขึ้นถ้า เด็กได้รับการฝึกฝนด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคมมาก่อนบ้างก็จะช่วยให้เด็กปรับตัว ง่ายขึ้น เด็กในวัยนี้ ควรได้รับการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน เพื่อปรับปรุงคนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ จึงจัดเป็นวัยที่ผู้ใหญ่ควรจะเอาใจใส่เป็นพิเศษเช่นเดียวกัน

สำหรับเด็กวัยนี้ มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ 4 ด้าน คือ

1. พัฒนาการด้านร่างกาย
2. พัฒนาการด้านอารมณ์
3. พัฒนาการด้านสังคม
4. พัฒนาการด้านสติปัญญา

สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กในวัยนี้ มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้น คือพ่อแม่แสดงความรัก และยอมรับเด็ก และส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดีให้แก่เด็ก เพื่อเด็กจะได้มีร่างกายที่แข็งแรง มีอารมณ์ มั่นคงแจ่มใส โอบอ้อมอารีและให้ความร่วมมือแก่หมู่คณะ เป็นผู้ที่มีเพื่อนมาก ส่วนครูเป็นผู้ช่วย ให้เด็กมีพฤติกรรมรู้จักแก้ไขตนเองเพื่อให้เกิดความงอกงาม การจัดให้เด็กมีการเล่นหลายอย่าง รวมทั้งให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยมีครูเป็นผู้แนะแนว จัดเป็นการช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมทาง สังคมที่เหมาะสม ได้เรียนรู้วิธีการเล่นตลอดจนการเป็นทั้งผู้ชนะและผู้แพ้ที่ดี

สุจรีศ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2538 : 52-62) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึก ไว้ว่า ต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของชอร์นไคค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดที่มีการฝึก จะมีความคล่องตัวและสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการ ฝึกหรือทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมจะทำได้ไม่ดี

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด และ ความสนใจแตกต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงพิจารณาถึงความเหมาะสม คือไม่ยากหรือ ง่ายจนเกินไป และมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดแบบจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกแล้วยังช่วยขจัดให้หายากฝึกต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึงการเรียนรู้ถึง พัฒนาการเด็กในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งผู้รับผิดชอบในการพัฒนาการ ต่าง ๆ คือ พ่อแม่และครูอาจารย์ โดยเฉพาะครูมีหน้าที่จัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความรู้ไม่เบื่อหน่าย ใช้วิธีการจัด การเรียนรู้ได้เหมาะสมกับวัยของเด็ก

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัด สภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วย สมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม โดยทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่ เพียงแต่รับผิดชอบต่อตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิก ทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำมาใช้ได้กับการเรียนทุกวิชาและทุกระดับชั้น และจะมี ประสิทธิภาพสูงกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมาย ในการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย การปฏิบัติภารกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรมจริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม การสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกัน และความร่วมมือภายในกลุ่ม (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542 : 34)

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายของกิจกรรมนั้น ครูจะต้อง อาศัยเทคนิคและวิธีการที่หลากหลายเข้ามาส่งเสริมให้กระบวนการดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง การจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีการดังกล่าวได้มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1990 : 3) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปสมาชิกในกลุ่ม จะมีประมาณ 4 คน สมาชิกกลุ่มจะมีความสามารถต่างกัน โดยกำหนดให้นักเรียนเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน เรียนอ่อน 1 คน การทดสอบผลการเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ตอนที่ 2 พิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล เวลาทดสอบต่างกัน ต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องเรียนแบบร่วมมือกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอนและช่วยเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน การสอนภาษาไทย

ทศนีย์ สุขเมธี (2542 : 141) กล่าวว่า การสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นการจัดการศึกษาด้วยการให้ผู้เรียนช่วยกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันให้ทุกคนช่วยเหลือกัน นับเป็นวิธีการที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียน ทำงานร่วมกัน เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) เป็นลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่าง นักเรียนในกลุ่ม ตามบทบาทหน้าที่แต่ละคนในกลุ่มรับผิดชอบ นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน และส่งเสริมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้านจิตพิสัย เกี่ยวกับความร่วมมือและความเข้าใจ และยังใช้สอนเพื่อวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และทักษะพิสัยได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

วัฒนาพร ระจับทุกซ์ (2542 : 34) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากร เป็นกำลังใจให้กันและกัน คนเรียนเก่งจะช่วยเหลือคนเรียนอ่อน สมาชิกในกลุ่ม ร่วมรับผิดชอบต่อความสำเร็จของตนเอง และความสำเร็จของกลุ่ม

สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ (2544 : 3) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ (CL) เป็นวิธีที่มีการจัดกลุ่มการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน กล่าวคือสมาชิกแต่ละคนในทีมจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคน จะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม ดังนั้นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มทำงาน โดยทั่ว ๆ ไปจึงอาจไม่ใช่การเรียนแบบร่วมมือเพราะมักพบว่า

นักเรียนที่เก่งเท่านั้นจะเป็นผู้จัดการให้เกิดผลงานในทีม สมาชิกอื่น ๆ อาจไม่มีโอกาสในการแสดงออกซึ่งการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 134) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยบางกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างอย่างชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ทิตินา แคมมณี (2550 : 98) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันมากกว่าการแข่งขันกันในกลุ่ม เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้สูงสุดทั้งแก่ตนเอง และผู้ร่วมงาน ทำให้เกิดการพึ่งพากันอย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 134) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. การมีความสำคัญเกี่ยวข้องกันในทางบวก (Positive Interdependence)

หมายถึงการที่สมาชิกในกลุ่มมีการทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการแข่งขันมีการใช้วัสดุอุปกรณ์และข้อมูลต่าง ๆ ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน รวมทั้งได้รับผลประโยชน์หรือรางวัลเท่าเทียมกัน

2. การปฏิบัติสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotion Interaction)

เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability)

เป็นกิจกรรมที่ตรวจสอบหรือทดสอบให้มั่นใจว่าสมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่เพียงใด โดยที่จะสามารถทดสอบเป็นรายบุคคล เช่น การสังเกตการทำงาน การสอบปากเปล่า เป็นต้น

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ ผู้เรียนควร จะได้รับการฝึกฝนทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะ การเป็นผู้นำ ทักษะการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอน ซึ่งสมาชิก แต่ละคนจะต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน มีการวางแผน ดำเนินงานตามแผน ประเมินผลงานและปรับปรุงงานร่วมกัน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ งานกลุ่มประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสมาชิกทุกคนจะต้องมีความมุ่งมั่น มีความสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันอย่างจริงจังในการดำเนินกิจกรรม จึงจะทำให้งานบรรลุ เป้าหมายที่กำหนดได้

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทศนีย์ ศุภเมธี (2542 : 141) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. นักเรียนทุกคนในกลุ่ม มีความรู้ในเรื่องที่เรียนนั้น อย่างที่แท้จริง ทุกคน จะต้องรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม และมีการแลกเปลี่ยนความรู้กันและกัน มีการช่วยหรือกัน และกันในกลุ่มและทุกคนได้รับความรู้เท่า ๆ กัน บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน
 2. นักเรียนในกลุ่มรับผิดชอบร่วมกัน ต้องช่วยกันเรียน ช่วยกันทำงานให้เสร็จตาม จุดมุ่งหมาย โดยมีการพึ่งพาอาศัยกันและกันในทางบวก ให้ทุกคนในกลุ่มตระหนักว่าความสำเร็จ ของนักเรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับความสำเร็จของคนอื่น ๆ ในกลุ่มด้วย ดังนั้นทุกคนต้องช่วยเหลือ กันและกันในกลุ่ม
 3. นักเรียนทุกคนต้องทำงานด้วยกัน และทุกคนต้องมีปฏิริยาส่งเสริมซึ่งกันและกัน เช่น การใช้ท่าทางและคำพูด การให้กำลังใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
 4. นักเรียนทุกคน ต้องรู้บทบาทของตนเอง ต้องเรียนรู้ทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นกลุ่ม (Interpersonal and Small Group Skills) และปฏิบัติตามบทบาทที่ตนรับผิดชอบได้
 5. นักเรียนในกลุ่มต้องสามารถวิเคราะห์การทำงานกลุ่ม ประเมินผลและปรับปรุง การทำงานกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้
 6. นักเรียนต้องปฏิบัติตนด้วยที่ดีอย่างอาศัย และมีบทบาทในสังคม
- สรุปได้ว่า ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียน

การสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ทุกคนภายในกลุ่มจะมีการช่วยเหลือกัน สมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน และรับผิดชอบงานของกลุ่ม โดยที่สมาชิกกลุ่มจะได้รับผลประโยชน์จากการทำงานเท่า ๆ กัน

ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 35) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** กิจกรรมในขั้นเตรียม ประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจกวัสดุประสงค์ของบทเรียน และการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. **ขั้นสอน** ครูนำเข้าสู่บทเรียนแนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. **ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม** ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขณะที่ครูอาจกำหนดให้นักเรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ กัน เช่น แบบ Jigsaw, TGT, STAD เป็นต้น และในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เทคนิคที่ใช้จะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ อาจต้องใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือหลาย ๆ เทคนิค ประกอบกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

4. **ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ** ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลงานปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5. **ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม** ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนถ้ามีสิ่งที่ยังไม่รู้ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูและผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม และพิจารณาว่า อะไรคือจุดเด่นของงาน และอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือทุกรูปแบบจะคล้ายกัน คือ มีขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สุมณฑา พรหมบุตร (2540 : 59) ได้ชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลดีกับนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนในกลุ่มทุกคนจะช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผย สมาชิกในกลุ่มทุกคนกล้าถามคำถามที่ตนเองไม่เข้าใจ บรรยากาศเช่นนี้นำไปสู่การอภิปราย ซักถาม ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน อันจะนำไปสู่การเรียนรู้แบบไร้พรมแดน

2. ทำให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่มย่อย การทำความเข้าใจในความคิดรวบยอดหรือหลักการที่สำคัญนั้น การที่ได้ร่วมอภิปราย ซักถาม เปิดโอกาสให้คนที่เรียนไวได้ช่วยเหลือคนที่เรียนช้า

3. ลดปัญหาวินัยในชั้นเรียน ทุกคนในชั้นเรียนจะให้กำลังใจ ขอมอบ ร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในกลุ่ม

4. ช่วยยกระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งชั้น

5. นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนแบบร่วมมือ ส่วนใหญ่จะมีทักษะในการบริหารจัดการ การเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา มนุษยสัมพันธ์ และการสื่อความหมายดีกว่านักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนแบบร่วมมือ

6. ช่วยเตรียมผู้เรียนให้ออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัยความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน ห้องเรียนแบบร่วมมือจะสะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตจริงในอนาคตของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2543 : 41) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อนักเรียน ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็นและลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก การคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน ด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ด้านทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน และด้านการรู้จักตนเอง และเห็นคุณค่าของตนเอง

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นที่นิยมและแพร่หลาย และนำมาใช้ในปัจจุบัน มีหลายรูปแบบ ซึ่งวัฒนาพร กระจับทุกซ์ (2542 : 36-40) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นิยมใช้ดังนี้

1. เทคนิค Jigsaw เป็นเทคนิคจากแนวคิดการต่อภาพ การสอนแบบนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อย นักเรียนศึกษาเป็นกลุ่มเนื้อหาย่อยเดียวกันกับเพื่อน พร้อมทั้งจะกลับมาอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม นิยมใช้กับเนื้อหาวิชาจากตำราเรียนเกี่ยวข้องกับ การบรรยาย เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย

2. เทคนิค TGT (Teams Games Tournament) เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน ได้ศึกษาประเด็นปัญหาที่มีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว หรือคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน เช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การใช้ภาษา ภูมิศาสตร์และทักษะการใช้แผนที่ และความถี่ครบยอดทางวิทยาศาสตร์

3. เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) เป็นเทคนิคที่พัฒนาเพิ่มเติมมาจาก TGT ใช้ได้กับทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ

4. เทคนิค TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคที่ผสมผสานกลุ่มร่วมมือช่วยเหลือและการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ลงมือกระทำตามความสามารถของตนเอง และส่งเสริมร่วมมือกันภายในกลุ่ม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กิจกรรมนี้เน้นการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล มากกว่าการเรียนรู้ลักษณะกลุ่ม ผู้เรียนทำงานในระดับความสามารถของตนเอง เมื่อทำงานในส่วนของตนเองสำเร็จจึงไปจับคู่หรือกลุ่มทำงาน

5. เทคนิค GI (Group Investigation) เป็นเทคนิคที่เน้นให้ผู้เรียนทำโครงงานกลุ่ม หรือทำงานที่ครอบคลุมหมายให้ โดยเน้นการศึกษาค้นคว้า สืบเสาะหาความรู้ในเรื่องที่สนใจร่วมกัน

6. เทคนิค LT (Learning Together) วิธีนี้จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson) เป็นผู้เสนอในปี ค.ศ.1975 ต่อมาในปี ค.ศ.1984 เขาเรียกแบบนี้ว่า วงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) เทคนิคนี้กำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้ผู้เรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม

ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนเนื้อหาวิชาที่มีโจทย์ปัญหาการคำนวณ หรือการฝึกในห้องปฏิบัติการ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Jigsaw

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw ไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542 : 36) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบ Jigsaw เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เทคนิคนี้ใช้กันมากในรายวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียนเนื้อหาวิชาจากตำราเรียน (เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย) ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

1. ครูแบ่งเนื้อหาที่เรียนออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่ม
2. จัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถคล้ายกัน เรียกว่า "กลุ่มบ้าน" แล้วมอบหมายให้สมาชิกแต่ละคนศึกษาหัวข้อที่ต่างกัน
3. ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงาน และศึกษาร่วมกันในหัวข้อดังกล่าว เรียกว่า "กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ"
4. สมาชิกแต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปกลุ่มเดิมของตนผลัดกันอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ ที่ตนศึกษาให้เพื่อนฟังจนครบทุกหัวข้อ
5. ครูทดสอบเนื้อหาที่ศึกษาแล้วให้คะแนนรายบุคคล

Jigsaw II เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นจากเทคนิคเดิม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนช่วยเหลือกันและพึ่งพากันในกลุ่มมากขึ้น กระบวนการของ Jigsaw II เหมือนเดิมทุกประการ เพียงแต่ในช่วงของการประเมินผล ครูจะนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุด จะคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

สมศักดิ์ ภูวิภาคารวรรณ์ (2544 : 21 – 23) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบ Jigsaw นี้คิดขึ้นโดย Elliot Aronson และคณะ ทีมมหาวิทยาลัยเท็กซัส และมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียแห่งซานตาครูซ เป็นวิธีการที่ง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกถึงความรับผิดชอบที่ตนมีต่อกลุ่ม โดยการแต่งตั้งให้ผู้เรียนแต่ละคนเป็น "ผู้เชี่ยวชาญ" ในแต่ละสาขาที่มอบหมาย และ "ผู้เชี่ยวชาญ" นั้นต้องมาสอนเพื่อนคนอื่น ๆ ในทีมในเรื่องที่ตนรู้ Jigsaw II มีความแตกต่างจาก Jigsaw I ที่ Aronson คิดขึ้นในบางลักษณะ

วิธีการของ Jigsaw แบบดั้งเดิม หรือ Jigsaw I ที่ Aronson คิดขึ้นนั้นคล้าย Jigsaw II เกือบทุกประการ คือ ผู้เรียนที่เข้าร่วมในวิธีการนี้จะแบ่งเป็นทีม โดยมีสมาชิกที่คล้ายกัน ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนด ที่แตกต่างกันคือ เนื้อหาที่อ่านกล่าวคือ ในขณะที่วิธีการของ Jigsaw II สมาชิกทุกคนในทีมได้เนื้อหาเดียวกัน แต่เน้นจุดอ่าน

คนละจุด แต่เนื้อหาสำหรับ Jigsaw แบบดั้งเดิมจะถูกตัดออกเป็นส่วน ๆ เท่าจำนวนผู้เรียนในทีม ดังนั้นแต่ละคนในทีมได้เนื้อหาไม่ซ้ำกัน ทำให้สมาชิกแต่ละคนเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีข้อความรู้อย่างที่ผู้อื่นไม่มี ผู้เชี่ยวชาญจึงมีความสำคัญต่อกลุ่มในการให้ความรู้มากขึ้นกว่าใน Jigsaw II ถ้าเนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับประเทศอินเดีย ผู้เรียนคนหนึ่งอาจได้ข้อความเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจของอินเดีย อีกคนอาจได้ข้อความเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ของประเทศอินเดีย และอีกคนอาจได้ข้อความเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เป็นต้น ดังนั้นการที่จะได้เปอร์เซ็นต์ความสมบูรณ์ เกี่ยวกับประเทศอินเดีย ผู้เรียนทุกคนต้องพึ่งพาความรู้ของกันและกัน วิธีการแบบนี้ใช้เวลาน้อยกว่า Jigsaw II เนื่องจากข้อความที่แต่ละคนอ่านนั้นถูกตัดออกเป็นส่วน ๆ และแต่ละส่วนเป็นเพียงส่วนหนึ่งของข้อความทั้งหมด

ข้อเสนอแนะในการใช้ Jigsaw แบบดั้งเดิม มีดังต่อไปนี้

1. เขียนข้อความที่จับสมบูรณ์ในตัวเองในแต่ละส่วน หรือนำเนื้อหามาตัดออกเป็นส่วน ๆ แล้วเพิ่มเติมใจความที่อาจขาดหายไปของแต่ละส่วนให้เต็ม
2. ทีมประกอบด้วยสมาชิก 5-6 คน และเนื้อหาแต่ละตอนจะแบ่งเป็น 5 ส่วน หรือ 5 หัวข้อย่อยตามจำนวนสมาชิกในทีม
3. วิธีการนี้ใช้ประโยชน์ของการมีหัวหน้าทีมและเน้นเรื่องการศึกษาทำงานเป็นทีม ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการฝึกฝนในการทำงานร่วมกัน หากความรู้จากกันและกัน และวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียในการทำงานเป็นทีม

วิธีการของ Jigsaw II ใช้ได้ดีกับเนื้อหาการสอนในวิชาประเภทสังคมวิทยา วรรณคดี วิทยาศาสตร์บางเนื้อเรื่องและวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ มากกว่าการจำ วัสดุที่ใช้กับ Jigsaw II อาจเป็นข้อความในบทเรียนบทหนึ่ง เรื่องเล่าชีวประวัติหรือข้อเขียนอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเชิงบรรยายหรือเล่าเรื่อง ผู้เรียนที่เข้าร่วมในวิธีการนี้จะแบ่งเป็นทีม โดยมีสมาชิกที่คละคล้ากัน ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนด และได้รับ "หัวข้อสำหรับผู้เชี่ยวชาญ" ที่ต้องการศึกษาโดยละเอียด เมื่อผู้เรียนทุกคนอ่านเนื้อเรื่องจบ ในหัวข้อเดียวกันของแต่ละกลุ่มจะมารวมกันอภิปรายในหัวข้อนั้น โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที หลังจากนั้นผู้เชี่ยวชาญก็จะกลับมายังทีมของตนเพื่ออธิบายในส่วนที่ตนรู้ให้คนอื่น ๆ ฟัง และในที่สุดผู้เรียนทุกคนต้องตอบข้อสอบที่ออกคลุมเนื้อหาทุกหัวข้อ คะแนนที่ผู้เรียนได้จะมาเข้าร่วมเป็นคะแนนของทีม เช่นเดียวกับ STAD และอาจมีคะแนนพิเศษให้ผู้เรียนคนที่ทำคะแนนได้ดีเกินคาด ดังนั้นผู้เรียนทุกคนต้องศึกษาในหัวข้อของตนให้ดี เพื่อจะได้ช่วยทำให้เพื่อนในทีมทำคะแนนสอบได้ดี หัวใจสำคัญของ JIGSAW ก็คือการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ผู้เรียนทุกคนต้องพึ่งพาความรู้จากผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อจะได้ทำข้อสอบได้ดี

วิลรัตน์ ศุนทรโรจน์ (2545 : 148) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้แบบ Jigsaw ว่า มี 2 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบที่ 1 (Jigsaw I)

การเรียนรู้แบบ Jigsaw I เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และการถ่ายทอดความรู้ระหว่างกลุ่ม เป็นเทคนิคที่ใช้กันมากในรายวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียนเนื้อหาวิชา จากตำราเรียน (เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย) ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

1. ครูแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม
2. จัดกลุ่มผู้เรียนให้มีความสามารถคล้ายกัน เรียกว่า "กลุ่มบ้าน" (Home Groups) แล้วมอบหมายให้สมาชิกแต่ละคนศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกัน
3. ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกันเพื่อทำงานและศึกษาร่วมกันในหัวข้อดังกล่าว เรียกว่า "กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ" (Expert Groups)
4. สมาชิกแต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และกลับไปสู่กลุ่มเดิมของตน ผลัดกันอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนศึกษาให้เพื่อนฟังจนครบทุกหัวข้อ
5. ครูทดสอบเนื้อหาที่ศึกษาแล้วให้คะแนนรายบุคคล

2. รูปแบบที่ 2 (Jigsaw II)

การเรียนรู้แบบ Jigsaw II เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นจากเทคนิคเดิม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน และพึ่งพากันในกลุ่มมากขึ้น กระบวนการ Jigsaw II เหมือนเดิมทุกประการ เพียงแต่ในช่วงของการประเมินผล ครูจะนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

ผู้เรียนเข้าร่วมในวิธีการนี้จะแบ่งเป็นทีม โดยมีสมาชิกที่คล้ายกัน เช่นเดียวกับทีมใน TGT และ STAD ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อเรื่องที่กำหนดและได้รับ "หัวข้อสำหรับผู้เชี่ยวชาญ" ที่ต้องการศึกษาโดยละเอียด เมื่อผู้เรียนทุกคนอ่านเนื้อเรื่องจบในหัวข้อเดียวกันของแต่ละกลุ่ม จะรวมกันอภิปรายในหัวข้อนั้น ๆ โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที หลังจากนั้น ผู้เชี่ยวชาญก็กลับมายังทีมของตน เพื่ออธิบายในส่วนที่ตนรู้ให้คนอื่น ๆ ฟังและในที่สุดผู้เรียนทุกคนต้องตอบข้อสอบที่ออกคลุมเนื้อหาทุกหัวข้อ คะแนนที่ผู้เรียนได้มาจะใช้รวมเป็นคะแนนของทีม เช่นเดียวกับ STAD และอาจมีคะแนนพิเศษให้ผู้เรียนคนที่ทำคะแนนได้ดีเกินคาด

ดังนั้นผู้เรียนทุกคนต้องศึกษาในหัวข้อของตนให้ดี เพื่อจะได้ช่วยให้เพื่อนในทีมทำคะแนนสอบได้ดี หัวใจสำคัญของ Jigsaw คือ การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ผู้เรียนทุกคนต้องพึ่งพาความรู้จากผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อจะได้ทำข้อสอบได้ดี

ขั้นตอนการดำเนินการสอนแบบ Jigsaw ดำเนินการดังนี้

1. ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม
2. จัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณ 4 คน โดยให้สมาชิกของกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มนี้เรียกว่า “กลุ่มบ้าน” (Home Groups)
3. มอบหมายให้สมาชิกแต่ละคน อ่าน / ศึกษาหัวข้อย่อยที่จัดแบ่งให้ เช่น ในกลุ่ม A มีสมาชิก A1 A2 A3 A4
 - นักเรียน A1 อ่าน / ศึกษาเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1
 - นักเรียน A2 อ่าน / ศึกษาเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2
 - นักเรียน A3 อ่าน / ศึกษาเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3
 - นักเรียน A4 อ่าน / ศึกษาเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 4
 กลุ่มอื่น ๆ ที่เหลือดำเนินการมอบหมายความรับผิดชอบในลักษณะเดียวกัน
4. ให้นักเรียนที่อ่าน / ศึกษาหัวข้อหรือหัวเรื่องเดียวกัน แยกออกมารวมกันเป็นกลุ่มใหม่ เรียกว่า “กลุ่มเชี่ยวชาญ” (Expert Groups) ในกรณีนี้ถ้ามีกลุ่มประจำอยู่ 5 กลุ่ม คือ A B C D และ E
 - กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 1 ก็จะประกอบด้วยสมาชิก A1 B1 C1 D1 และ E1
 - กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มที่ 2 ก็จะประกอบด้วยสมาชิก A2 B2 C2 D2 และ E2 อย่างนี้ไปเรื่อย ๆ
5. มอบหมายหน้าที่ให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่น
 - นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำถาม / คำชี้แจง
 - นักเรียนคนที่ 2 จดบันทึกข้อมูลที่สำคัญที่กำหนดให้ และอธิบายว่ากลุ่มจะต้องทำอะไร
 - นักเรียนคนที่ 3 และ 4 ทำคำตอบ / เหตุผล / คำอธิบาย
 - นักเรียนคนที่ 5 สรุปทบทวนและตรวจสอบคำตอบอีกครั้ง
 เมื่อนักเรียนทำแต่ละข้อ (ประเด็น) เสร็จแล้วให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยนกันจนครบทุกหัวข้อ (ประเด็น)
6. นักเรียนในกลุ่มเชี่ยวชาญ (Expert Groups) แยกตัวกลับไปยังกลุ่มบ้านของตน (Home Groups) แล้วผลัดกันอธิบายความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม (ในข้อ 5) ให้เพื่อนสมาชิกของกลุ่มฟังตามลำดับหัวข้อย่อย โดยเริ่มจากหัวข้อที่ง่ายหรือเป็นความรู้พื้นฐานก่อน
7. นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ทุกหัวข้อย่อย (เป็นการสอบเดี่ยว) แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนมารวมกันเป็น “คะแนนของกลุ่ม”

8. กลุ่มที่ได้คะแนนรวม (ค่าเฉลี่ย) สูงสุด จะได้รับการยกย่องชมเชยอาจจะเขียนคิด
ประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง และบันทึกสถิติไว้เพื่อมอบรางวัลเป็นระยะ ๆ

ทิตนา เขมมณี (2550 : 266) ได้จัดกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Jigsaw ไว้
ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - กลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียก
กลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)
2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระคนละ 1 ส่วน
(เปรียบเทียบได้ชิ้นส่วนของภาพตัดต่อคนละ 1 ชิ้น) และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอน
มอบหมายให้
3. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา แยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ซึ่งได้รับเนื้อหา
เดียวกัน ตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) ขึ้นมา และร่วมกันทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระ
นั้นอย่างละเอียด และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้
4. สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับไปสู่กลุ่มบ้านของเรา แต่ละคนช่วยสอนเพื่อนในกลุ่ม
ให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ศึกษาร่วมกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่นนี้ สมาชิกทุกคนก็จะได้เรียนรู้ภาพรวม
ของสาระทั้งหมด
5. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล และนำคะแนน
ของทุกคนในกลุ่มบ้านของเรามารวมกัน (หรือหาค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนน
สูงสุด ได้รับรางวัล

สรุปได้ว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw จะมี 2 รูปแบบ คือ Jigsaw I หรือ
Jigsaw คั้งเดิม กับ Jigsaw II ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบคงมีลักษณะสำคัญร่วมกัน คือ การแบ่งนักเรียน
ให้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนได้รับการฝึกทักษะในการ
ทำงานกลุ่ม มีการประเมินผลเป็นรายบุคคล นำคะแนนของทุกคนในกลุ่มบ้านของเรามารวมกัน
(หรือหาค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนกลุ่ม ที่แตกต่างกัน คือ การศึกษาเนื้อหาสาระที่ได้รับมอบหมาย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิค Jigsaw II เนื่องจากนักเรียนได้รับการฝึกเป็น
ผู้เชี่ยวชาญทุกคน มีการประเมินผลเป็นรายบุคคล แล้วยังนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มบ้านของเรา
มารวมกัน (หรือหาค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนกลุ่ม ซึ่งจะทำให้นักเรียนให้ความร่วมมือกันในกลุ่มมาก
ขึ้น

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การทำงานต่าง ๆ จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของบุคคล หากบุคคลเกิดความพอใจก็จะเกิดความรัก ความผูกพัน มุ่งมั่น ทุ่มเทความสามารถของตนเพื่อความสำเร็จของงานอย่างเต็มที่

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า ทุกคนมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม การวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กล่าวไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายความว่าพอใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่า เท่าที่ ต้องการ ควรแก่ความต้องการ เต็มเท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการเมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” หมายถึง ชอบใจ นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอื่น ๆ ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจดังนี้

ประสาธ อิศรปริดา (2541 : 300) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิตที่ส่งผลไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และการได้รับสิ่งที่ต้องการมาตอบสนอง

วิรุฬ พรรณเทวี (2542 : 14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คนตั้งใจว่าจะมีมากหรือน้อย

สุถักษณ์ สุขแก้ว (2549 : 40) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากถ้าได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

วิกเตอร์ (Victor. 1964 : 99) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ผลจากการที่บุคคลนั้น ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเข้าไปรับรู้แล้วเกิดความพึงพอใจ

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากเป็นเรื่องการอยากจะเป็น อยากจะได้ตามความคิดของตนเอง แต่ไม่สามารถเสาะแสวงหาได้

หลักการจัดการศึกษา / การสอน

1. การเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ สามารถช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ได้ เนื่องจากพฤติกรรมเป็นการแสดงออกของความต้องการของบุคคล
2. การที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เขาต้องการเสียก่อน
3. ในกระบวนการเรียนการสอน หากครูสามารถหาได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความต้องการอยู่ในระดับใดขั้นใด ครูสามารถใช้ความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนนั้นเป็นแรงจูงใจ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้
4. การช่วยให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนอย่างเพียงพอ การให้อิสระภาพและเสรีภาพแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการรู้จักตนเองตรงตามสภาพความเป็นจริง

จากทฤษฎีและหลักการดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่จะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร ซึ่งความต้องการจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเกิดความรู้สึกรัก ชื่นชอบ มีเจตคติที่ดีและมีความสุข

การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่จะวัดว่าบุคคลมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือในการวัดทัศนคตินั้น ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

ถวิล ชาราโรจน์ (2536 : 77-86) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า ในการวัดความรู้สึก หรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกและทางลบ ทางบวก หมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบ หรือพอใจ ส่วนทางลบ จะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรง หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert Scales) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้ 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

วิกเตอร์ (Victor, 1964 : 100) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความพึงพอใจ ไว้ว่า การวัดความพึงพอใจโดยทั่วๆไปจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ หรือใช้แบบสอบถาม การจะเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่จะวัด เช่น กลุ่มบุคคลที่สามารถอ่านและเข้าใจสื่อทางภาษาได้ก็จะใช้แบบสอบถาม เพราะนอกจากจะประหยัดเวลาแล้วผู้ตอบยังมีอิสระที่จะตอบ ส่วนใหญ่ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถอ่านสื่อทางภาษาได้ จำเป็นต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ แต่ต้องแก้ปัญหาเรื่องความเป็นอิสระของผู้ตอบ ในด้านข้อคำถามนั้น บุคคลจะถูกถามถึงระดับพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในสิ่งนั้น ๆ ในแง่มุมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจะศึกษา

จากความคิดเห็นต่าง ๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจของบุคคล เป็นการตรวจสอบทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือวัดได้หลายแบบตามความเหมาะสมกับบุคคล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้าง หรือการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้มีผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

กนกพร แสงสว่าง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกัน ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิกซอร์

กับการสอนตามปกติในรายวิชา ส 305 โลกของเรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิกซอว์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการทำงานร่วมกันสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มะลิ อาจวิชัย (2540 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กด และแม่กย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดงยาง กลุ่มโรงเรียนหนองแขง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองนทา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 84.02/80.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนซึ่งได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กน และแม่กย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉัฐพงศ์ สวางค์คู่ย์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มโรงเรียนหนองหงส์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และที่เรียนจากแบบฝึกทักษะตามคู่มือครู มีคะแนนความสามารถในการสะกดคำยากหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะการสะกดคำมีคะแนนความสามารถในการสะกดคำยากมีความคงทนในการเรียนรู้ และเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นรินทร์ กระพีแดง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องระบบประชาธิปไตย ในรายวิชา ส 402 สังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้การสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ มีทักษะการทำงานร่วมกันสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยะจักร ขาวแก้ว (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ศ 306 ประเทศของเรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฤทัยรัตน์ ทิพวรรณ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหุซ้าง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า ได้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยทั้ง 12 ชุด มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 95.22/87.32 และความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพบุลย์ มุลสิ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยค้นคว้าเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.11/87.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียน เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วันดี วิภาตนาวัน (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะความคิดรวบยอด ด้วยการสร้างแผนภูมิโน้ตทัศน์โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะความคิดรวบยอดด้วยการสร้างแผนภูมิโน้ตทัศน์โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนางรอง เรื่องวรรณคดีไทย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.67/93.55 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการเรียนวรรณคดีไทยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

เกรือวัลย์ ชิมโสม (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยาง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยาง ที่พัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 91.17/90.29 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนยาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐกานต์ ขาคิเพชร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า (1) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.46/84.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ในระดับมากและมากที่สุด มากกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

นิพล ทองคำดี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจตุคามราษฎร์วิทยา อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.22/88.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรรณพร ผลเกิด (2549 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า แผนพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.05/83.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีนักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 20

ศุภจิตร์ คงสุวรรณ (2550 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/89.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.80 หมายความว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 80

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องมีการฝึกฝนบ่อย ๆ การฝึกจากการเรียนรู้ตามปกติไม่เพียงพอ ครูจึงควรใช้สื่อและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ซึ่งสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยที่เหมาะสม คือ แบบฝึกทักษะทางภาษา จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะปรากฏไปในแนวเดียวกันว่า แบบฝึกทักษะทางภาษาสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้วิจัย พบว่านักเรียนขาดทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จึงต้องฝึกทักษะด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

ลอเรย์ (Lowrey. 1978 : 817-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึง 3 โรงเรียนในระดับประถมศึกษา จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกจากแบบฝึกทั้งหมด 4 แบบฝึกที่สร้างขึ้น โดยกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกทักษะ มีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะมากกว่าก่อนทำแบบฝึกทักษะ

มิตเชล (Mitchell. 1980 : 1392-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำ 3 แบบ คือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 และใช้ทั้งสองวิธีร่วมกัน เป็นกลุ่มทดลองที่ 3 จากการศึกษาพบว่า วิธีการสอนการเขียนสะกดคำทั้ง 3 วิธี ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในด้านความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้ง 3 วิธีไม่แตกต่างกัน

แอนดรู (Andrew. 1989 : 909-A) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนสะกดตัวหนังสือแก่นักเรียนที่มีปัญหาการสะกดตัวหนังสือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 8 คน การทดลองดำเนินการติดต่อกัน 4 สัปดาห์ วันละ 45 นาที พบว่า คอมพิวเตอร์สามารถแก้ไขการเขียนและสะกดผิด ๆ ของเด็กได้

แลนโดรย์ (Landry. 1996 : 494-A) ได้ศึกษาวิธีการสะกดคำของนักเรียนในระดับกลาง จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้ เพื่อค้นคว้า วิธีการที่เด็กในชั้นโตใช้คำ (การสะกด) ที่คุ้นเคย กับคำที่ไม่คุ้นเคย การวิจัยนี้ได้ทำการสัมภาษณ์จากเด็กเกรด 7 จำนวน 20 คน ผู้ที่ซึ่งอ่อนในเรื่องการสะกดคำ ข้อมูลรวบรวมโดยการสัมภาษณ์บันทึกเทป เป็นเวลา 15 นาที วิธีการคือให้นักเรียนเขียนคำทั้งคำง่ายและคำยาก และเขียนประโยค หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์หาเหตุผลเกี่ยวกับการคิดของพวกเขา ในการใช้ความพยายามในการสะกดคำจากการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นว่า 1) เด็กนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นในการสะกดคำ 2) เมื่อสอบถามนักเรียนแล้วนักเรียนสามารถจำแนกวิธีการที่พวกเขาใช้ในการสะกดคำได้ 3) นักเรียนส่วนมาก มีความเชื่อมั่นในการสะกดคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่อ่อนในเรื่องการสะกดคำ และ 4) การส่งเสริมจากผู้ปกครองและครู เป็นการเพิ่มความเชื่อมั่นของนักเรียนในการสะกดคำ

ไมเคิลลิดิส (Michaelidis. 1997 : 31-A) ได้ศึกษาถึงผลของการฝึกทักษะการสะกดคำ โดยการใช้โปรแกรมการฝึกที่สร้างขึ้น (WART-R) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อายุระหว่าง 6-8 ปี จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า ในการทดลอง 4-5 ครั้ง ในกลุ่มเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี เมื่อเปรียบเทียบผลก่อนเรียนและหลังเรียน พบความแตกต่างของจำนวนคำที่สะกดถูกต้อง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และในกลุ่มเด็กอายุ 8 ปี ไม่พบความแตกต่างของผลก่อนเรียนและหลังเรียน

ฮากันสัน (Hakanson. 2001 : 1) ได้ศึกษาผลของการเรียนการสะกดคำในบริบทที่มีคือนักเรียน จำนวน 17 คน ในห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีความสามารถในการสะกดคำ จากต่ำไปถึงสูงใช้เวลาฝึก 10 สัปดาห์ ไม่มีการสอนการสะกดคำโดยตรงแบบทดสอบก่อนและหลังการสอนใช้เปรียบเทียบผลของความรู้ทางการสะกดคำทั่วไปของนักเรียนนอกเวลาสอน ผลการทดสอบก่อนและหลังการสอน แสดงให้เห็นว่าการฝึกสะกดคำในบริบทไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความรู้ทางการสะกดคำโดยรวม การฝึกสะกดคำโดยแยกเดี่ยวออกมาพบด้วยว่ามีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อผลของการฝึกสะกดคำในบริบท ผลการศึกษาครั้งนี้บ่งชี้ว่าการฝึกสะกดคำในบริบทการเขียนของเราเองมีผลต่อความรู้ทางการสะกดคำโดยรวมมากกว่าการฝึกสะกดคำที่แยกออกมาเดี่ยว ๆ ถึงแม้ทั้งสองกลยุทธ์นั้นจะปรับปรุงความรู้ทางการสะกดคำโดยทั่วไปให้ดีขึ้น ได้ก็ตาม

เบชาชาร์ด (Bouchard. 2002 : 1) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการสะกดคำแต่การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและ

ความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่าการฝึกอ่านของนักเรียนดีกว่าการฝึกสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าเมื่อผลรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียนต่อไปพบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวลีที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุดได้ศึกษาการให้ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำของพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครู ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติงานจริงของ นักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ แต่ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจ ในการสอนข้อค้นพบเหล่านี้ชี้ให้เห็นการพิจารณาที่ตรงประเด็น 4 ประการที่จำเป็นต้องกล่าวถึง ในวิเคราะห์ใด ๆ ในความคิดในการอ่านและการสะกดคำดังนี้ ประการแรกกลุ่มตัวอย่างความผิดในการอ่านและการสะกดคำจำเป็นต้องมากพอที่จะเป็นตัวแทนของการพัฒนาความรู้เรื่องคำของ นักเรียนได้ ประการที่สอง การวิเคราะห์ความคิดซึ่งได้แก่ความผิดจากงานทางภาษาศาสตร์ที่แตกต่างกันจำเป็นต้องพิจารณาระดับหน้าที่สำหรับประเภทของงานแต่ละประเภทยิ่งไปกว่านั้น การวิเคราะห์ความผิดพลาดพบว่า นักเรียนใช้การประสมประสานกลยุทธ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันไม่ เฉพาะคำบอกใบ้ทางอักษรวลีให้ทั้งอ่านและสะกดคำเท่านั้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะและ เทคนิคการสอนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีผลต่อการพัฒนาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น สามารถนำมาใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สมควรนำมา เป็นสื่อ เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในกลุ่มตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 114 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ชุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 10 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังจากที่นักเรียนเรียนจบ

ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 เกี่ยวกับธรรมชาติวิชาภาษาไทย สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้หลัก มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แนวดำเนินการ การวัดผลประเมินผลและคำอธิบายรายวิชา

1.2 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จากหนังสือเรียน สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และแบบฝึกหัดทักษะภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาจัดทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้จำนวน 10 ชุด ดังนี้

1.3.1 ชุดที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กก

1.3.2 ชุดที่ 2 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กข

1.3.3 ชุดที่ 3 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กค

1.3.4 ชุดที่ 4 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กจ

1.3.5 ชุดที่ 5 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กฉ

1.3.6 ชุดที่ 6 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน

1.3.7 ชุดที่ 7 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กบ

1.3.8 ชุดที่ 8 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กป

1.3.9 ชุดที่ 9 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กผ

1.3.10 ชุดที่ 10 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กฝ

1.4 นำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง

ด้านเนื้อหา ด้านโครงสร้างของแบบฝึก และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้วพร้อมกับแบบประเมินแบบฝึกทักษะ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย

1.5.1 นางดวงป่าน สวงรัมย์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.5.2 นางชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.5.3 นางสาวสุนันท์ ปิณฑุพา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้คำ ข้อความ และรูปแบบในแบบฝึก พร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.6 นำคะแนนจากการประเมินแบบฝึกทักษะภาษาไทย ทั้ง 10 ชุด ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย ปรากฏว่าได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 166)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด

แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด ถือว่าเป็นแบบฝึกทักษะที่ใช้ได้

1.7 นำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.8 นำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ทั้ง 10 ชุด ไปทดลอง (Try Out) หาคุณภาพโดยทดลองควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีขั้นตอนการหาคุณภาพภาพ ดังนี้

1.8.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้นักเรียน 3 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 1 คน ขณะทำการทดลองผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนอย่างใกล้ชิดแล้วบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่เรียนรู้ และซักถามนักเรียนแต่ละคนถึงข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.8.2 การทดลองกับกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนเดียวกันกับแบบหนึ่งต่อหนึ่ง) โดยนำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่ได้รับการปรับปรุงจากการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มาทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง โดยเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 3 คน เพื่อจับเวลาในการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ถ้าผู้เรียนพบข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะ ให้ทำเครื่องหมายไว้สำหรับอภิปรายกับผู้วิจัยในภายหลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ให้มีคุณภาพต่อไป

1.8.3 การทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ซึ่งเป็นนักเรียนทั้งห้องเรียน จำนวน 19 คน เสมือนการใช้ทดลองจริง แต่ไม่ใช่กลุ่มทดลองตัวอย่าง โดยนำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ได้ปรับปรุงจากการทดลองกลุ่มเล็ก ขณะทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน จากนั้นนำข้อมูลจากการสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ให้มีคุณภาพต่อไป

1.9 นำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.10 นำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2 ศึกษารายละเอียด หลักการ แนวคิดและเทคนิคในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และแบบฝึกหัดทักษะภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.5.1 – 1.5.3) ตรวจสอบความถูกต้อง ในด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สื่อการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิกอร์ท (Likert) 5 ระดับ (ข้อ 1.5.3)

2.7 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ประเมินเช่นเดียวกับข้อ 1.6 ปรากฏว่าได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน มีความเหมาะสมมากที่สุด

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลอง (Try Out) เพื่อหาคุณภาพ โดยใช้ร่วมกับแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลองแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในแผนการจัดการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 10 แผน

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.5.1 – 1.5.3) ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

3.6 หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องแล้ว นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 220) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่า

IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงในการวัด
ความจุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3.7 ปรับปรุงและพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด เป็นฉบับทดลองไว้จำนวน 40 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบตามข้อ 3.7 ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
บุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 21 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ได้ทดลอง (Try Out) แผนการจัดการเรียนรู้
และแบบฝึกทักษะ ในชั้นการทดลองกลุ่มใหญ่มาแล้ว

3.9 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนสอบเสร็จแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้
1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน

3.10 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยการกำหนด
คุณลักษณะเพื่อประเมินตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

3.10.1 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าความยาก
รายข้อ ตั้งแต่ .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ .20 ถึง 1.00 ไว้ (ประสิทธิ์
สุวรรณรักษ์. 2542 : 238-239)

3.10.2 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกที่เข้าเกณฑ์ไว้
จำนวน 30 ข้อ

3.10.3 นำแบบทดสอบที่ได้ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ที่เคยเรียนการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดมาแล้ว เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของโลเวท (Lovett) (สมนึก กัทฑิยธนี. 2549 : 230)

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับ ดังนี้

4.1 กำหนดกรอบเนื้อหา แนวคิดและขอบข่ายโครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา
รูปแบบ โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ
ความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.5.1 – 1.5.3) ตรวจสอบด้านเนื้อหา ความถูกต้อง และความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ

4.5 นำคะแนนจากการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปเทียบเกณฑ์การประเมินเช่นเดียวกับข้อ 1.6 ปรากฏว่าได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 แสดงว่าแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเหมาะสมมากที่สุด

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในรูปแบบที่เรียกว่า One - Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวแต่มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design

การทดลอง	Pretest	Treatment	Posttest
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X หมายถึง การจัดกระทำ (Treatment)

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

2. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ในวันที่ 4 มกราคม 2551 กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้

2.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากแบบฝึกทักษะชุดที่ 1-10 ทำการสอนชุดละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 7 มกราคม 2551 - 21 มกราคม 2551 ช่วงเวลาที่ทำการสอน คือ ระหว่างเวลา 15.00 – 16.00 น. ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

2.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ในวันที่ 22 มกราคม 2551 หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน

2.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดวัน เวลา ในการทดลองดังตาราง 2

ตาราง 2 กำหนดการทดลอง โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	เวลา/ ชั่วโมง
4 ม.ค. 51	ทดสอบก่อนเรียน	1
7 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กก	1
8 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กข	1
9 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กค	1
10 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กจ	1
11 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 5 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กฉ	1

ตาราง 2 (ต่อ)

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	เวลา/ ชั่วโมง
14 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 6 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน	1
15 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 7 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน	1
17 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 8 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน	1
18 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 9 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน	1
21 ม.ค. 51	แบบฝึกทักษะชุดที่ 10 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน	1
22 ม.ค. 51	ทดสอบหลังเรียน	1
22 ม.ค. 51	วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด	15 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
- เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
- วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กำหนดค่าคะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 166)
 - 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
 - 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
 - 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 - 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 - 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 การหาค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100

1.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2547 : 87 - 88)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 80/80 ใช้สูตรดังนี้ (เชเชิญ กิจระการ. 2544 : 49)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
	$\frac{\sum X}{A}$	แทน	คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกทักษะทุกชุดรวมกัน
		แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\frac{\sum X}{B}$	แทน	คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
		แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัทธิขนิ. 2549 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.3 การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัทธิขนิ. 2549 : 212)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของ เบรนแนน (Brennan) ดังนี้ (สมนึก กัททิษฐี. 2549 : 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	N_1	แทน	จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N_2	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

2.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett) ดังนี้ (สมนึก กัททิษฐี. 2549 : 230)

$$\text{สูตร } r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	X_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ ($C = 18$)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

3.1.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกด
คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ดังนี้ (ชูศรี วงษ์รัตน์. 2546 : 146)

3.1.1.1 ทดสอบสมมติฐานด้านกระบวนการ (E_1)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \mu_0}{\frac{s_1}{\sqrt{n_1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบ ความมีนัยสำคัญ
	\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของแบบฝึกทักษะ
	μ_0	แทน	เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80
	s_1	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบฝึกทักษะ
	n_1	แทน	จำนวนแบบฝึกทักษะ

3.1.1.2 ทดสอบสมมติฐานด้านผลลัพธ์ (E_2)

$$t = \frac{\bar{X}_2 - \mu_0}{\frac{s_2}{\sqrt{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบ ความมีนัยสำคัญ
	\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์
	μ_0	แทน	เกณฑ์ประสิทธิภาพของคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80
	s_2	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์
	n_2	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 สถิติทดสอบสมมติฐานผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตร Dependent Samples t - test ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2547 : 228)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
D	แทน	ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งหมดยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่คำนวณจาก t-test
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียน

สะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วย
แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้
แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง
การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียน
สะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังแสดงในตาราง 3-5

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

แบบฝึกทักษะ	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
คะแนนเต็ม	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	250
$\sum X$	588	591	586	588	587	589	585	586	588	589	5877
\bar{X}	21.78	21.89	21.70	21.78	21.74	21.82	21.67	21.70	21.78	21.81	217.67
<i>S.D.</i>	1.40	1.31	1.24	1.34	1.26	1.14	1.30	1.10	1.15	1.30	10.94
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	87.12	87.56	86.80	87.12	86.96	87.28	86.68	86.80	87.12	87.24	87.07

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกด
คำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ แต่ละชุดได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.68
ถึงร้อยละ 87.56 ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 217.67 จากคะแนนเต็ม 250 คะแนน คิดเป็นร้อยละ
87.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายแบบฝึกเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ แบบฝึกที่ 2

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.89 คิดเป็นร้อยละ 87.56 รองลงมาเป็นแบบฝึกที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 21.82 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.28 และแบบฝึกที่ 10 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.81 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.24 ดังนั้นแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 87.07

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	คะแนนคิดเป็นร้อยละ
1	28	93.33
2	27	90.00
3	25	83.33
4	28	93.33
5	23	76.67
6	25	83.33
7	27	90.00
8	26	86.67
9	27	90.00
10	25	83.33
11	27	90.00
12	26	86.67
13	24	80.00
14	26	86.67
15	26	86.67
16	25	83.33
17	27	90.00
18	26	86.67

ตาราง 4 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	คะแนนคิดเป็นร้อยละ
19	26	86.67
20	24	80.00
21	26	86.67
22	24	80.00
23	23	76.67
24	26	86.67
25	25	83.33
26	26	86.67
27	25	83.33
รวม	693	2310.01
\bar{X}	25.67	85.56
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	85.56	-
S.D.	1.33	4.43

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เท่ากับ 25.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.33 ดังนั้นการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงมี ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 85.56

ตาราง 5 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	S.D.
คะแนนการทำแบบฝึกทักษะ (E_1)	250	217.67	87.07	10.94
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการทำ แบบฝึกทักษะ (E_2)	30	25.67	85.56	1.33

จากตาราง 5 พบว่านักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยจาก การทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เท่ากับ 217.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม
250 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.07 (E_1) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.94 และมีคะแนน
เฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เท่ากับ 25.67 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน
คิดเป็นร้อยละ 85.56 (E_2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.33 ดังนั้นแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 87.07/85.56

ตาราง 6 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 E_1/E_2 กับเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	<i>n</i>	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	S.D. ร้อยละ	<i>t</i>
คะแนนการทำแบบฝึกทักษะ (E_1)	27	87.07	4.37	8.39**
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการทำ แบบฝึกทักษะ (E_2)	27	85.56	4.43	6.51**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด คิดเป็นร้อยละ 87.07 (E_1) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.37 และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 85.56 (E_2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.43 ดังนั้นแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.07/85.56 เมื่อนำไปทดสอบสมมติฐานการวิจัยจะได้ค่า *t* ของ คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะ (E_1) เท่ากับ 8.39 และค่า *t* ของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะ (E_2) เท่ากับ 6.51 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังแสดงในตาราง 7-8

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนก่อนใช้แบบฝึก (30)	คะแนนหลังใช้แบบฝึก (30)	D	D^2
1	19	28	9	81
2	19	27	8	64
3	17	25	8	64
4	22	28	6	36
5	12	23	11	121
6	13	25	12	144
7	16	27	11	121
8	13	26	13	169
9	18	27	9	81
10	14	25	11	121
11	18	27	9	81
12	15	26	11	121
13	14	24	10	100
14	17	26	9	81
15	18	26	8	64
16	18	25	7	49
17	19	27	8	64
18	18	26	8	64
19	16	26	10	100
20	13	24	11	121
21	14	26	12	144
22	14	24	10	100

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนใช้แบบฝึก (30)	คะแนนหลังใช้แบบฝึก (30)	D	D^2
23	12	23	11	121
24	17	26	9	81
25	16	25	9	81
26	18	26	8	64
27	16	25	9	81
รวม	436	693	257	2519
\bar{X}	16.15	25.67	9.52	-
ร้อยละ	53.83	85.56	-	-
$S.D.$	2.52	1.33	1.67	-

จากตาราง 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เท่ากับ 16.15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.52 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เท่ากับ 25.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.33 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลต่าง เท่ากับ 9.52 คะแนน

ตาราง 8 การเปรียบเทียบความแตกต่าง คะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการทดสอบจำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\sum D$	$\sum D^2$	$(\sum D)^2$	f
ก่อนฝึก	27	257	2519	66,049	29.57**
หลังฝึก	27				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่ง ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อ	รายการ	ระดับ ความพึงพอใจ		ความหมาย
		\bar{X}	S.D.	
1	คำชี้แจงในการทำแบบฝึกมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.96	0.19	มากที่สุด
2	เนื้อหาของแบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.89	0.32	มากที่สุด
3	เนื้อหาในแบบฝึกมีความชัดเจนทุกแบบฝึก	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		ความหมาย
		\bar{X}	S.D.	
4	กิจกรรมในแบบฝึกสอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน	5.00	0.00	มากที่สุด
5	กิจกรรมในแบบฝึกไม่ยากจนเกินไป	4.81	0.40	มากที่สุด
6	แบบฝึกทักษะเน้นการปฏิบัติจริง	5.00	0.00	มากที่สุด
7	แบบฝึกทักษะน่าสนใจ มีหลากหลายรูปแบบ ได้รับความสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
8	แบบฝึกทักษะพิมพ์ได้ถูกต้อง ตัวหนังสือชัดเจนอ่านง่าย	4.96	0.19	มากที่สุด
9	สามารถนำความรู้ที่ได้จากแบบฝึกทักษะไปพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องได้	4.89	0.32	มากที่สุด
10	แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนภาคภูมิใจและเรียนรู้ด้วยความสุข	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.95	0.14	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมเท่ากับ 4.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ได้สรุปผลการวิจัยและมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในกลุ่มตำบล โนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 114 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านถนน โลกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกด คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 10 แผน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความสามารถ ในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังจากที่นักเรียนเรียนจบทุก แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกด

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กำหนดค่าคะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 166)

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 ค่าเฉลี่ย

4.1.2 ร้อยละ

4.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

4.2.1 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยใช้สูตร E_1/E_2 (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 49)

4.2.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยชนี. 2549 : 220)

4.2.3 การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สมนึก ภัททิยชนี. 2549 : 212)

4.2.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีของ เบรนแนน (Brennan) (สมนึก ภัททิยชนี. 2549 : 214) ดังนี้

4.2.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยชนี. 2549 : 230)

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติ One Sample t - test

4.3.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยทดสอบนัยสำคัญแบบ Dependent Sample t – test

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.07 / 85.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลจากการนำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ พบว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.07 / 85.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมะลิ อาจวิชัย (2540 : บทคัดย่อ) ไพบุลย์ มูลดี (2546 : บทคัดย่อ) และนิพล ทองคำดี (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ พบว่าแบบฝึกทักษะ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของฤทัยรัตน์ ทิพวรรณ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 ในการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตร

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะมีความสอดคล้องทั้งโครงสร้าง รูปแบบและเนื้อหา ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ มะลิ อัจฉริยะ (2540 : 22) และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 146-147) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “หลักในการสร้างแบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่าฝึกด้านใด แบบฝึกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความชัดเจนและมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต”

1.2 แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การจัดทำเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายากตามที่ วรณ แก้วแพรง (2526 : 87) และชั้นรัชช มหาโพธิ์ (2535 : 20) ซึ่งได้กล่าวว่า “แบบฝึกต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล” อันส่งผลให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก

1.3 แบบฝึกทักษะมีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งจะพบว่าคำที่นำมาใช้ฝึกแต่ละชุดจะเป็นกลุ่มคำเดิม เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายจึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกัน นอกจากนี้คำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย พร้อมทั้งมีคำแนะนำในการนำแบบฝึกไปใช้ ช่วยให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า “ควรมีหลายรูปแบบ มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกทักษะที่ไม่ยากเกินไป ไม่ยากแก่การเข้าใจและมีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกทักษะ”

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏว่าจะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิพล ทองคำดี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวันดี วิภาคนาวิน (2549 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะความคิดรวบยอดด้วยการสร้างแผนภูมิโนทัศน์โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการเรียนวรรณคดีไทย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การที่ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นผ่านการหาประสิทธิภาพทุกชนิด ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร คำราที่เกี่ยวกับการเขียน เพื่อนำไปใช้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพกับนักเรียนมากที่สุด ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw ซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากที่สุด มีการฟังและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ยังได้สอดแทรกเทคนิคที่หลากหลายให้ผู้เรียน มีทั้งเพลง เกม ปริศนาคำทาย บทร้อยกรอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการศึกษาหลายท่านที่กล่าวว่า ในการสอนเขียนให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินและสนุกสนาน เด็กจึงจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดี นอกจากนี้ยังเป็นการจัดการเรียนรู้โดยนำคำที่นักเรียนคุ้นเคยพบเห็นอยู่บ่อย ๆ ในบทเรียน มาบรรจุลงในเนื้อหาการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัวจะทำให้ นักเรียนจำได้ง่ายและมีความหมายกับผู้เรียน

2.3 ในการเริ่มต้นสอนแต่ละครั้งมีการทบทวนความรู้เดิม เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมให้สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ นักเรียนจึงมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

2.4 การเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผน นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนจากสื่อหลายชนิด ได้แก่ แผนภูมิเนื้อหา บัตรคำ ใบงาน เพลง เกม และแบบฝึกทักษะ จึงทำให้ผู้เรียนมีทักษะมากขึ้น

2.5 การสอนมีความสัมพันธ์ของทักษะทั้ง 4 คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้การเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

2.6 การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด เป็นกิจกรรมที่ทำทลายความคิดของนักเรียน นักเรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ

2.7 หลังจากที่ทำแบบฝึกทักษะในแต่ละชุด นักเรียนได้ทราบผลคะแนนและสามารถทำให้นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเอง และทราบถึงข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกทักษะ สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขในการทำชุดต่อไปได้ นอกจากนี้ก่อนที่นักเรียนจะทำแบบฝึกทักษะทุกครั้ง

นักเรียนทุกคนได้อ่านทำความเข้าใจคำสั่งหรือคำชี้แจงจนเข้าใจ ครูก็เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย ก่อนทำแบบฝึกทักษะทุกครั้ง ทำให้การตอบคำถามของนักเรียนมีความถูกต้อง

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.95 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถ ในการเขียนสะกดคำให้กับผู้เรียนได้สูงขึ้น สังเกตได้จากคะแนนหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก และแบบฝึกที่นักเรียนทำนั้นได้เน้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริงก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะอย่างคืบเนื่อง

3.2 กิจกรรมการสอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน พึ่งพาอาศัยกันมากกว่าการแข่งขันกันภายในกลุ่ม จึงทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย และแบบฝึกทักษะก็มีความหลากหลาย มีภาพและสีสันสวยงาม สื่อความได้คึกน่าสนใจ จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี

จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นนวัตกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และบรรลุผลได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรศึกษารายละเอียดในแผนการจัดการเรียนรู้ให้ถี่ และจัดทำหรือจัดหา สื่อการเรียน เช่น บัตรภาพ บัตรคำ เกมต่าง ๆ ให้พร้อมก่อน จึงจะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ

1.2 ควรมีการเสริมแรง เช่น การกล่าวคำชมเชย หรือการให้ของรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ไม่ควรให้พร่ำเพรื่อจนเกินไป ตลอดจนการให้นักเรียนได้บันทึกผลคะแนนการทำแบบทดสอบ

แบบฝึก ในแบบบันทึกความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งเป็นวิธีการเสริมแรงอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนอยากพัฒนาตนเองให้ได้คะแนนมากขึ้น

1.3 ควรตรวจแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบ และให้นักเรียนได้ทราบผลในทันที จะช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนการสอนในครั้งต่อไป เพราะได้รู้จุดเด่น จุดด้อย ในการพัฒนาการเรียนของตนเอง

1.4 ในระหว่างทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อหาประสิทธิภาพ ควรมีผู้ช่วยเพื่อ จดบันทึกและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูล

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับ นักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ เทคนิคการเรียนรู้แบบอื่น

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ ในการเรียนรู้ระหว่าง นักเรียนที่เรียน โดยแบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการสอนแบบอื่น ๆ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กนกพร แสงสว่าง. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกันที่สอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ กับการสอนตามปกติ ในรายวิชา ศ 305 โลกของเรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรวิหัววิทยาคม จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรมวิชาการ. (2543). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ : กรมศาสนา.
- . (2545). คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- . (2545 ก). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2546). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2548). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2549). หนังสือแบบฝึกหัดสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ทักษะภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จันทร์ชัย มหาโพธิ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานีโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุดรธานี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- คำรณ ล้อมโนเมือง. (2547). คู่มือฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน เล่ม 2/1. กทม. : ประสานการพิมพ์.

- เครือวัลย์ ชินโสม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จรูญ ทองดาว. (2530). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ชม ภูมิภาค. (2523). จิตวิทยาการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- ชูศรี วงษ์รัตนะ. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เนรมิตการพิมพ์.
- ณัฐกานต์ ขาดิเพชร. (2549). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ณัฐพงศ์ สวางค์คู่ย์. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวิล ชาราโรจน์. (2536). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : อักษรวิพัฒน์.
- ทัศนีย์ สุขเมธี. (2542). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิตนา แคมมฉนิ. (2550). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภคธ จันทร์เพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดินอชแกรมมี.
- นรินทร์ กระที่แดง. (2542). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอร์ ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบอบประชาธิปไตย ในรายวิชา ๔ 402 สังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิพล ทองคำดี. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บันลือ พดกษะวัน. (2533). อุปเทศการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาและแนวบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :**
สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538, เมษายน- มิถุนายน). “แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก”
สารพัฒนาหลักสูตร. 11 (53), 14-19.
- ประสาธ อิศรปริศา. (2541). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาจิตวิทยา**
การศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.**
พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปิยะจักร ขาวแก้ว. (2542). **ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคกิจกรรมที่มีต่อทักษะ**
การทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ๕ 306 ประเทศของเรา 4
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีราชูทิศ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เมธิญ กิจระการ. (2544). **การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม :**
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพบุลย์ มูลดี. (2546). **แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม**
มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนัสนันท์ เหมรอดิษฐ์. (2550, พฤษภาคม 13). **มาตราตัวสะกด หรือพยัญชนะท้าย. (ออนไลน์)**
แหล่งที่มา [http://www.school.net.th/library/create-web/10000/language/10000-](http://www.school.net.th/library/create-web/10000/language/10000-5264.html)
5264.html.
- มะลิ อางวิชัย. (2540). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม**
มาตราตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ. ศ. 2542. กรุงเทพฯ :**
นามมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ฤทัยรัตน์ ทิพวรรณ. (2545). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้กิจกรรม**
แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). นครสวรรค์ : สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พีรพัชรา.
- วรรณพร ผลเกิด. (2549). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ. ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2539). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วันดี วิภาคนาวิน. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะความคิดรวบยอดด้วยการสร้างแผนภูมิโมทัศน์โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา วัฒนธรรมหลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรุฬ พรรณทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. (การเมืองการปกครอง). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีระศักดิ์ ปิตดาตาโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนิท สัตย์โยภาส. (2538). การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- สมนึก ภัททิยชนิ. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์.

- สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. (2549). การรายงานผลการประเมินผลคุณภาพ การศึกษาระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6. มัธยมศึกษา.
- (2550). การรายงานผลการประเมินผลคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2. มัธยมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). เอกสารเสริมความรู้สำหรับครู การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พรักหวาน กราฟฟิค.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2538). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทร์เอม. (2536). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สุกจิตร คงสุวรรณ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุนันทา พรหมบุตร. (2540). "กระบวนการกลุ่ม" ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สุลักษณ์ สุขแก้ว. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเน้นการเรียนรู้ แบบร่วมมือ STAD. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มัธยมศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มและแบบฝึกที่จัดคำละคำ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย มหาสารคาม.

- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2536). ผลการใช้ตำานที่บ้านถานนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. พะเยา : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา.
- Andrew, G.S. (1989, October). "Application of and Intelligent CAI Tutoring System to Spelling Instruction for Learning Disabled Students", **Dissertation Abstracts International**. (504) : 909-A.
- Benjamin, W.B. (1973). **Dictionary of Behavioral Science**. New York : Van Nostrand Reinhold.
- Bouchard, M.P. (2002) "An Investigation of Students' Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Errors", **Dissertation Abstracts International**. 63(2) : 541-4.
- Green, A.H. & Petty, T.W. (1971). "Langulge Workbook and Practices", **Developing Language Skills in the Elementary School**. New York : Allyn and Bacon.
- Gundlach, H.J. & Nelson, P.R. (1992, August). "A Scale for Measurement of Consume Satisfaction with Social Services", **Journal of Social Service Research**. 6(7) : 37-50.
- Hakanson, S. (2001) "The Effects of Learning Spelling Words in Context", **The Educator's Reference Desk**. 60-A.
- Hergenhahn, B.R. & Olsen, M.H. (1993). **An Introduction to Theories of Learning**. 4th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.
- Landry, M.L. (1996, April). "The Spelling Strategies of Middle School Children," **Dissertation Abstracts International**. 34(02) : 494-A.
- Lowrey, B.L. (1978, August). "The Effects of Four Drills and Practice Time Unit on the Decoding Performance of Student with Specific Learning Disabilities ," **Dissertation Abstracts International**. 39(2) : 817-A.
- Maslow, A.H. (1970) **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York : Harper & Row.
- Michaclidis, V. (1997, February). "Acquisition of Spelling Skills Among Six-to Eight-year-old Children with Learning Disabilities," **Dissertation Abstracts International**. 38(01) : 31-A.

- Mitchel, J.C. (1980, October). Effects of Dictionary Skill Lesson and Written Composition on Spelling Achievement in Grades 4-6", **Dissertation Abstracts International**. 41(4) : 1392-A.
- Slavin, R.E. (1990). **Cooperative Learning: Research and Practice**. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Victor, V.H. (1964). **Work and Motivation**. New York : John Wiley & Sons.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางดวงป่าน สวงรัมย์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์
 วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
 กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2
2. นางชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์ ตำแหน่ง ครู
 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาไทย)
 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2
3. นางสาวสุนันท์ ปိုင်ทพทา ตำแหน่ง ครู
 วิทยฐานะครูชำนาญการ
 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University



ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณดวงปาน สวางรัมย์

ด้วย นางคาราณี โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ภรณ์เรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่ข ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘



ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณชลนิชา เกศนพคุณวงศ์

ด้วย นางคาราณี โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘



ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุนันท์ ปิ่นทพ

ด้วย นางคาราณี โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ จิว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คို့ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University



ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่

ด้วย นางคาราณี โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ศศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย ที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางคาราณี โพธิ์ไทร ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘



ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแวง

ด้วย นางคาราณี โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยมี ศศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย ที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางคาราณี โพธิ์ไทร ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศ.ดร. สุเทียบ ละอองทอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค
หน้าคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. คำว่า “บริจาต” อ่านอย่างไร

- ก. บะ—ริ—จาก
- ข. บอ—ริ—จาก
- ค. บอ—ริ—จา—กะ

2. คำว่า “สามารถ” อ่านอย่างไร

- ก. สา—มา—รด
- ข. สา—มาน
- ค. สา—มาด

3. คนไทยส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ คำที่ขีดเส้นใต้อ่านว่าอย่างไร

- ก. สา—สะ—นา
- ข. สาด—สะ—นา
- ค. สาด—สะ—หนา

4. คำว่า “สับ—คา” ข้อใดเขียนถูกต้อง

- ก. สับคา
- ข. สับคาศ์
- ค. สับคาศ์

5. คำว่า “สง – สาน” ข้อใดเขียนถูกต้อง

ก. สงสาร

ข. สงสาน

ค. สงสาล

6. คำว่า “เก – สอน” เขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง

ก. เกสร

ข. เกษร

ค. เกศร

7. ข้อใดเขียนสะกดได้ถูกต้อง

ก. เคารบ

ข. คำนวน

ค. สาเหตุ

8. คำว่า “ทับ – พี” ข้อใดเขียนสะกดได้ถูกต้อง

ก. ทับพี

ข. ทัพพี

ค. ทัพพี

9. คำในข้อใดเขียนสะกดถูกต้อง

ก. กั้นคาส

ข. อาหาล

ค. คนพาล

10. คำในข้อใดเขียนสะกดได้ถูกต้อง

ก. ชูบ

ข. ญาติ

ค. ปันญา

11. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดในมาตราแมกก
- เชื่อโรค
 - เสร็จ
 - เกษตร
12. คำในข้อใดไม่ได้สะกดในมาตราแมกบ
- อาชีพ
 - สรุป
 - วิหค
13. คำว่า “เศษ” มีตัวสะกดในมาตราใด
- มาตราแมกก
 - มาตราแมกบ
 - มาตราแมกด
14. คำว่า “ทำโทษ” พยางค์ท้ายมีตัวสะกดในมาตราใด
- มาตราแมกด
 - มาตราแมกบ
 - มาตราแมกก
15. คำว่า “กัณดา” พยางค์ท้ายมีตัวสะกดในมาตราใด
- มาตราแมกน
 - มาตราแมกบ
 - มาตราแมกด
16. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตราแมกด ทั้ง 2 คำ
- | | |
|-----------|-------|
| ก. เศษ | สุนัข |
| ข. สาเหตุ | ทิศ |
| ค. อาหาร | บาท |

17. คำในข้อใดออกเสียงตัวสะกดต่างจากพวก

- ก. เมฆ
- ข. เลข
- ค. โกรธ

18. คำในข้อใดออกเสียงตัวสะกดต่างจากพวก

- ก. ปรากฏ
- ข. เกสร
- ค. ตำบล

19. คำในข้อใดสะกดต่างจากพวก

- ก. อาหาร
- ข. สามารถ
- ค. เหตุการณ์

20. คำในข้อใดออกเสียงตัวสะกดในมาตราแม่กนทุกคำ

- | | | |
|-----------|---------|--------|
| ก. บริจาค | รูปภาพ | ถ้ำธาร |
| ข. อาหาร | ความสุข | ทำโทษ |
| ค. สงสาร | เกสร | ปัญญา |

21. คำว่า “ผลไม้ และ บาท” มีตัวสะกดในมาตราแม่ใดบ้าง

- ก. แม่กน และแม่กบ
- ข. แม่กน และแม่กค
- ค. แม่กก และแม่กน

22. ประโยคในข้อใดมีคำที่สะกดในมาตราแม่กค

- ก. เขาได้รับรางวัล
- ข. เขามีอาชีพรับจ้าง
- ค. เขาเก็บเศษกระดาษ

23. คำในข้อใดมีตัวสะกดในมาตราแม่กนทั้งหมด
- ก. อวยพร
 - ข. รางวัล
 - ค. บุญคุณ
24. ตัวแดง ออกมาให้เห็น เป็นความหมายของคำใด
- ก. รูปภาพ
 - ข. ปรางกู
 - ค. คนพาล
25. คำว่า “วิหค” มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. ท้อง
 - ข. บิน
 - ค. นก
26. ทางน้ำที่ไหลจากเขา เป็นความหมายของคำใด
- ก. แม่น้ำ
 - ข. ลำธาร
 - ค. ลำคลอง
27. คำว่า “เหตุการณ์” มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. คนเกร
 - ข. วนไปวนมา
 - ค. เรื่องที่เกิดขึ้น
28. สิ่งของหรือเงินที่ได้มาเพราะความดีความชอบ เป็นความหมายของคำใด
- ก. รางวัล
 - ข. โชคดี
 - ค. โชคลาภ

29. รู้กินน้ำเป็น_____ การณ์ธรรมชาติ ควรเติมคำโคลงในช่องว่าง

ก. ปรากฎ

ข. โอกาส

ค. ปัญหา

30. “น้อย_____ว่ายนํ้าได้ไกลมาก” ควรเติมคำโคลงในช่องว่าง

ก. สรูป

ข. สาเหตุ

ค. สามารถ



เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- | | |
|-------|-------|
| ๑. ข | ๑๖. ข |
| ๒. ก | ๑๗. ก |
| ๓. ก | ๑๘. ก |
| ๔. ข | ๑๙. ข |
| ๕. ก | ๒๐. ก |
| ๖. ก | ๒๑. ข |
| ๗. ก | ๒๒. ก |
| ๘. ข | ๒๓. ก |
| ๙. ก | ๒๔. ข |
| ๑๐. ข | ๒๕. ก |
| ๑๑. ก | ๒๖. ข |
| ๑๒. ก | ๒๗. ก |
| ๑๓. ก | ๒๘. ก |
| ๑๔. ก | ๒๙. ก |
| ๑๕. ก | ๓๐. ก |

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก จ

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา 1 ชั่วโมง

.....
 มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
 ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
 ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้และการฝึกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก ซึ่งเป็นคำ
 ที่ออกเสียงเหมือน ก สะกด ได้แก่คำที่มี ข ก ฆ เป็นตัวสะกด จะช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียน
 คำภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้านการอ่าน
 และการเขียนไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก ได้
3. นักเรียนนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า เลข
 บริจาค เชื่อโรค สุขภาพ วิหค

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนร้องเพลง มาตราแม่กก ตามครูแล้วสนทนาถึงเนื้อหาของบทเพลง
3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก จำนวน

5 คำ จากบัตรคำที่เสียบไว้ที่กระเปาะผนังห้องเรียน พร้อมกัน ดังนี้ เลข บริจาค เชื้อโรค
สุขภาพ วิหค

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบคณะกรรมการ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก

5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน
แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน

5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเติมลงในช่องว่าง

คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเขียนคำจากคำอ่าน

คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 5, 6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การนำคำเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์

6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกัน ไป
รวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาใบความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจ
ในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกัน
อธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่
เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 1

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยน
กันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล
นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับ
คะแนนที่ 1, 2 และ 3

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนที่ละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกด
ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แมกก ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง

10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศ
ของห้อง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลงมาตราแมกก
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้

4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะชุดที่ 1

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 1 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

บันทึกผลหลังกระบวนการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(.....)

ตำแหน่ง

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buri Ram Rajabhat University

แผนภูมิเพลง

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก

เพลงมาตราแม่กก

ดูนกง่า

เห็น ก ข ค ฉ

เป็นมาตราไทย

ง่าไว้จี๊

พวกหนองง่าให้ตี

ประโยชน์ ใจดี

รู้จักแม่กกหรือไม่

สะกดที่ใด

แม่กกนะ

มีหลายคำ

วิหค เชื้อโรค

และมีอีกหลายคำ



ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก

คำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก

มาตรากก หรือ แม่กก คือพยางค์ที่มี ก สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน ก สะกด ได้แก่ตัว ก ข ก ฉ สะกด ออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
เชื้อโรค	เชื้อ - โรค	สิ่งที่มีชีวิตเมื่อเข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดโรคได้
บริจาค	บอ - ริ - จาก	การให้ การแจก
บุคคล	บุก - คน	คน
ภาคภูมิใจ	พาก - พูม - ใจ	กระหึ่มใจ รู้สึกว่ามีเกียรติ
เลข	เลก	วิชาคำนวณ
วิหค	วิ - หก	นก
สามัคคี	สา - มัค - คี	ความปรองดองกัน
สุขภาพ	สุก - ะ - พาบ	ภาวะที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ






ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก




ให้ช่วยกันประสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
 และรูปภาพ จะได้คำที่มีความหมาย
 แล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ


ก


ค

โ

ค

สุ


ใบกิจกรรมที่ 2

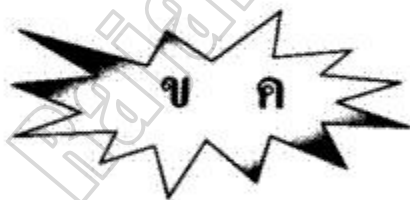
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก



ให้ช่วยกันเลือกอักษร
ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง
ให้ถูกต้องนะครับ



บุ คด

เด

บริจา

ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก



ให้ช่วยกันเขียนคำที่ถูกต้อง
จากคำอ่านต่อไปนี้ นะครับ

สุก - ขะ - พาบ → _____

บอ - ริ - จาก → _____

พาก - พุม - ใจ → _____



ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

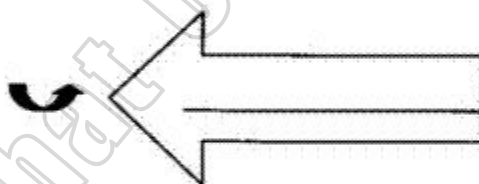
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก

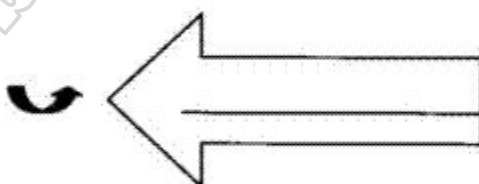


ช่วยกันเรียงอักษรต่อไปนี้
ให้เป็นคำที่มีความหมายนะคะ

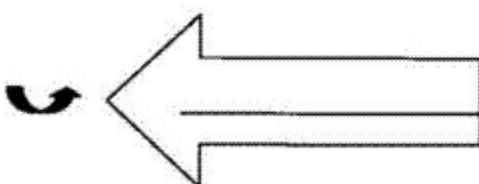
เร ช ก โ อ



เ ข ล



ค ี ม ั ค ำ ส



ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก



ให้ช่วยกันนำคำที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความนะค่ะ

สามัคคี เลข วิหค



1. ถ้าไม่ชอบเรียนวิชา _____
2. _____ แปลว่า นก
3. นักกีฬาต้องมีความ _____ กันจึงจะชนะ

แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก	

กลุ่มที่ / ชื่อกลุ่ม	การวางแผน	ความสนใจในการร่วมกิจกรรม	ความตั้งใจในการทำงาน	ความรับผิดชอบในหน้าที่	การรับฟังความคิดเห็น	รวม
	3	3	3	3	3	15

เกณฑ์การประเมิน การผ่านการประเมินต้องได้ 12 คะแนนขึ้นไป

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

คำอธิบายเกณฑ์
แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

การวางแผน

- มีการแบ่งหน้าที่และกระบวนการทำงานเป็นขั้นตอน ได้ 3 คะแนน
- มีการแบ่งหน้าที่แต่ขั้นตอนการทำงาน ไม่ชัดเจน ได้ 2 คะแนน
- ทำงาน โดยไม่มีการวางแผน ได้ 1 คะแนน

ความสนใจในการร่วมกิจกรรม

- ให้สนใจในการร่วมกิจกรรมดีมาก ได้ 3 คะแนน
- ให้สนใจในการร่วมกิจกรรมดี ได้ 2 คะแนน
- ให้สนใจในการร่วมกิจกรรมพอใช้ ได้ 1 คะแนน

ความตั้งใจในการทำงาน

- มีความตั้งใจในการทำงานดีมาก ได้ 3 คะแนน
- มีความตั้งใจในการทำงานดี ได้ 2 คะแนน
- มีความตั้งใจในการทำงานพอใช้ ได้ 1 คะแนน

ความรับผิดชอบในหน้าที่

- มีความรับผิดชอบในหน้าที่ดีมาก ได้ 3 คะแนน
- มีความรับผิดชอบในหน้าที่ดี ได้ 2 คะแนน
- มีความรับผิดชอบในหน้าที่พอใช้ ได้ 1 คะแนน

การรับฟังความคิดเห็น

- มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและยอมรับเหตุผลที่ถูกต้อง ได้ 3 คะแนน
- มีสมาชิกส่วนน้อยที่ขัดแย้งและไม่ยอมรับฟังเสียงส่วนใหญ่ ได้ 2 คะแนน
- รับฟังความคิดเห็นของผู้ใดผู้หนึ่งในกลุ่มเพียงผู้เดียว ได้ 1 คะแนน

แบบบันทึกคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 แม่กก	

เลขที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน (25)	หมายเหตุ
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			

เกณฑ์การประเมิน การผ่านการประเมินต้องได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป (20 คะแนนขึ้นไป)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 2 แม่กก

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา 1 ชั่วโมง

.....
มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
 ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
 ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก ซึ่งเป็นคำที่ออกเสียง
 เหมือน ก สะกด ได้แก่คำที่มี ข ค ฉ เป็นตัวสะกด เป็นการปูพื้นฐานทางภาษาไทย ช่วยให้เรา
 สามารถอ่านและเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้านการอ่าน
 และการเขียนไปใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก ได้
3. นักเรียนนำคำมาแต่งประโยคได้

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า ความสุข
 โชคดี ศูนย์ เมฆ ประโยค

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองคำที่ใช้ตัวสะกดแม่กก แล้วช่วยกันบอกคำที่สะกดไม่ตรง
 ตามมาตราตัวสะกด แม่กก

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ก ก จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านักเรียนพร้อมกัน ดังนี้ ความสุข โชคดี สุนัข เมฆ ประโยค

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน

5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเติมลงในช่องว่าง

คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การเลือกคำที่มีตัวสะกดในแม่ก

คนที่ 5, 6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การแต่งประโยค

6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาไปความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 2

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนที่ละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ก ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง

10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลงมาตราแม่ก
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะชุดที่ 2

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 2 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

แผนภูมิบทร้อยกรอง

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 2 แม่กก

คำที่ใช้ตัวสะกดในมาตราแม่กก

สุนัขลักขโมย	เพราะหิวโหยอาหารนัก
เด็กตึกคงรู้จัก	ว่ากรรถนั้นไม่ดี
สุนัขไม่สุขสันต์	จากวันนั้นต้องถูกตี
ถูกนกกฟกขำนี้	เพราะแม่หนีไปจากไกล
ปลุกผักพิกแดงกวา	ช่วยรักษาผักเอาไว้
กินแล้วไร้โรคภัย	โชคดีได้มีในเธอ
	(ถ้าดี รักสุทธิ)



ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

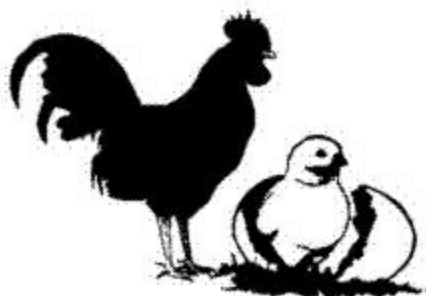
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 2 แม่กก

คำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก

มาตรากก หรือ แม่กก คือพยางค์ที่มี ก สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน ก สะกด ได้แก่ตัว ก ข ค ฉ สะกด ออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ความสุข	ความ - สุข	ความสบายกายสบายใจ
โชคดี	โชค - ดี	สิ่งที่นำผลดีมาให้โดยคาดหมายได้ยาก
บุคคล	บุก - คน	คน
ประโยชน์	ประ - โยก	คำพูดหรือข้อความที่ได้ความบริบูรณ์ ตอนหนึ่ง ๆ
เมฆ	เมก	ไอน้ำที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนลอยอยู่ ในอากาศ
สุนัข	สุ - นั๊ก	หมา



ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 2 แม่กก

ช่วยกันประสมคำจาก พยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์และรูปภาพ ให้เป็นคำ
ที่มีความหมาย แล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ



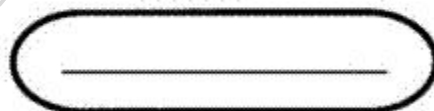
ก



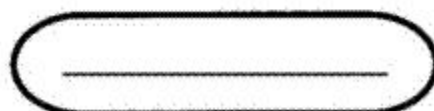
า



ู



โ



ใบกิจกรรมที่ 2

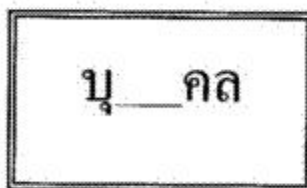
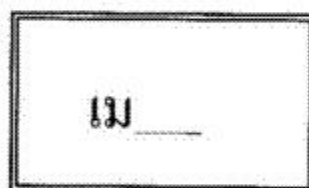
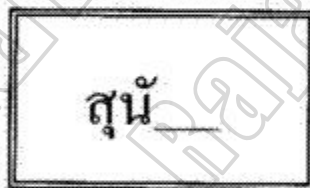
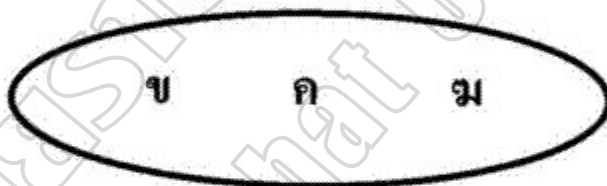
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 2 แม่กก



ช่วยกันเลือกอักษรที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
แล้วหัดอ่านด้วยนะครับ

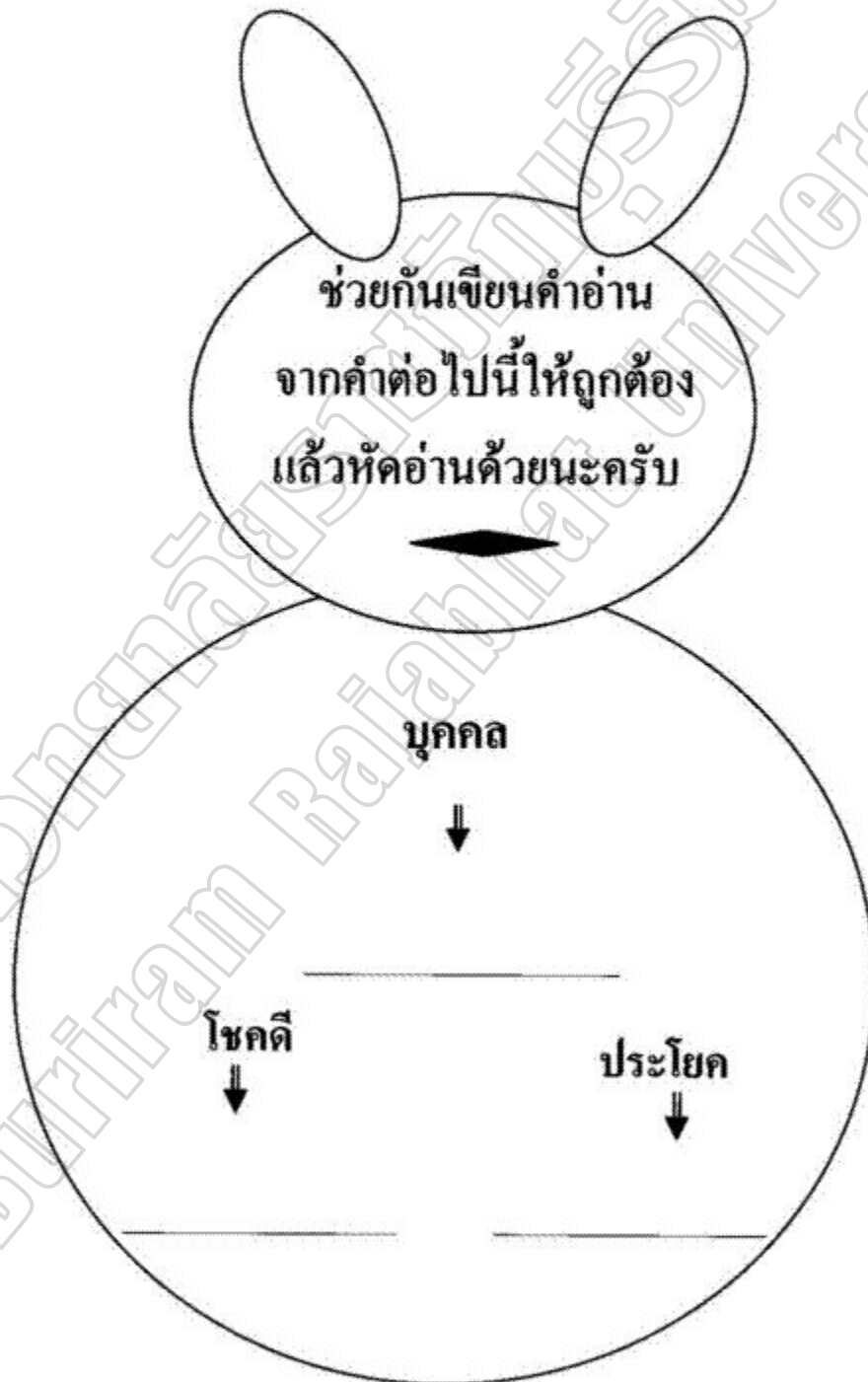


ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 2 แม่กก



ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 2 แม่กก

หัดอ่านคำ แล้วช่วยกันเลือกคำที่มี
ตัวสะกดในแม่ กก เขียนลงในช่องว่าง
ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

พิษ

โชคดี

นาค

ยอด

เมฆ

อาย

ประมุข

ภาพ

ความสุข

แก้ว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....


.....

.....




ใบกิจกรรมที่ 5


ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 2 แม่กก




ฝึกอ่านคำแล้วนำไปแต่งประโยค




ดอกไม้


.....
.....

เมฆ


.....
.....

ความสุข


.....
.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 3 แม่กด

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา 1 ชั่วโมง

.....
มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
 ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
 ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้และการฝึกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ซึ่งเป็นคำ
 ที่ออกเสียงเหมือน ค สะกด ได้แก่คำที่มี จ ช ค ท ศ ส เป็นตัวสะกด จะช่วยให้นักเรียนอ่าน
 และเขียนคำภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้าน
 การอ่านและการเขียน ไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ได้
3. นักเรียนนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า ทิศ
 เสร็จ บาท เหตุการณ์ ไทรทัศน์

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนร้องเพลง มาตราแม่กด แล้วสนทนาถึงเนื้อหาของบทเพลง

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กค จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านักเรียนพร้อมกัน ดังนี้ ทิศ เสร็จ บาท เหตุการณ์ ไทรทัศน์

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบคละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน

5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเดิมลงในช่องว่าง

คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเขียนคำจากคำอ่าน

คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 5,6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การแต่งประโยค

6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาใบความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 3

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนที่ละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กค ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง

10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

ชื่อ / แห่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลงมาตราแม่กด
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

การวัดและประเมินผล**วิธีการวัด**

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะชุดที่ 3

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 3 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

แผนภูมิเพลง

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 3 แม่กด

เพลงมาตราแม่กด

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธิสาร

ทำนอง สามัคคีชุมนุม

มาตราสะกด แม่กด

จงจำให้หมด สิบแปด ตัวมี

ทั้ง อ และ ด เข้าที

กับ ข ช้างที่นำ ณ เณ

ช ไซ้ ฎ ขฎา ฏ ปฎัก

ช่างงามจริงนัก ท มณโฑ

(ฒ) ผู้เฒ่า ฐ ฐานใหญ่โต

ด เด็กเล็กโก้ เคนไซ (ต) เต้านา

(ท) ทหาร แบก (ถ) ถุง และ (ธ) ธง

ต่างมุ่งหน้าตรงไปที่ (ค) ศาลา

(ต) เสือลาย อยู่ในพนา

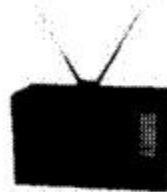
ผู้มีเมตตา ข ฤทธิอยู่ไพร

มาตราสะกด แม่กด

สิบแปด ทั้งหมดจงจำเอาไว้

ขอเชิญมาท่องเร็วไว

ไม่พลาดพลั้งไปเป็นคนเก่งเอ๋ย



ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 3 แม่กด

คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด

มาตรากด หรือ แม่กด คือพยางค์ที่มี ค สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน ค สะกด ได้แก่ตัว จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ท ถ ฌ ศ ษ ส ออกเสียงเหมือน ค สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ชาติ	ชาค	ประเทศ
ทิศ	ทิค	ด้าน ข้าง ทาง เบื้อง
เท็จ	เท็ค	โกหก ไม่จริง
โทรทัศน์	โท-ระ-ทัด	กระบวนการถ่ายทอดเสียงและภาพได้พร้อมกัน จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง
บวช	บวค	ถือเพศเป็นภิกษุสามเณร
บาท	บาด	มาตราเงิน 100 สตางค์ เท่ากับ 1 บาท
พืช	พ็ด	พรรณไม้ที่งอกอยู่ตามที่ต่าง ๆ
รส	รด	สิ่งที่รู้ได้ด้วยลิ้น
เสร็จ	เส็ค	จบ สิ้น
เหตุการณ์	เหค-กาน	เรื่องที่เกิดขึ้น



ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 3 แม่กด



ช่วยกันประสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
และรูปภาพ ให้เป็นคำในแม่กด
แล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ

พ



า



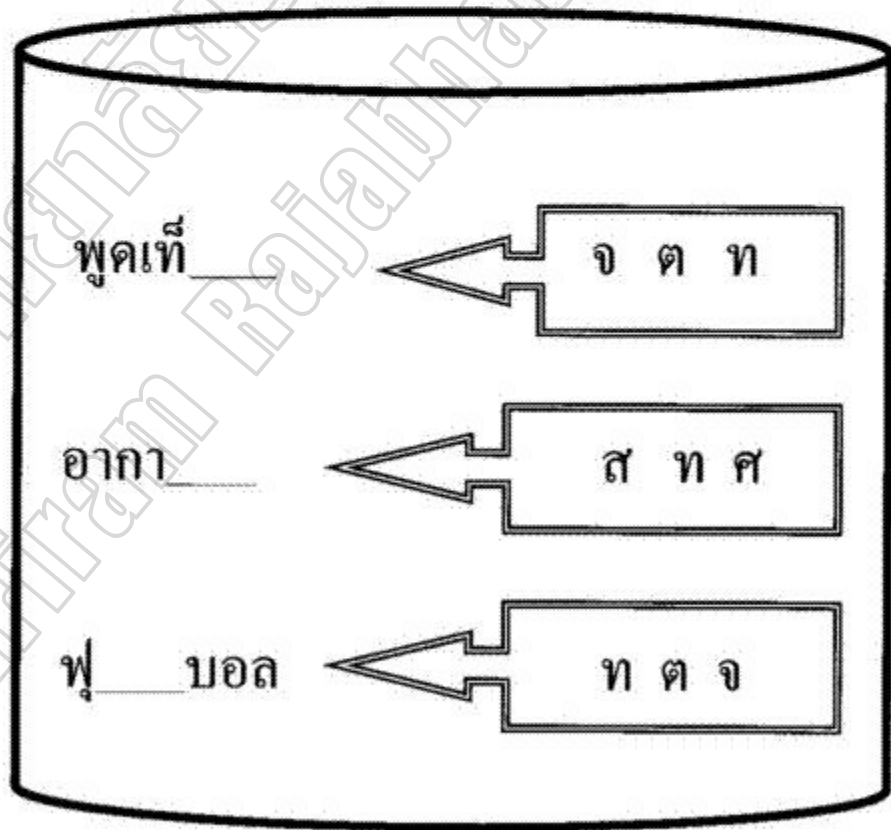
ใบกิจกรรมที่ 2

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 3 แม่กด

ช่วยกันนำอักษรที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
แล้วอ่านด้วยนะจ๊ะ



ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 3 แม่กด



ช่วยกันเขียนคำที่ถูกต้องจากคำอ่าน ||
แล้วหัดอ่านด้วยนะครับ

บวค



ทิด



บาด



ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 3 แม่กด



ช่วยกันเรียงอักษรต่อไปนี้
ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วหัดอ่านด้วยนะคะ

คิ ช า



ท บ า



เ จ ร ี ส



ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 3 แม่กด

ช่วยกันนำคำไปแต่งประโยค

คำละ 1 ประโยคนะจ๊ะ



รส บาท โทรทัศน์

1.

2.

3.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 4 แม่กด

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา 1 ชั่วโมง

.....
มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
 ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
 ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การฝึกอ่านและฝึกเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ซึ่งเป็น
 คำที่ออกเสียงเหมือน ค สะกด ได้แก่คำที่มี ข ตร ฐ รด ษ ส เป็นตัวสะกด จะช่วยให้นักเรียน
 อ่านและเขียนคำภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้าน
 การอ่านและการเขียนไปใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ได้
3. นักเรียนนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า เชน
 โกรธ สามารถ ทำโทษ เมตร

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนร้องเพลง มาตราแม่กด

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋าค้นหน้าห้องเรียน พร้อมกัน ดังนี้ เศษ โกรธ สามารถ ทำโทษ เมตร

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบคละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน

5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเติมลงในช่องว่าง

คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 5, 6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การแต่งประโยค

6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาใบความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 4

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนทีละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง

10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลงมาตราแม่กด
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะชุดที่ 4

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

แผนภูมิเพลง

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 4 แม่กด

เพลงมาตราแม่กด

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธิสาร

ทำนอง สามัคคีชุมนุม

มาตราสะกด แม่กด

จงจำให้หมด สิบแปด ตัวมี

ทั้ง จ และ ฉ เข้าที

กับ ช ช้างที่นำ ฉ เฆอ

ช ไร่ ฎ ขฎา ฎ ปฎัก

ช่างงามจริงนัก ๗ มณโฑ

(ฅ) ผู้เฒ่า ฐ ฐานใหญ่โต

ด เด็กเล็กโก้ เคนโซ (ต) เต่านา

(ท) ทหาร แบก (ถ) ถุง และ (ธ) ธง

ต่างมุ่งหน้าตรงไปที่ (ต) ศาลา

(ด) เสือลาย อยู่ในพนา

ผู้มีเมตตา ๗ ฤทธิอยู่ไพร

มาตราสะกด แม่กด

สิบแปด ทั้งหมดจงจำเอาไว้

ขอเชิญมาท่องเร็วไว

ไม่พลาดพลั้งไปเป็นคนเก่งเอย



ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 4 แม่กด

คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด

มาตรากด หรือ แม่กด คือพยางค์ที่มี ค สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน ค สะกด ได้แก่ตัว จ ฉ ซ ช ฌ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ต ฑ ถ ฐ ศ ษ ส ออกเสียงเหมือน ค สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
โกรธ	โกรด	ไม่พอใจอย่างแรง
ทำโทษ	ทำ-โทด	ลงโทษ
บวช	บวด	ถือเพศเป็นภิกษุสามเณร
เมตร	เมด	หน่วยวัดความยาวอย่างหนึ่ง เทียบเท่ากับ 100 เซนติเมตร
เศษ	เสด	ส่วนที่เหลือซึ่งไม่ต้องการ
สามารถ	สา-มาด	มีคุณสมบัติที่จะทำได้
โอรส	โอ-รด	ลูกชาย



ใบกิจกรรมที่ 1

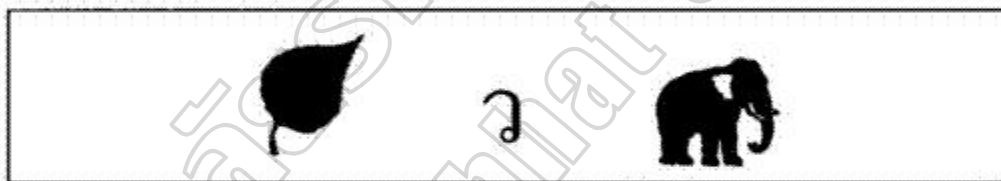
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

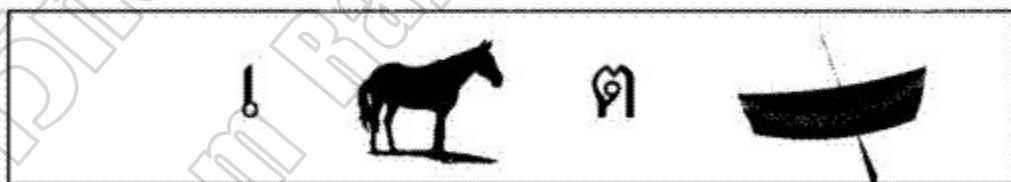
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 4 แม่กด



ช่วยกันประสมคำจาก พยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์และรูปภาพ ให้เป็นคำ
ที่มีตัวสะกดในแม่กดนะครับ







ใบกิจกรรมที่ 2

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 4 แม่กด



ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4


กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 4 แม่กด



ช่วยกันเขียนคำอ่านจากคำต่อไปนี้
แล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ

โอกาส	↪	_____
เศษ	↪	_____
โกรธ	↪	_____



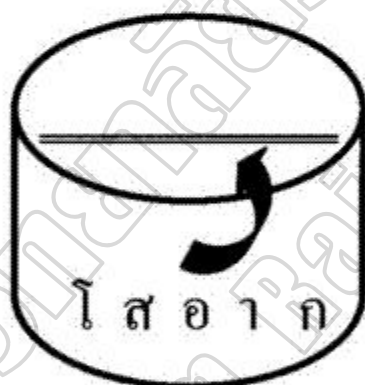
ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 4 แม่กด

ช่วยกันเรียงอักษรต่อไปนี้
ให้เป็นคำที่มีตัวสะกดในแม่กด
แล้วหัดอ่านด้วยนะครับ



ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 4 แม่กด



บวช

โกรธ





สามารถ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 5 แม่กด

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา 1 ชั่วโมง

.....

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ซึ่งเป็นคำที่
ออกเสียงเหมือน ค สะกด ได้แก่คำที่มี ฎ ค ติ ตุ ฏ เป็นตัวสะกด จะช่วยให้นักเรียนอ่านและ
เขียนคำภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้านการอ่าน
และการเขียนไปใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ได้
3. นักเรียนบอกความหมายของคำได้
4. นักเรียนนำคำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า ญาติ
สาเหตุ ปรากฏ ศาสนา โอกาส

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนเล่นเกมเชอบอกฉันจำไปเขียน

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านักเรียนพร้อมกัน ดังนี้ ญาติ สาเหตุ ปรางกุ ศาสนา โอกาส
4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบคละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน
5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้
 - คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย
 - คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเติมลงในช่องว่าง
 - คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย
 - คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การเติมคำให้ตรงกับความหมาย
 - คนที่ 5, 6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การนำคำเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์
6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาใบความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี
7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 5
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3
9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนที่ละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง
10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. เกมเชอบอกคำฉันท์จำไปเขียน
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 5

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 5 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

เกมเชอบอกคำฉันท์จำไปเขียน

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 5 แม่กด

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนรู้

อุปกรณ์

1. บัตรคำ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ที่เรียนมาแล้ว จำนวน 10 คำ ดังนี้ ทิศ เสรีง บาท เหตุการณ์ ไทรทัศน์ เศษ โกรธ สามารถ ทำโทษ เมตร
2. กระดาษสำหรับเขียน

วิธีดำเนินการ

1. แบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม
2. ให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มหยิบบัตรคำ กลุ่มละ 2 แผ่น ครั้งละ 1 แผ่น คร่ำไว้ไม่ให้เพื่อนเห็น
3. ให้ตัวแทนกลุ่มที่ 1 เปิดบัตรคำ ครั้งละ 1 แผ่น ให้เพื่อนในกลุ่มดูทุกคนแล้วยืนขึ้นอ่านออกเสียงคำในบัตรคำ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนคำลงในกระดาษที่แจกให้ นักเรียนกลุ่มที่ 1 ก็ช่วยกันเขียนด้วย
4. กลุ่มที่ 2, 3, 4 และ 5 ปฏิบัติเช่นเดียวกันแล้วเวียนกลับมากลุ่มที่ 1 ใหม่ จนครบทุกกลุ่ม
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มเปลี่ยนกันตรวจ โดยดูจากบัตรคำที่เสียบไว้ที่กระเป่าหนัง รวมจำนวนคำที่เขียนถูกของแต่ละกลุ่ม

การวัดและประเมินผล

กลุ่มใดเขียนถูกมากที่สุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ ได้รับการยกย่องชมเชย



ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 5 แม่กด

คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด

มาตรากด หรือ แม่กด คือพยางค์ที่มี ค สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน ค สะกด ได้แก่ตัว จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ท ถ ฐ ศ ย ส ออกเสียงเหมือน ค สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ญาติ	ยาด	คนในวงศ์ตระกูลที่มีเชื้อสายทางฝ่ายพ่อหรือฝ่ายแม่
ปรากฏ	ปรา-กด	สำแดงออกมาให้เห็น
เมตตา	เมด-ตา	ความรักและเอ็นดู
ศาสนา	สาด-สะ-หนา	ลัทธิความเชื่อของมนุษย์
สาเหตุ	สา-เหต	ต้นเหตุ
โอกาส	โอ-กาด	เวลาที่เหมาะสม จังหวะ



ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 5 แม่กด

ช่วยกันประสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ



เ



ต



า



า

ต



า



อ

ใบกิจกรรมที่ 2

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 5 แม่กด

ช่วยกันเลือกอักษรที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
แล้วอย่าลืมหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ



ศ น

ส ท

เม ต

ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 5 แม่กด

ช่วยกันเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีตัวสะกด
ไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กดแล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ

อ ยู ตี า

ท า เส ตู

ร ฎ ป ก า

ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 5 แม่กด

ช่วยกันอ่านคำและนำไปเติมในช่องว่าง
ให้ตรงกับความหมายนะครับ



โอกาส

เมตตา

ญาติ

_____ → ความรักและเอ็นดู

_____ → เวลาที่เหมาะสม จังหวะ

_____ → คนในวงศ์ตระกูลที่มีเชื้อสาย
ทางฝ่ายพ่อหรือฝ่ายแม่

ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 5 แม่กด

ช่วยกันอ่านคำแล้วเลือกคำไปเติมลงใน
ช่องว่างให้ได้ใจความนะครับ



สาเหตุ ปรากฎ โอกาส

1. รุ่งกินน้ำเป็น _____ การณ์ทางธรรมชาติ
2. ถ้ามี _____ จะแวะมาเยี่ยม
3. _____ ที่ฝึกนุ่งตาย เพราะถูกพ่นยา



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 6 แม่กน

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา 1 ชั่วโมง

.....
 มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
 ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
 ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้และการฝึกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ซึ่งเป็นคำ
 ที่ออกเสียงเหมือน น สะกด ได้แก่คำที่มี ญ ร ล เป็นตัวสะกด จะช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียน
 คำภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้าน
 การอ่านและการเขียนไปใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ได้
3. นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า ผลไม้
 สงสาร ปัญหา อาหาร อวยพร

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนร้องเพลง มาตราแม่กน

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านักเรียนพร้อมกัน ดังนี้ ผลไม้ สงสาร ปัญหา อาหาร อวยพร

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบคละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน

5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเติมลงในช่องว่าง

คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 5, 6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การแต่งประโยค

6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาใบความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 6

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนทีละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง

10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลงมาตราแม่ก
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 6

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะชุดที่ 6

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 6

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 6 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

แผนภูมิเพลง

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 6 แม่กน

เพลงมาตราแม่กน

ทำนอง เพลงบัวตุมบัวบาน

ตัวสะกดแม่กน เราทุกคนจำให้ดี
 น หนู ญ หญิง ฑ ลิงก็มี ฐ เรือ เร็วรี่ทันใจ
 ณ เณร ก็ใช้สะกดกัน
 พ จุฬาทำดีมีความหมาย อ่านไปสะกดให้ถูกที่
 พวกหนู ๆ ของจำให้ดี ว่าแม่กนนี้อ่านเขียนให้มีหลักเกณฑ์



ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 6 แม่กน

คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กน

มาตรากน หรือ แม่กน คือพยางค์ที่มี น สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน น สะกด ได้แก่ตัว ญ ฌ ร ล พ ออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ปัญหา	ปึน - หา	ข้อสงสัย ข้อขัดแย้ง คำถาม
ผลไม้	ผน - ละ - ไม้	ลูกไม้
สงสาร	สง - สาน	รู้สึกเห็นใจในความเดือดร้อน
สำราญ	สำ - ราน	สุขสบาย
อวยพร	อวย - พอน	ให้พร
อาหาร	อา - หาน	ของกิน



ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 6 แม่กน



ช่วยกันประสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วหัดอ่านด้วยนะครับ

ต้



า



ป



า



า



า

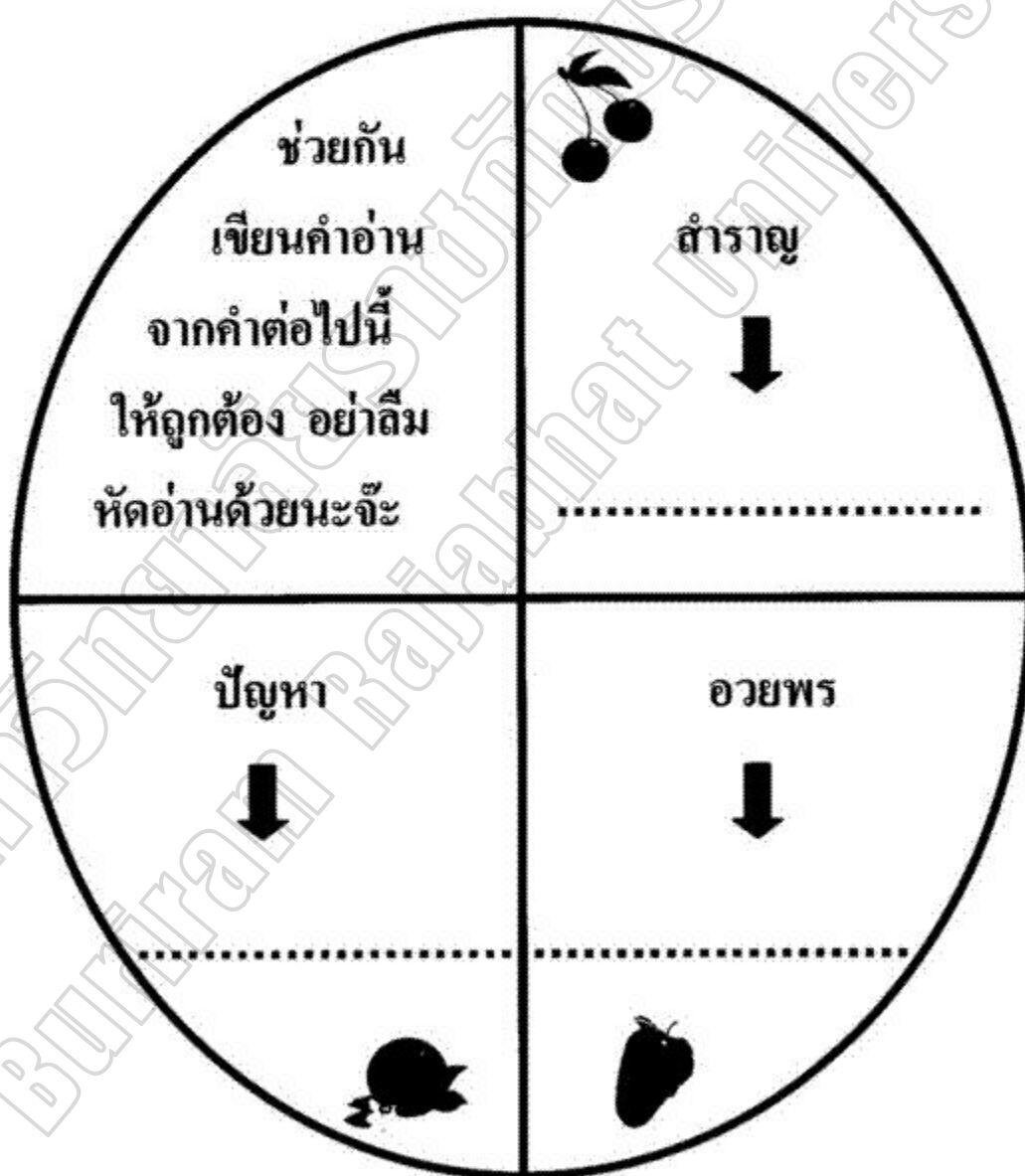


ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 6 แม่กน



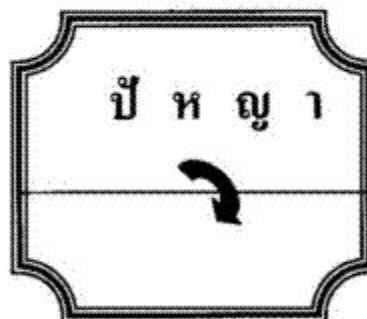
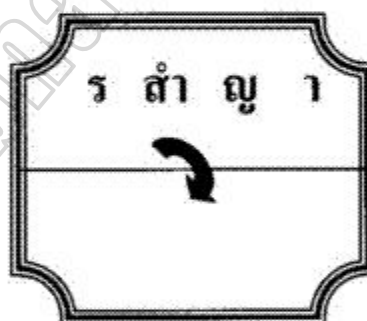
ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 6 แม่กน

ช่วยกันเรียงอักษรต่อไปนี้
ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วอ่านด้วยนะครับ



ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 6 แม่กน



ช่วยกันอ่านคำแล้วนำมาแต่งประโยค
ให้มีความหมายนะคะ

ตำราญ



.....

.....

ผลไม้



.....

.....

ปัญหา



.....

.....



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 7 แม่กน

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา 1 ชั่วโมง

.....
 มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
 ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
 ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ซึ่งเป็นคำที่
 ออกเสียงเหมือน น สะกด ได้แก่คำที่มี ญ ณ ร ถ พ เป็นตัวสะกด จะช่วยให้นักเรียนอ่านและ
 เขียนคำภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้าน
 การอ่านและการเขียนไปใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ได้
3. นักเรียนโยงคำกับความหมายได้ถูกต้อง
4. นักเรียนนำคำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า ปลาพา
 เกสร คำนวน รวงวัล บุญคุณ

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กนที่เรียน
 มาแล้วในชั่วโมงก่อน เพื่อเป็นการทบทวน

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านักเรียนพร้อมกัน ดังนี้ ปลาพาเพกสร คำนวน ราววัด บุญคุณ
4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบคละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน
5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้
 - คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย
 - คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเติมลงในช่องว่าง
 - คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย
 - คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง โยงคำกับความหมาย
 - คนที่ 5,6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การนำคำเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์
6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาใบความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี
7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 7
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3
9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนที่ละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง
10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
2. ใบความรู้
3. ใบกิจกรรม
4. แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 7

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 7 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 7 แม่กน

คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กน

มาตรากน หรือ แม่กน คือพยางค์ที่มี น สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน น สะกด ได้แก่ตัว ญ ฌ ร ล พ ออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
เกสร	เก- สอน	ส่วนในของดอกไม้ส่วนมากเป็นเส้น ๆ
คำนวณ	คำ- นวน	คิดหาผลลัพธ์โดยวิธีเลข
บุญคุณ	บุญ- คุณ	ความเกื้อกูล ความดีที่มีอยู่ในสิ่งนั้น ๆ
ปลาวาฬ	ปลา- วาน	ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่มาก
รางวัล	ราง- วัน	สิ่งของหรือเงินที่ได้มาเพราะความดี ความชอบ
ละคร	ละ- คอน	การแสดงประเภทหนึ่ง
อุทร	อุ- ทอน	ท้อง



ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 7 แม่กน



ช่วยกันประสมคำจาก พยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย
อย่าลืมอ่านด้วยนะจ๊ะ



ะ

ก



า



า

พ



า



ัว



ใบกิจกรรมที่ 2

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 7 แม่กน

ช่วยกันเลือกอักษร “ญ ฦ ร ล หรือ พ”
เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย
หัดอ่านด้วยนะครับ



ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

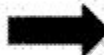
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 7 แม่กน

ช่วยกันเรียงอักษรต่อไปนี้
ให้เป็นคำที่มีความหมาย
อย่าลืมหัดอ่านด้วยนะครับ



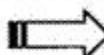
ร ะ ค ล



เ ส ก ร



ค ำ ว น ญ



ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 7 แม่กน



ช่วยกัน โยงเส้นจับคู่คำกับความหมาย
ให้ถูกต้องแล้วหัดอ่านด้วยนะครับ

ละคร

😊 คิดหาผลลัพธ์โดยวิธีเลข

อุทร

😊 การแสดงประเภทหนึ่ง

คำนวณ

😊 ท้อง



ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 7 แม่กน

ช่วยกันเลือกคำที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ



ละคร เกสร
ปลาวาฬ คำนวณ

1. หนูแดงชอบดู _____ ลิงมาก
2. น้อยคิด _____ เลขได้เก่งมาก
3. _____ เป็นสัตว์อาศัยอยู่ในทะเล
4. ผึ้งดูดน้ำหวานจาก _____ ดอกไม้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 8 แม่กน

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา 1 ชั่วโมง

.....
 มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
 ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
 ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้และการฝึกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ซึ่งเป็นคำ
 ที่ออกเสียงเหมือน น สะกด ได้แก่คำที่มี ญ ร ถ เป็นตัวสะกด จะช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียน
 คำภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้านการอ่าน
 และการเขียนไปใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ได้
3. นักเรียนหาความหมายของคำได้ถูกต้อง
4. นักเรียนนำคำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า ลำธาร
 คนพาล คำบถ ปัญญา กันดาร

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนเล่นเกมครรรชนีชี้คำ

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านั่งหน้าห้องเรียน พร้อมกัน ดังนี้ คำสาร คนพาล ตำบล ปัญญา กันดาร

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบคละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน

5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเขียนคำจากคำอ่าน

คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเลือกอักษรเดิมลงในช่องว่าง

คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การหาความหมายของคำ

คนที่ 5, 6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การนำคำเดิมลงในประโยคให้สมบูรณ์

6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาไปความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 8

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนที่ละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง

10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. เกมครรชนี่ห้า
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 8

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 8

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 8

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 8 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

เกมเศรษฐีซึ่คำ

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 8 แม่กน

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เพื่อฝึกสมาธิในการเรียน
3. เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กน ที่เรียนมาแล้ว จำนวน 5 คำ ดังนี้
อาหาร ผลไม้ ปลาวาฬ รางวัล ปัญหา

วิธีดำเนินการ

1. แบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม
2. แต่ละกลุ่มนั่งต่อกันเป็นแถวตอน
3. สมาชิกกลุ่มคนหลังสุดออกมาจับฉลากคำแล้วกลับไปนั่งที่เดิม
4. ผู้จับฉลากอ่านคำในฉลาก แล้วใช้นิ้วชี้เขียนคำที่อ่านบนหลังเพื่อนที่อยู่ข้างหน้า
คนที่ถูกเขียนหลังต้องใช้ความรู้สึกรับรู้คำนั้น แล้วเขียนบนหลังของเพื่อนคนถัดไป จนถึงคนอยู่
หน้าสุด
5. สมาชิกคนที่อยู่หน้าสุดออกไปเขียนคำที่ตนรับรู้บนกระดานหน้าห้อง
6. ครูเฉลยโดยให้ตรวจคำตอบจากบัตรคำที่เตรียมไว้ กลุ่มใดเขียนผิดให้กลุ่มช่วยกัน
แก้ไขให้ถูกต้อง
7. ตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ 1 คน ออกไปแต่งประโยคโดยใช้คำที่เขียนแข่งขันบน

กระดานคำ

การวัดและประเมินผล

กลุ่มใดเสร็จก่อนและแต่งประโยค — เขียนคำได้ถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ



ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 8 แม่กน

คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กน

มาตรากน หรือ แม่กน คือพยางค์ที่มี น สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน น สะกด ได้แก่ตัว ญ ฌ ร ล พ ออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
กัณดาร	กัณ - ดาน	ลำบาก แห้งแล้ง
คนพาล	คน - พาน	คนเกเร
ตำบล	ต่า - บน	ท้องที่ที่รวมหมู่บ้านหลาย ๆ หมู่บ้านเข้าด้วยกัน
ปัญญา	ป็น - ยา	ความรอบรู้ ความฉลาดเกิดแต่เรียนและคิด
ไพศาล	ไพ - สาน	กว้างใหญ่
ลำธาร	ล้า - ทาน	ทางน้ำที่ไหลจากเขา



ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 8 แม่กน



ช่วยกันประสมคำจาก พยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มี
ความหมายแล้วหัดอ่านด้วยนะครับ

ใ



ศ

า



ดำ



า



น



า



ใบกิจกรรมที่ 2

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 8 แม่กน

ช่วยกันเขียนคำที่ถูกต้อง
จากคำอ่านต่อไปนี้
อย่าลืมหัดอ่านด้วยนะคะ



ไพ - ธาน



ตำ - บน



ถ้ำ - ทาน



ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 8 แม่กน

ช่วยกันเลือกอักษรที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำ
ที่มีความหมาย แล้วอ่านด้วยนะครับ!



(ร ล ญ)

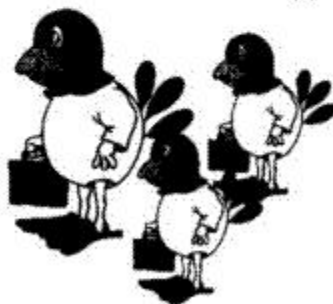
ไพศ _____

(ล ณ ร)

ลำธ _____

(ร ญ ล)

ปี่ _____ ญา



ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 8 แม่กน



ช่วยกันหาความหมายของคำ
แล้วหัดอ่านด้วยนะครับ

ตำรา

คนพาด

ไพศาล



ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 8 แม่กน



ช่วยกันเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างแล้วหัดอ่านด้วยนะครับ

ตำบล

กัณดาร์

ไพสาล

1. ที่อำเภอมีการจัดงาน หนึ่ง _____ หนึ่งผลิตภัณฑ์
2. ท้องทะเลกว้างใหญ่ _____
3. หมู่บ้านที่หล้าอาศัยอยู่ทุร _____ มาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 9 แม่กบ

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา 1 ชั่วโมง

.....

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้และการฝึกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ ซึ่งเป็นคำ
ที่ออกเสียงเหมือน บ สะกด ได้แก่คำที่มี ป พ ภ เป็นตัวสะกด ในการอ่านและเขียนนั้นจะต้อง
สะกดคำให้ถูกต้องจึงจะช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายได้ตรงกัน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้
ด้านการอ่านและการเขียนไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ ได้
3. นักเรียนนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า ทัพพี
ความโลก สัปดาห์ สรูป เคารพ

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนร้องเพลง มาตราแม่กบ

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านักเรียนพร้อมกัน ดังนี้ ทัพพี ความโลก สัปดาห์ สรูป เคารพ

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบคละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน

5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเติมลงในช่องว่าง

คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง จัดสั้นได้คำที่สะกดในแม่กบ

คนที่ 5, 6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การนำคำเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์

6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาใบความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 9

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนที่ละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง

10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลงมาตราแม่กบ
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 9

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะชุดที่ 9

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 9

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 9 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

แผนภูมิเพลง

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 9 แม่กบ

เพลงมาตราแม่กบ

มาตรา แม่กบ (จ้า)

บอ (บ) ปอ (ป) กอ (ก) (จ้า)

อีกทั้ง ฟอ (ฟ) และ ฟอ (ฟ) (จ้า)

จำให้คิมี่ 5 ตัว

โลภ ลภ ถูกลาป (จ้า)

บาป กราบ ขีราฟ (จ้า)

ชูป รูปภาพและเคารพ (จ้า)

ล้วนสะกดด้วยแม่กบ



ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 9 แม่กบ

คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กบ

มาตรา กบ หรือ แม่กบ คือ พยางค์ที่มี บ สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน บ สะกด ได้แก่ ตัว ป ฟ พ ภ ออกเสียงเหมือน บ สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
ความโลภ	ความ-โลบ	ความอยากได้ไม่รู้จักพอ
เคารพ	เคา-รบ	แสดงอาการนับถือ
ทัพพี	ทับ-พี	เครื่องตักข้าวและแกง มีรูปร่างคล้ายช้อนแต่ใหญ่กว่าช้อน
บาป	باب	ความชั่ว ความมัวหมอง
บุปผา	บุบ-ผา	ดอกไม้
สรุป	สะ-หฺรฺบ	ย่อเอาเฉพาะใจความสำคัญของเรื่อง
สัปดาห์	สับ-ดา	รอบ 7 วัน เริ่มตั้งแต่วันอาทิตย์ถึงวันเสาร์
อาภัพ	อา-หฺบ	เคราะห์ร้าย ตกอับ



ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 9 แม่กบ



ช่วยกันประสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ



ก

ค



า



โ



ภ



ค

า



ใบกิจกรรมที่ 2

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 9 แม่กบ

ช่วยกันเลือกอักษรที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
อย่าลืมหัดอ่านด้วยนะครับ



ป พ ภ

อากั _____

สั _____ ค้าห์

เคาร _____

ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 9 แม่กบ

ช่วยกันเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ



ป ๑ ผ บู

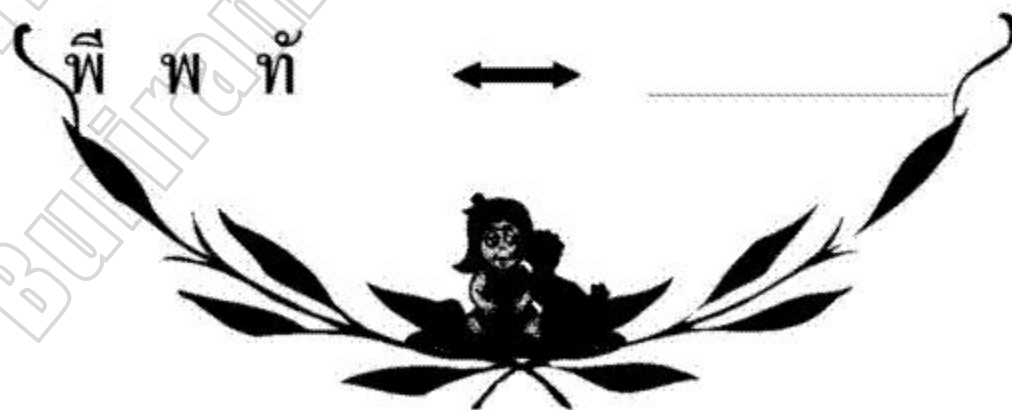


ป ๑ ห้ ๓ ค



พื พ ท้





ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 9 แม่กบ

ให้นักเรียนช่วยกันอ่านคำต่อไปนี้
แล้วขีดเส้นใต้คำที่มีตัวสะกด
ในแม่มาตราแม่กบนะครับ



- | | | |
|----------|-------|-------|
| 1. ขนม | เคารพ | น้อง |
| 2. สุภาพ | ไทย | หนึ่ง |
| 3. ทัพพี | เทวดา | นิทาน |



ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 9 แม่กบ



ช่วยกันนำคำที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความนะครับ

ตัดหญ้า เคารถ บาบ

1. การฆ่าสัตว์เป็นการทำ _____

2. _____ หนึ่งมี 7 วัน

3. ตอนเช้าเราขึ้นตรง _____ ชงชาติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 10 แม่กบ

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา 1 ชั่วโมง

.....

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1: เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
ของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย
ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การฝึกอ่านและฝึกเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ ซึ่งเป็นคำที่ออกเสียงเหมือน บ สะกด ได้แก่คำที่มี ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ในการอ่านและเขียนนั้นจะต้องสะกดคำให้ถูกต้องจึงจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายได้ตรงกัน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ด้านการอ่านและการเขียน ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ ได้
3. นักเรียนนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ จำนวน 5 คำ ได้แก่คำว่า อาชีพ รูป
โศกตลก อีราฟ รูปภาพ

กระบวนการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนเล่นเกมเลือกสรรพันธุ์ปลา

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ จำนวน 5 คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านักเรียนพร้อมกัน ดังนี้ อาชีพ รูป โขดลาก ยีราฟ รูปภาพ

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบบละความสามารถ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5—6 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 1—2 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการของกลุ่ม เรียกว่ากลุ่มบ้าน

5. กลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบ ดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง การประสมคำจากพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 2 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การเลือกอักษรเดิมลงในช่องว่าง

คนที่ 3 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง การเขียนคำจากคำอ่าน

คนที่ 4 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

คนที่ 5, 6 รับผิดชอบกิจกรรมที่ 5 เรื่อง การนำคำเดิมลงในประโยคให้สมบูรณ์

6. จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ โดยให้นักเรียนในกลุ่มบ้านแต่ละคนที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไปรวมกลุ่มกันใหม่ ศึกษาใบความรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี

7. กลับกลุ่มบ้าน โดยนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ แล้วทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 10

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกทักษะของตนเองไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น เพื่อเปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรม แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล นำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มบ้านมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่มและจัดลำดับคะแนนที่ 1, 2 และ 3

9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุป โดยครูถามนักเรียนที่ละกลุ่มเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กบ ว่ามีตัวอะไรบ้าง และอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง

10. มอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด และคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

ชื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. เกมเลือกสรรพันธุ์ปลา
2. บัตรคำ จำนวน 5 คำ
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 10

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. ตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 10

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบฝึกทักษะชุดที่ 10

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 10 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

เกมเลือกสรรพันธุ์ปลา

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 10 แม่กบ

จุดประสงค์

1. ปฏิบัติตามคำสั่งได้
2. รู้จักและแยกคำแม่กบกับไม่ใช่แม่กบได้
3. มีความสนุกสนานในการเรียน



อุปกรณ์

1. ก่อกระดานทำเป็นตู้ปลา ใหญ่ขนาดปลากลงได้ จำนวน 2 ตู้ เจาะด้านหน้าใช้พลาสติกแทนกระจก
2. บัตรคำรูปปลา เขียนคำมาตราตัวสะกดแม่กบ 10 คำ มาตราตัวสะกดแม่อื่น 10 คำ ดังนี้ ทัพพี กางเกง สัปลาห์ กุหลาบ ความโลก ดวงดาว ทรูป สาเหตุ มอบ ก้อนเมฆ เคารพ ความสุข สุภาพ เมตตา กราบ อาหาร อายน้ำ ประโยค ปัญญา สัมโอ

วิธีดำเนินการ

1. ครูอธิบายวิธีการเล่น แล้วเรียงบัตรคำรูปปลา ครึ่งด้านที่มีคำบนโต๊ะหลังหลังเรียน (สมมติว่าโต๊ะเป็นตู้คลอง)
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้เข้าแถว
3. แต่ละกลุ่มเลือกเพื่อนที่เก่งออกไปถือตู้ปลา กลุ่มละ 1 คน (ผู้ถือตู้ปลาต้องดูก่อนที่สมาชิกในกลุ่มของตนจะปล่อยปลาลงในตู้ว่าถูกต้องหรือไม่)
4. คนที่ 1 วิ่งไปหยิบปลาที่โต๊ะหลังห้องเรียนวิ่งไปใส่ในตู้ ถ้าถูกต้องตู้ปลารับไว้ ถ้าผิดพันธุ์ปลาไม่รับ คนที่นำพันธุ์ปลาผิดไป ต้องนำปลาไปคืนตู้คลอง (โต๊ะ) แล้วตนเองไปแตะเพื่อนคนต่อไปให้วิ่งไปเลือกพันธุ์ปลาไปใส่ตู้ แล้ววิ่งไปแตะเพื่อน ทำเช่นนี้จนปลาของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหมดก่อนและถูกต้องไม่มีพันธุ์ปลาอื่นปะปนถือว่าชนะ

การวัดและประเมินผล

การนับคะแนน ถ้ามีปลาถูกต้องตามพันธุ์ครบ 10 ตัว ถือว่าได้ 10 คะแนน ถ้าปลาของฝ่ายใดมีปลาพันธุ์อื่นปะปน ต้องหักคะแนนตัวละ 1 คะแนน ฝ่ายใดคะแนนมากถือว่าชนะ

ใบความรู้

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 10 แม่กบ	

มาตรา กบ หรือ แม่กบ คือ พยางค์ที่มี บ สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือน บ สะกด ได้แก่ ตัว ป พ ฟ ภ ออกเสียงเหมือน บ สะกด เช่น

คำ	คำอ่าน	ความหมาย
กองทัพบ	กอง - ทับ	หน่วยทหารที่ประกอบด้วย ทหาร 3 กองพล และมีทหารหน่วยอื่น ๆ
เคารพ	เคา - รบ	แสดงอาการนับถือ
โชคลาก	โชค - ลาบ	สิ่งที่มีก็จะได้มาโดยไม่คาดคิด
ชูป	ทูป	เครื่องหอมชนิดหนึ่ง มีแกนทำด้วยก้านไม้ไผ่เล็ก ๆ ย้อมสีแดง พอกด้วยผงไม้หอม
ยีราฟ	ยี - ร้าบ	ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม คอยาวมาก
รูปภาพ	รูป - พาบ	รูปที่วาดหรือเขียนขึ้น
อาชีพ	อา - ชีบ	การทำมาหากิน
อากัพ	อา - พับ	เคราะห์ร้าย ตกอับ



ใบกิจกรรมที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 10 แม่กบ



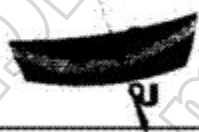
ช่วยกันประสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วหัดอ่านด้วยนะจ๊ะ



อ



ทั



ป



า



ค



า



ใบกิจกรรมที่ 2

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 10 แม่กบ

ช่วยกันเลือกอักษรที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
อย่าลืมหัดอ่านด้วยนะครับ



ป พ
ฟ ภ

อาชี _____



ยี่รา _____



ชู _____



ใบกิจกรรมที่ 3

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 10 แม่กบ

ช่วยกันเขียนคำที่ถูกตัดจากคำอ่านต่อไปนี้
แล้วหัดอ่านด้วยนะครับ



อา - พับ



ยี่ - ร้าบ



โชค - ซาบ



ใบกิจกรรมที่ 4

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 10 แม่กบ



ช่วยกันเรียงอักษรต่อไปนี้
ให้เป็นคำที่มีความหมาย
อย่าลืมหัดอ่านด้วยนะคะ

ภ พ ำ อ



โ ช ล ภ ำ ค



ป ำ พ รุ ภ



ใบกิจกรรมที่ 5

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชุดที่ 10 แม่กบ

ช่วยกันอ่านคำที่กำหนดให้
แล้วเลือกไปเติมลงในช่องว่าง
ให้ได้ใจความนะครับ



รูป อาชีพ ยีราฟ

1. แม่ของแดงมี _____ เป็นครู

2. คุณยายจุด _____ บูชาพระทุกวัน

3. _____ เป็นสัตว์ที่มีคอยาวมาก



ภาคผนวก ฉ

แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 1

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2



ชื่อนามสกุล.....เลขที่

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง


	า			ค
---	---	---	---	---

สามัคคี

1.

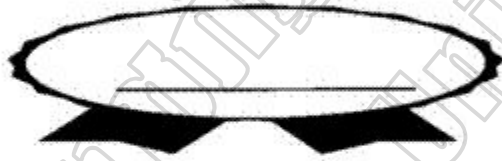
	!		
--	---	---	--



2. 

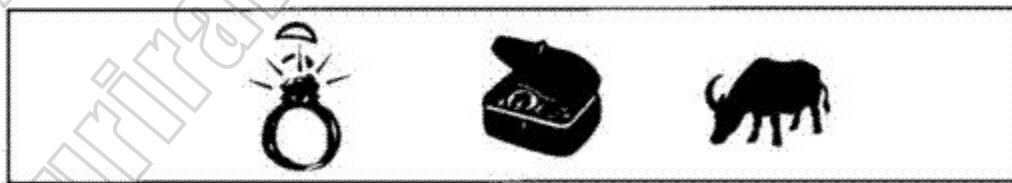


3. 



4. 



5. 



Buriram Rajabhat University

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ข ก



1. เด

2.

บริจา

4.

สุ ภาพ

3.

วิห

5.

เชอโร

กิจกรรมที่ 3



คำชี้แจง จงเขียนคำที่ถูกต้องจากคำอ่านต่อไปนี้

ตัวอย่าง

พาก - พุม - ใจ	→	ภาคภูมิใจ
----------------	---	-----------

- | | | |
|---------------|---|--|
| บอ - รี - จาก | → | |
|---------------|---|--|
- | | | |
|----------------|---|--|
| ตูก - ขะ - พาบ | → | |
|----------------|---|--|
- | | | |
|-----------|---|--|
| เซอ - โรค | → | |
|-----------|---|--|
- | | | |
|---------|---|--|
| วี - ทก | → | |
|---------|---|--|
- | | | |
|-----|---|--|
| เดก | → | |
|-----|---|--|

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย



ตัวอย่าง

ค	ม้	ค	า	ส	สามัคคี

1.

เ	ร	ช	ค	โ	อ	

2.

เ		บ		ล		

3.

พ	า	บ	ภ	สุ		

4.

ค	ห		ว			

5.

บ	า	ริ	จ	ค		



กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงนำคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ



บริจาค สุขภาพ เชื่อโรค
สามัคคี เลข วิหค

ตัวอย่าง นักกีฬาต้องมีความ สามัคคี กันจึงจะชนะ


1. ฉันชอบเรียนวิชา _____ คณิต
2. กล้าออกกำลังกายทุกวันจึงมี _____ แข็งแรง
3. _____ แปลว่า นก
4. ยายเป็นคนใจบุญ จึง _____ เงินให้คนยากจน
5. ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร เพื่อป้องกัน _____



กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

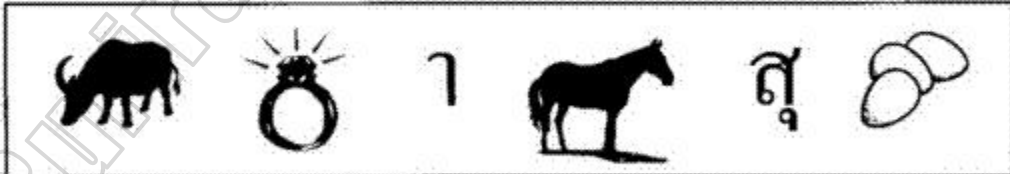
ตัวอย่าง

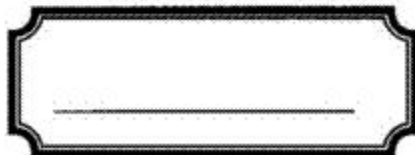
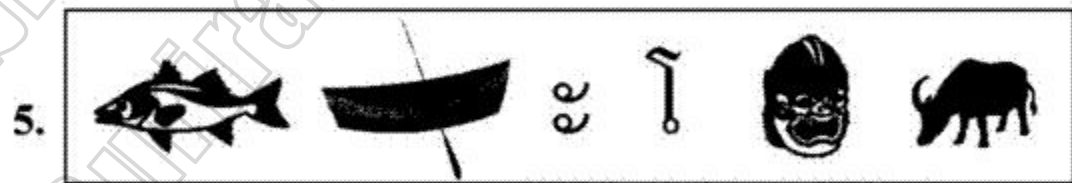
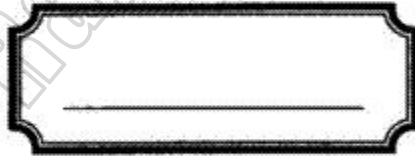
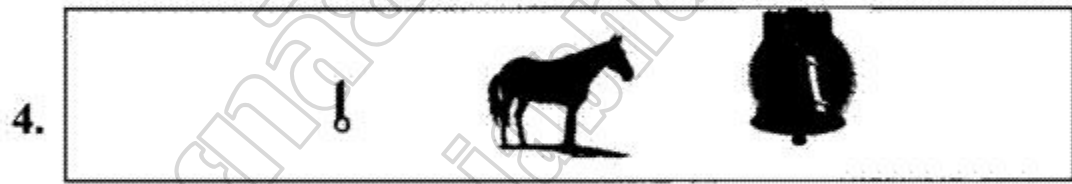
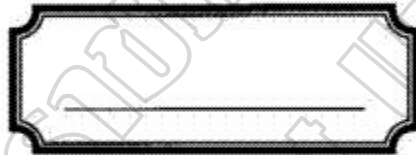
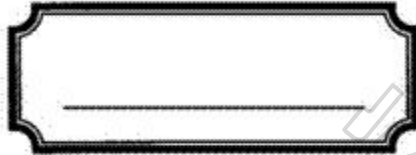
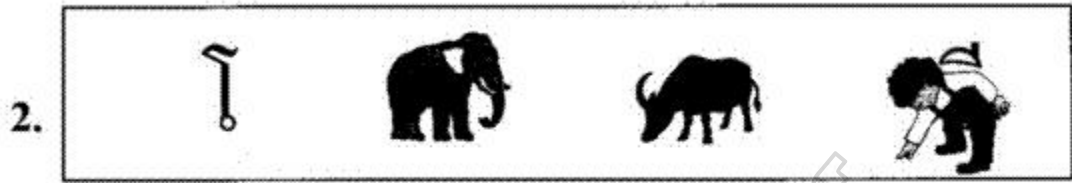


ก

บุคกด

1.





กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเขียนคำอ่านจากคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

บุคคล

บุค-คน

1.

โชคดี

2.

ประโยชน์

3.

สุนัข

4.

เมฆ

5.

ความสุข

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่มีตัวสะกดในแม่ กก เขียนลงใน
ช่องว่างข้างล่างด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

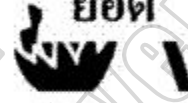
พบ



โชคดี

สุนัข

ยอด



เมฆ



อายุ



ประโยชน์



ภาพ

ความสุข


แก้ว





Handwriting practice lines for the activity. The page features a large illustration of a person's face with a wide smile, serving as a background for the writing area. The writing area consists of several horizontal lines, each with a dashed midline, for practicing the formation of Thai characters. The words 'พบ', 'โชคดี', 'สุนัข', 'ยอด', 'เมฆ', 'อายุ', 'ประโยชน์', 'ภาพ', 'ความสุข', and 'แก้ว' are arranged in a grid above the lines, with small illustrations next to some of them. The words are intended to be written in the lines below.


กิจกรรมที่ 5


คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้


ตัวอย่าง	บุคคล		บุคคลภายนอกห้ามเข้า
----------	-------	---	---------------------

1. เมฆ 

2. ความสุข 

3. สุนัข 

4. โชคดี 

5. ประโยค 

แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 3

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2




ชื่อนามสกุล.....เลขที่


โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กิจกรรมที่ 1

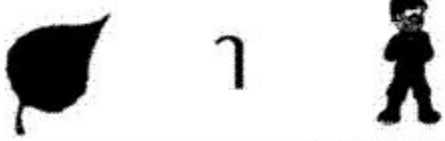
คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

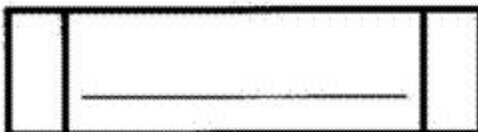
ตัวอย่าง





1.





2.

--	-------	--

3.

--	-------	--

4.

--	-------	--

5.

--	-------	--

มหาวิทยาลัยบูรพา University

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

จ ต ท

เทีจ

1.

ร ท ศ

ที

2.

ท ต จ

บา

3.

จ ส ศ

โทรทั น์

4.

ต จ ท

เสี

5.

ร ล จ

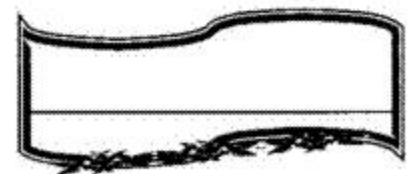
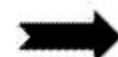
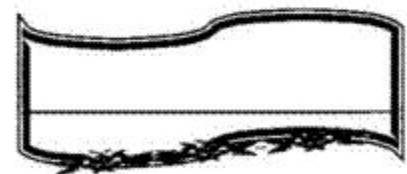
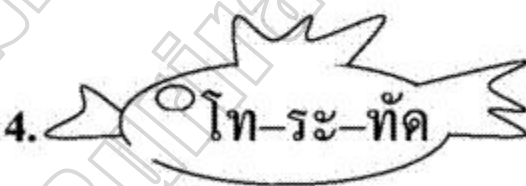
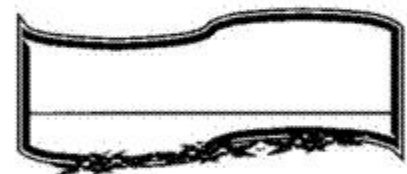
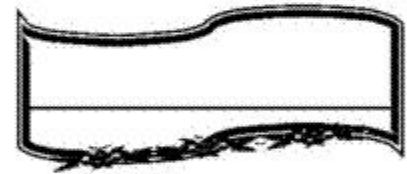
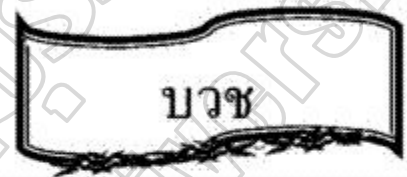
เหตุกา ณ์



กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเขียนคำที่ถูกต้องจากคำอ่านต่อไปนี้

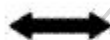
ตัวอย่าง



กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย

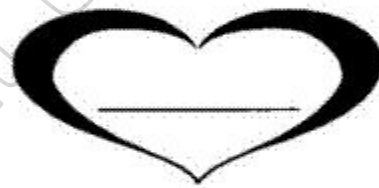
ตัวอย่าง



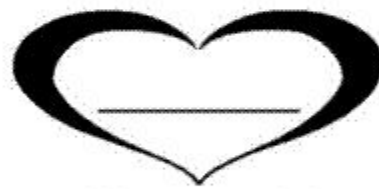
1.



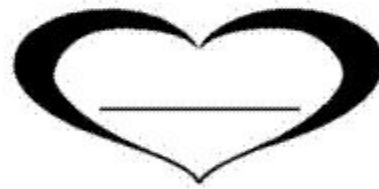
2.



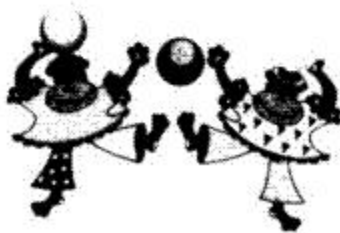
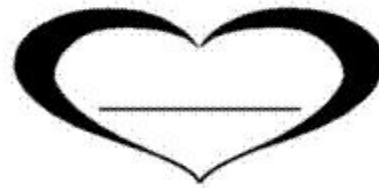
3.



4.



5.



กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

รส ทิศ เสรีجات
เหตุการณ์ ไทรทัศน์

ตัวอย่าง

ลูกอมมีรสหวาน

1.

2.

3.

4.

5.



แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 4

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2





ชื่อนามสกุล.....เลขที่

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กิจกรรมที่ 1



คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

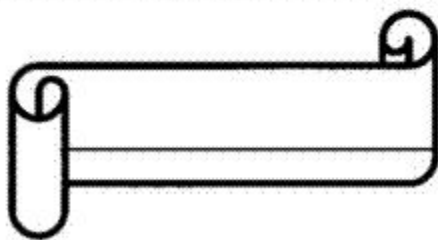
ตัวอย่าง

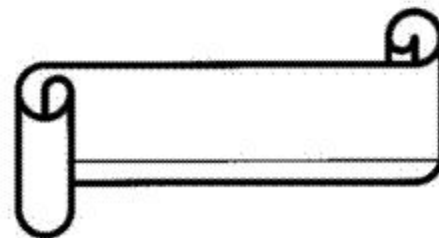
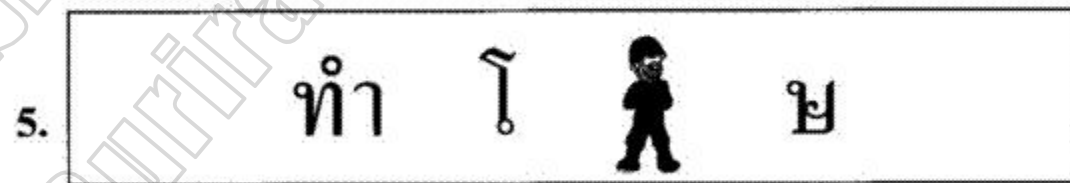
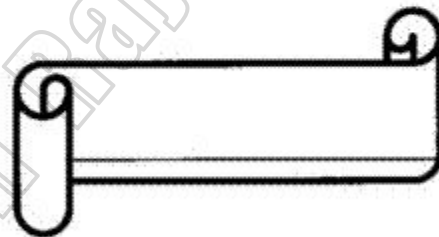
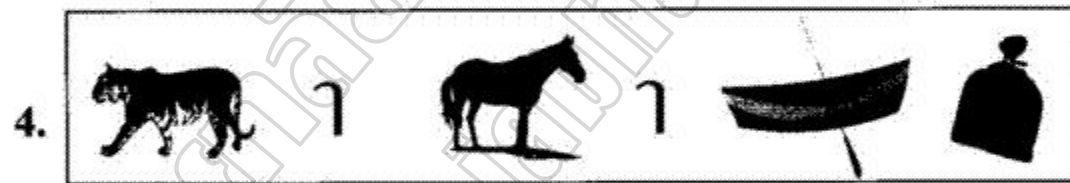
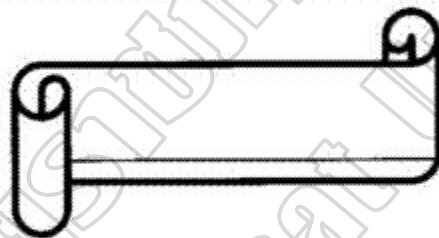
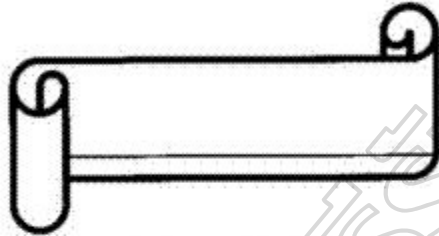

ว


บวช

1.

เ

ต












กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง



กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเขียนคำอ่านจากคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง		
ไอรส		ไอ-รด
1. เศษ		_____
2. โกรธ		_____
3. สามารถ		_____
4. ทำโทษ		_____
5. เมตร		_____

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย

		ตัวอย่าง	
	โ ส อ ร	→	<u>โอรส</u>
1.	ทำ ข โท	→	_____
2.	เต ร ม	→	_____
3.	ส า ถ ร ม า	→	_____
4.	ศ เ ย	→	_____
5.	ก โร ธ	→	_____

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง บวช — พี่ของเคยบวชอยู่ที่วัด



1. โกรธ

—



2. สามารถ

—



3. เศษ

—



4. ทำโทษ

—



5. เมตร

—



แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 5

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2



ชื่อนามสกุล.....เลขที่

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กิจกรรมที่ 1

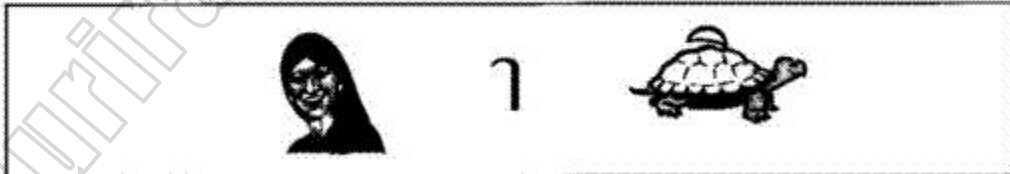
คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง



เมตตา

1.



2.     

3.     

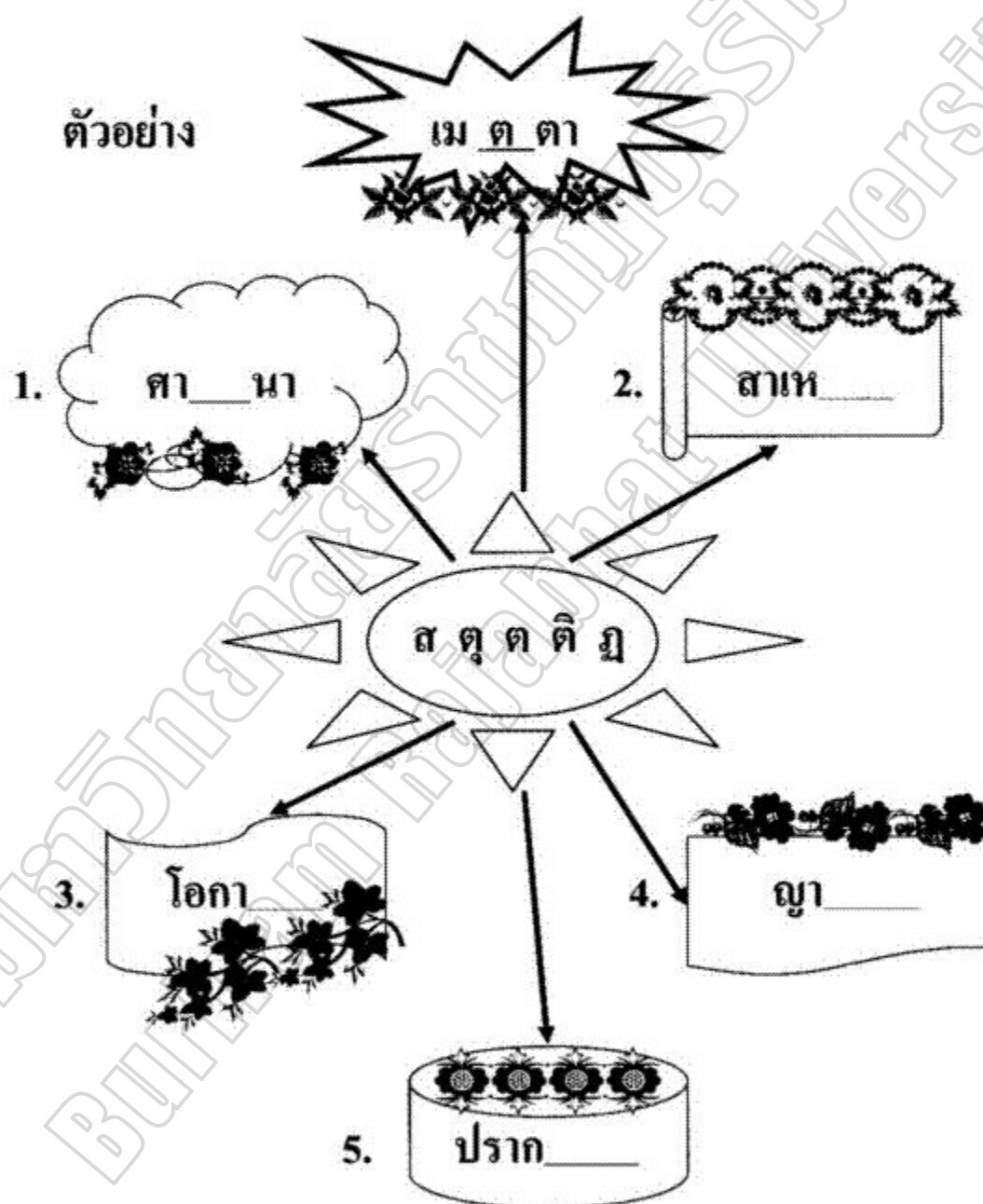
4.     

5.     

กิจกรรมที่ 2


คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง



กิจกรรมที่ 3



คำชี้แจง จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย



ตัวอย่าง		ม ต เต า	เมตตา
----------	---	----------	-------

1.  ท า เ ส ตู 

2.  ร ฎ ป ก า 

3.  ตี ญ า 

4.  ส า น ต า 

5.  โ ส อ ก า 



กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงนำคำที่กำหนดให้ไปเติมในช่องว่างให้ตรงกับ
ความหมาย

ญาติ สาเหตุ ปรากฎ
ศาสนา โอกาส เมตตา

ตัวอย่าง เมตตา ➔ ความรักและเอ็นดู

1. _____ ➔ เวลาที่เหมาะสม จังหวะ

2. _____ ➔ คนในวงศ์ตระกูลที่มีเชื้อสาย
ทางฝ่ายพ่อหรือฝ่ายแม่

3. _____ ➔ ลัทธิความเชื่อของมนุษย์

4. _____ ➔ ลำแดงออกมาให้เห็น

5. _____ ➔ ต้นเหตุ



กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง
ให้ได้ใจความ



ญาติ สาเหตุ ปราบฏ ศาสนา โอกาส เมตตา

ตัวอย่าง คุณครูมีความ เมตตา ต่อเด็กทุกคน



1. รุ่งกินน้ำเป็น _____ การณ์ทางธรรมชาติ
2. ถ้ามี _____ จะแหวะมาเชื่อม
3. _____ ที่ฝึกนุ่งตาย เพราะถูกฟันยา
4. ถ้ามี _____ อยู่ในเมืองหลายคน
5. คนไทยส่วนมากนับถือ _____ พุทธ



แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 6

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2



ชื่อนามสกุล.....เลขที่.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง



ลำ

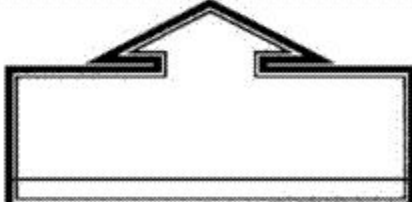
า



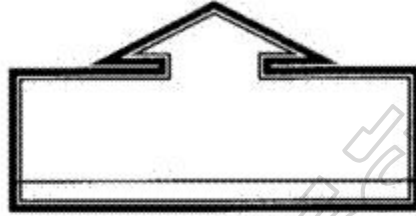

ลำราญ

1.

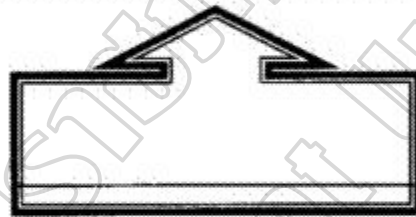
ป


า






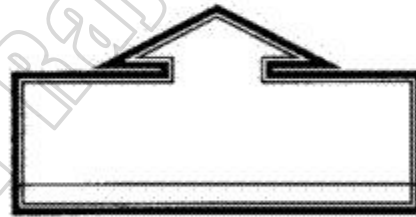
2.  ก  ก 



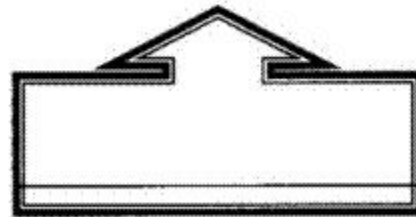
3.  ส  ก 



4. อ  ก  ก  ก



5.  ก  ก  ก 



กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ร

ญ

ด

ตัวอย่าง

ตำราญ

1. อาห

2. ปรหา

3. สงญ

4. ผญไม้

5. อวยร

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเขียนคำอ่านจากคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง



ตำราญ

ตัวอย่าง



ตำ-ราน

อ่านว่า

1. ปัญหา อ่านว่า _____

2. สงสาร อ่านว่า _____

3. อวยพร อ่านว่า _____

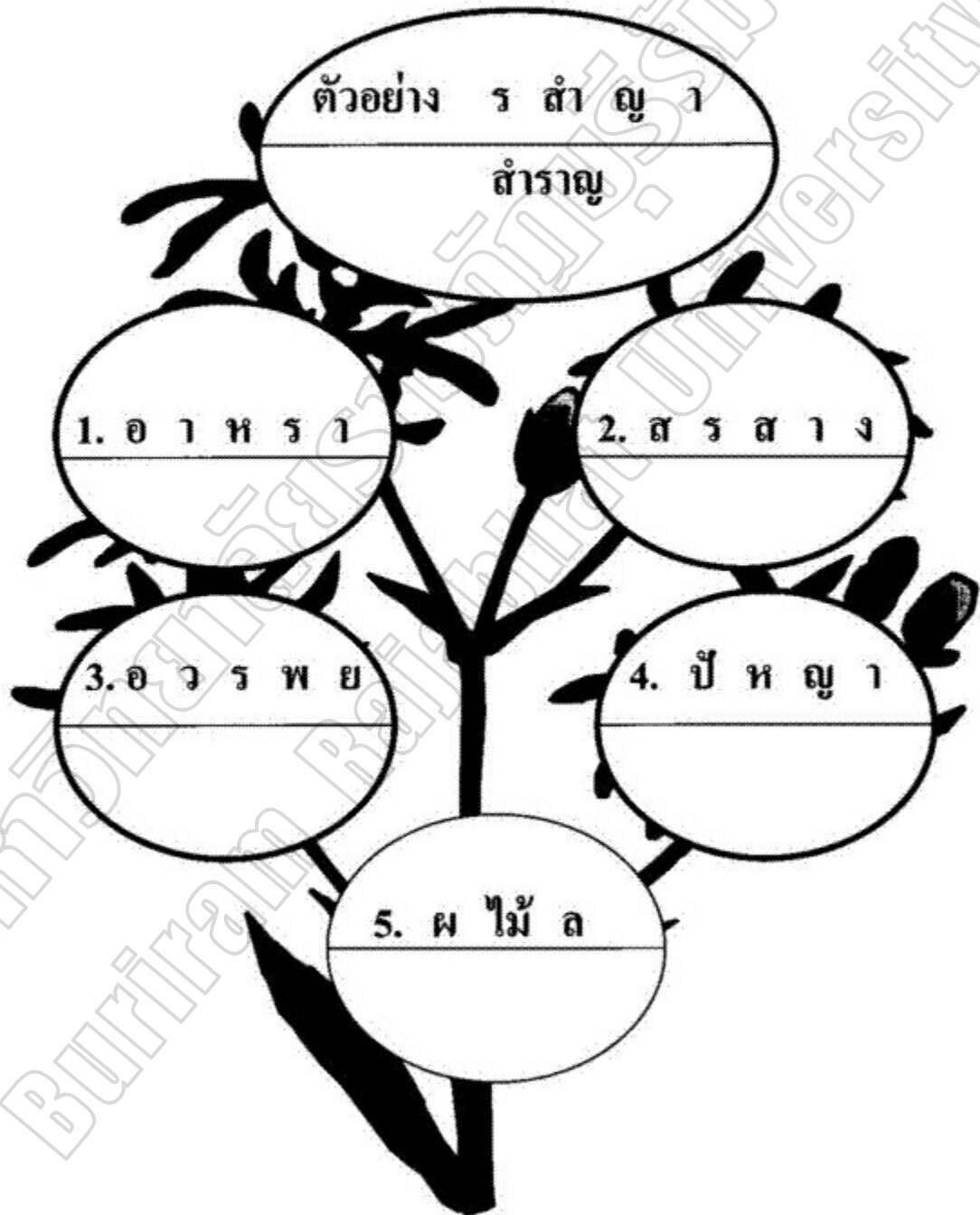
4. ผลไม้ อ่านว่า _____

5. อาหาร อ่านว่า _____



กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย



กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้



ตัวอย่าง

สำราญ ↔ วันเสาร์นี้ฉันจะดูการ์ตูนให้สำราญเลย

1.

ผลไม้ ↔

2.

สงสาร ↔

3.

ปัญหา ↔

4.

อาหาร ↔

5.

อวยพร ↔

แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 7

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2




ชื่อนามสกุล.....เลขที่.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

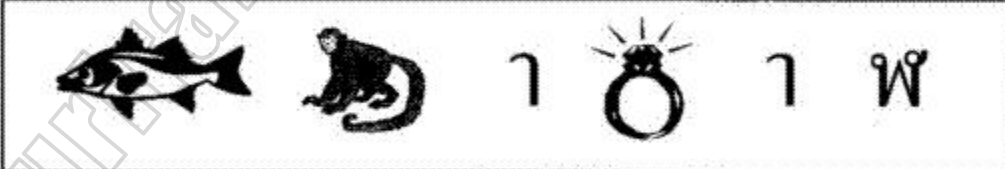
ตัวอย่าง

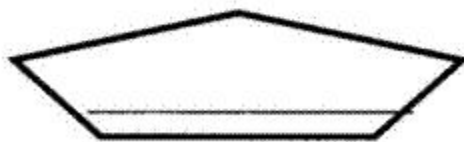


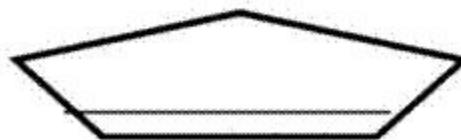
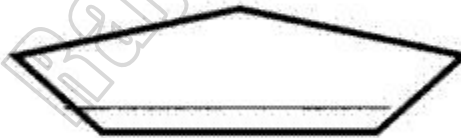
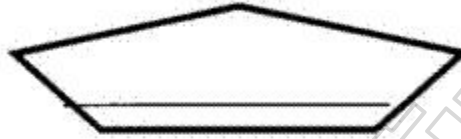
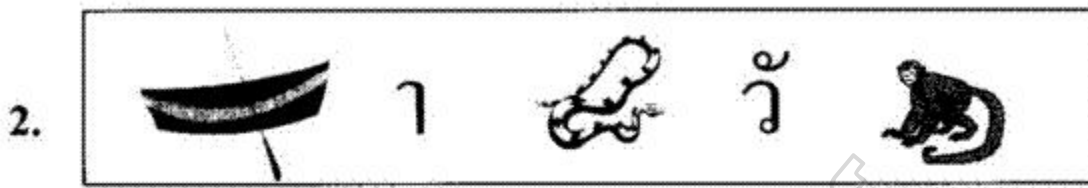
ล ะ ก ร

ล ะ ก ร

1.



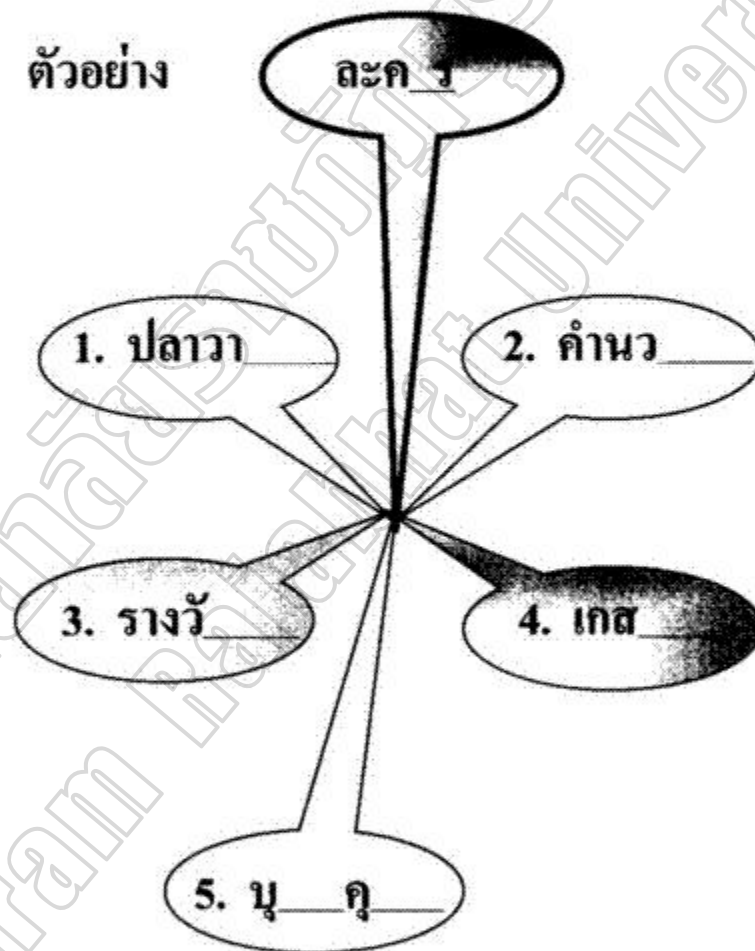




กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง จงเลือกอักษร “ณ ฌ ร ล หรือ พ” เติมลงใน
ช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย







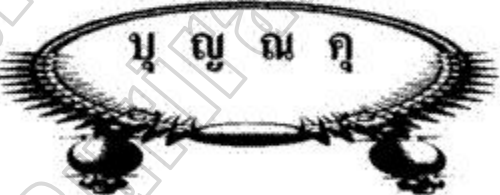



ตัวอย่าง



กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย

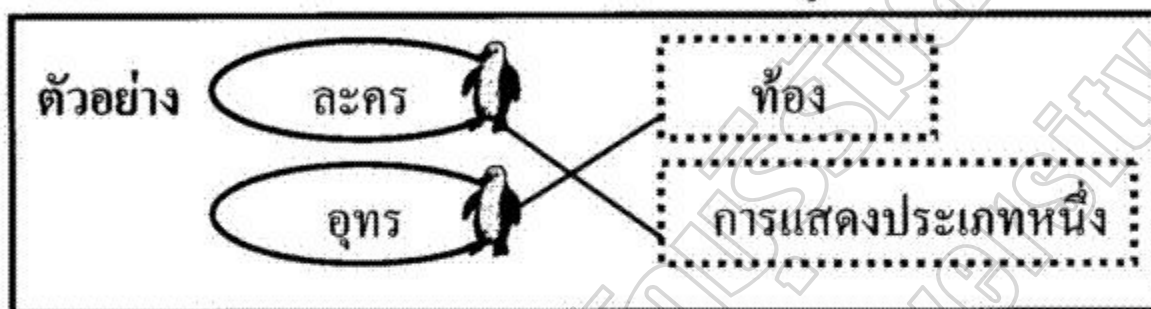
ตัวอย่าง	 <p>ระคด</p>	 <p>ละคร</p>
----------	---	--

1.	 <p>เส ก ร</p>	
2.	 <p>คำ ว น ณ</p>	
3.	 <p>ป ว า ล า พ</p>	
4.	 <p>บุ ญ ญ กุ</p>	
5.	 <p>ร า ล วั ง</p>	



กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงโยงคำกับความหมายของคำให้ถูกต้อง



1. ปลาวาฬ



คิดหาผลลัพธ์โดยวิธีเลข

2. เกสร



ความเกื้อกูล ความดีที่มี
ประจำในสิ่งนั้น ๆ

3. กำนวน



สิ่งของหรือเงินที่ได้มาเพราะ
ความดีความชอบ

4. รางวัด



ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มี
ขนาดใหญ่่มาก

5. บุญคุณ









ส่วนในของดอกไม้โดยมาก
เป็นเส้น ๆ

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ

ละคร	เกสร	รางวัล
บุญคุณ	ปลาวาฬ	คำนวณ

ตัวอย่าง  หนูแดงชอบดู ละคร ถึงมาก

1.  น้อยคิด _____ เลขได้เก่งมาก
2.  _____ เป็นสัตว์อาศัยอยู่ในทะเล
3.  ผึ้งดูดน้ำหวานจาก _____ ดอกไม้
4.  พ่อแม่เป็นผู้มี _____ ต่อเรามาก
5.  นิคได้รับ _____ ผู้มีมารยาทดี

ทำได้ไหมจะ.....ไม่ยากเลย

แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 8

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2




ชื่อนามสกุล.....เลขที่.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....



กิจกรรมที่ 1

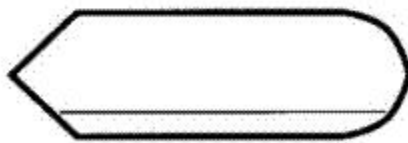
คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย




ตัวอย่าง

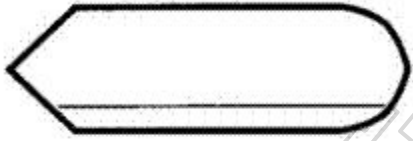
ไ ๓ ศ ๑ 

ไพศาล

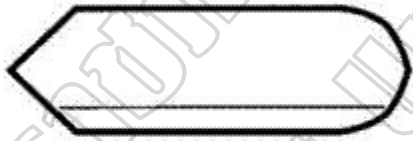
1. ล้า  ๑ 



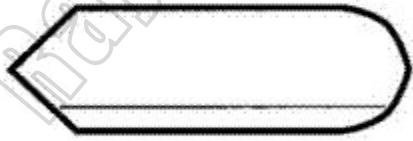
2.  น  ำ 



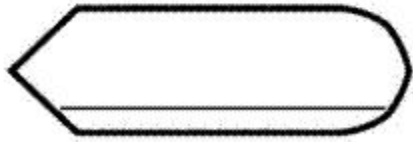
3.   ญ ำ 



4.   



5.   ค ำ 



มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชภัฏมหาวิทยาลัย


กิจกรรมที่ 2


คำชี้แจง จงเขียนคำที่ถูกต้องจากคำอ่านต่อไปนี้


ตัวอย่าง

ไพ - สาน

ไพศาล 

1. ต่ำ - บน 

2. กั้น - ดาน 

3. ถ้ำ - ทาน 

4. คน - พาน 

5. ปั้น - ยา 

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำ
ที่มีความหมาย

ตัวอย่าง (ร ล ญ)

ไพศาล

1. (ล ฌ ร)

2. (ร ล น)

3. (ร ญ ล)

4. (น พ ล)

5. (ล ร น)



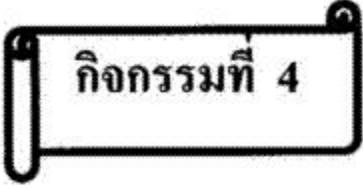
กั...ดา...



คำบ...

ค...พา...




 กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาความหมายของคำที่กำหนดให้

คำ	ความหมาย
ไพศาล	กว้างใหญ่
ตัวอย่าง	
1.	
คำธาร	
2.	
คนพาด	
3.	
ตำบล	
4.	
ปัญญา	
5.	
กัณดาร	

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ

คนพาด	กัณฑ์การ	ตำรา
ปัญญา	ตำบล	ไพศาล



ตัวอย่าง ท้องทะเลกว้างใหญ่ ไพศาล

1. ที่อำเภอมีการจัดงาน หนึ่ง _____ หนึ่งผลิตภัณฑ์
2. โรงเรียนของเป้งอยู่ในถิ่นทุร _____ มาก
3. คนมี _____ คือจะเป็นคนฉลาด
4. หลานนั่งเล่นอยู่ข้าง _____ สายเล็ก ๆ ที่ไหล
ลงมาจากภูเขา
5. เราไม่ควรคบ _____ เป็นเพื่อน



แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 9

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2




ชื่อนามสกุล.....เลขที่

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย




ตัวอย่าง







า


บุปผา

1.





ค
า


2.   






Blank box for answer

3.       

Blank box for answer

4.   

Blank box for answer

5.     

Blank box for answer

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

อักษรที่กำหนดให้

ป พ ภ

ตัวอย่าง อากั พ

1. สรุ _____

2. สั _____ คาคั _____

3. เคาร _____

4. ความโล _____

5. ทั _____ พี _____

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย



ตัวอย่าง	ป ๑ ผ บู	บุปผา
1.	พื พ ท้
2.	ล ว ๑ ค โ ม ภ
3.	ป ๑ ห้ สั ค
4.	ป รุ ส
5.	เร ๑ พ ค



กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มีตัวสะกดในแม่กบ

ตัวอย่าง	<u>สุภาพ</u>	ไทย	หนึ่ง
----------	--------------	-----	-------

- | | | | |
|----|-------|--------|---------|
| 1. | ขนม | เคารพ | น้อง |
| 2. | สรูป | ปล่อย | เปิด |
| 3. | ข้าม | ตาม | ความโลก |
| 4. | ทัพพี | เทวดา | นิทาน |
| 5. | บาท | ต้นไม้ | สัปดาห์ |

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงนำคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ

ทัฬหี ัฒปคาร์ท ความโลภ ัทรูป เคารพ ุบาย

ตัวอย่าง การฆ่าสัตว์เป็นการทำบาป

1. ครูให้นักเรียนช่วยกัน _____ บทเรียน
2. แม่ใช้ _____ ตักข้าว
3. _____ หนึ่งมี 7 วัน
4. ตอนเช้าเราขึ้นตรง _____ รัชชาติ
5. หมานินิทานอีสปทิ้งเนื้อในปาก เพราะ _____



แบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ชุดที่ 10

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2



ชื่อนามสกุล.....เลขที่

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง



อ



ที่






กองทัพ



1.

๕๒



2.  ป  ำ 

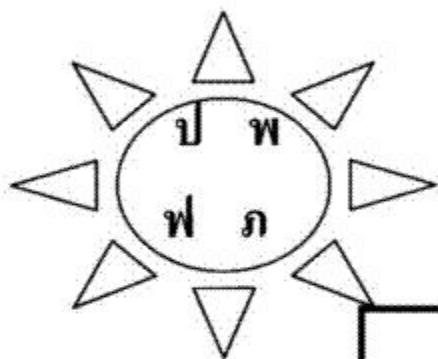
3.   ก  ำ 

4.  ำ 

5.   ำ 

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง



กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเขียนคำที่ถูกต้องจากคำอ่านต่อไปนี้

ตัวอย่าง

อา - พับ

อาชีพ

1.

ทูป

2.

ยี่ - ราบ

3.

โชค - ลาบ

4.

รูล - พาบ

5.

อา - ชีบ

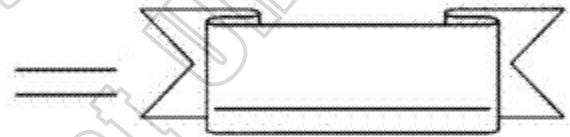
กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย

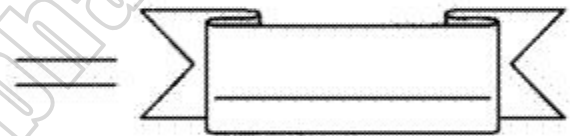


ตัวอย่าง กั พ ำ อ = อากัพ

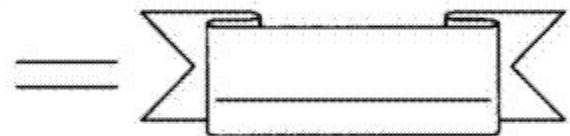
1. ป ฐ



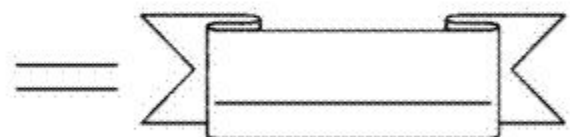
2. ชี พ ำ อ



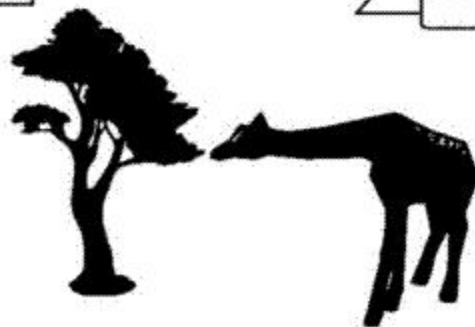
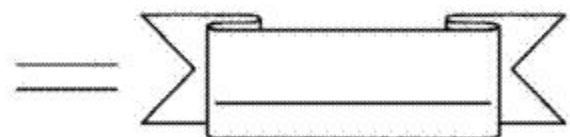
3. โ ช ล ภา ค



4. ป ำ พ ฐ ภา



5. ยี พ ำ ร



กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง
ให้ได้ใจความ

โชคลาภ

รูป

อาชีพ

ยี่ราฟ

รูปภาพ

1. คุณยายจุด _____ บูชาพระทุกวัน
2. พ่อของฝนประกอบ _____ ทำนา
3. เขาवाद _____ สวยงามมาก
4. ในสวนสัตว์มี _____ หลายตัว
5. ลูกของหล้ามี _____ จึงถูกรางวัลที่ 1



ภาคผนวก ช

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ
ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง นักเรียนที่ครูอ่านแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ

ความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ คือ

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1.	คำชี้แจงในการทำแบบฝึกมีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.	เนื้อหาของแบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก					
3.	เนื้อหาในแบบฝึกมีความชัดเจนทุกแบบฝึก					
4.	กิจกรรมในแบบฝึกสอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน					
5.	กิจกรรมในแบบฝึกมีความยากง่ายพอเหมาะ					
6.	แบบฝึกทักษะเน้นการปฏิบัติจริง					
7.	แบบฝึกทักษะน่าสนใจ มีหลากหลายรูปแบบ ได้รับความสนใจ					
8.	แบบฝึกทักษะพิมพ์ได้ถูกต้อง มีขนาดตัวหนังสือพอเหมาะ					
9.	สามารถนำความรู้ที่ได้จากแบบฝึกทักษะไปพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องได้					
10.	แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนภาคภูมิใจและเรียนรู้ อย่างมีความสุข					

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตาราง 10 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ
ภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
1.	คำชี้แจงในการทำแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.	เนื้อหาของแบบฝึกเรียงลำดับจากง่าย ไปหายาก	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.	เนื้อหาในแบบฝึกมีความชัดเจน ทุกแบบฝึก	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.	กิจกรรมในแบบฝึกสอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.	กิจกรรมในแบบฝึกมีความยากง่าย พอเหมาะ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.	แบบฝึกทักษะเน้นการปฏิบัติจริง	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
7.	แบบฝึกทักษะน่าสนใจ มีหลากหลาย รูปแบบ เร้าความสนใจ	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
8.	แบบฝึกทักษะพิมพ์ได้ถูกต้อง มีขนาด ตัวหนังสือพอเหมาะ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
9.	สามารถนำความรู้ที่ได้จากแบบฝึก ทักษะ ไปพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่ถูกต้องได้	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
10.	แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนภาคภูมิใจ และเรียนรู้ด้วยความสุข	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
	รวม	48	48	50	146	เหมาะสมมากที่สุด
	เฉลี่ย (\bar{X})	4.80	4.80	5.00	4.87	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ข

ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

ตาราง 11 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.76	0.74	16	0.57	0.63
2	0.57	0.23	17	0.48	0.62
3	0.38	0.24	18	0.33	0.32
4	0.52	0.43	19	0.48	0.34
5	0.71	0.94	20	0.48	0.53
6	0.71	0.41	21	0.38	0.73
7	0.48	0.67	22	0.57	0.33
8	0.76	0.60	23	0.43	0.44
9	0.62	0.63	24	0.43	0.44
10	0.52	0.50	25	0.67	0.88
11	0.52	0.50	26	0.48	0.37
12	0.57	0.57	27	0.62	0.39
13	0.52	0.53	28	0.52	0.44
14	0.29	0.60	29	0.57	0.72
15	0.43	0.52	30	0.71	0.55

* ค่าความเชื่อมั่น = 0.89

ภาคผนวก ฅ

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. รายการประเมิน

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายการประเมิน ดังนี้

- 1.1 สาระสำคัญ
- 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.4 สาระการเรียนรู้
- 1.5 กระบวนการเรียนรู้
- 1.6 สื่อ / แหล่งเรียนรู้
- 1.7 การวัดและประเมินผล

2. ระดับคุณภาพการประเมิน

กำหนดคุณภาพของการประเมิน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. วิธีการประเมิน

3.1 พิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประเมินรายการย่อยแต่ละข้อใน
 ช่องระดับคุณภาพที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 การประเมิน

3.2 วิเคราะห์หาคุณภาพในแต่ละรายการประเมิน โดยการหาค่าเฉลี่ยและพิจารณา
 ตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย					
3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
4.5 เหมาะสมกับเวลาเรียน					
5. กระบวนการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน					
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้					
6. สื่อ / แหล่งเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
6.2 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
6.4 ตอบสนองต่อการเรียนรู้					
7. การวัดและประเมินผล					
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.3 วัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุได้ชัดเจน					
7.4 เครื่องมือมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

(.....)

ตาราง 12 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
1. สาระสำคัญ					
1.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	5	4	4.33	เหมาะสมมาก
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.5 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
5. กระบวนการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อ / แหล่งเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ตอบสนองต่อการเรียนรู้	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล					
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
7.3 วัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุได้ชัดเจน	4	4	5	4.33	เหมาะสมมาก
7.4 เครื่องมือมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	119	122	121	120.69	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย (\bar{X})	4.76	4.88	4.84	4.83	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ญ

ผลการประเมินแบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแบบฝึกทักษะภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. รายการประเมิน

แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทย มีรายการประเมิน ดังนี้

1.1 การจัดหน้า

1.2 เนื้อหา

1.3 การใช้ภาษา

1.4 รูปภาพประกอบ

1.5 เทคนิคการนำเสนอ

2. ระดับคุณภาพการประเมิน

กำหนดคุณภาพของการประเมิน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. วิธีการประเมิน

3.1 พิจารณาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก โดยประเมินรายการ
ย่อยแต่ละข้อในช่องระดับคุณภาพที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรง
กับระดับการประเมิน

3.2 วิเคราะห์หาคุณภาพในแต่ละรายการประเมิน โดยการหาค่าเฉลี่ยและพิจารณา
ตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด

แบบประเมินแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การจัดหน้า					
1.1 คำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย					
1.2 คำสั่งชัดเจน					
1.3 ตัวอย่างประกอบ ชัดเจน ถูกต้อง					
1.4 จัดส่วนที่เป็นเนื้อหาได้พอเหมาะกับหน้ากระดาษ					
2. เนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการฝึกทักษะ					
2.2 เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว					
2.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน					
3. การใช้ภาษา					
3.1 การใช้ภาษาถูกต้อง					
3.2 การจัดพิมพ์ถูกต้อง ชัดเจน					
3.3 เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้และความสามารถของนักเรียน					
4. รูปภาพประกอบ					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่ฝึกทักษะ					
4.2 เหมาะสมกับวัย ความรู้พื้นฐานและสวยงาม					
5. เทคนิคการนำเสนอ					
5.1 ใช้หลักจิตวิทยาปลูกเร้าความสนใจ					
5.2 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ					

แบบประเมินแบบฝึกทักษะภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5.3 ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล					
5.4 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับระดับชั้น					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน
 (.....)

ตาราง 13 ผลการประเมินแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ ไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
1. การจัดหน้า					
1.1 คำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 คำสั่งชัดเจน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ตัวอย่างประกอบ ชัดเจน ถูกต้อง	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 จัดส่วนที่เป็นเนื้อหาได้พอเหมาะ กับหน้ากระดาษ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. เนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ ของการฝึกทักษะ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียน มาแล้ว	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. การใช้ภาษา					
3.1 การใช้ภาษาถูกต้อง	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 การจัดพิมพ์ถูกต้อง ชัดเจน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้ และความสามารถของนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. รูปภาพประกอบ					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่ฝึกทักษะ	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับวัย ความรู้พื้นฐาน และสวยงาม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
5. เทคนิคการนำเสนอ					
5.1 ใช้หลักจิตวิทยาปลุกเร้าความสนใจ	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็ม ศักยภาพ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ตอบสนองความแตกต่างระหว่าง บุคคล	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับ ระดับชั้น	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	78	78	79	78.35	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย (\bar{X})	4.87	4.87	4.94	4.89	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ก

ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 14 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียน
สะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 1	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 13	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 17	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 19	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 22	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 25	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 26	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 37	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 39	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ฎ

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 15 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่
ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
จำนวน 27 คน

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										รวม	คะแนน ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	250	30
1	24	23	24	23	23	24	23	23	23	24	234	28
2	23	24	23	23	24	23	23	22	23	23	231	27
3	20	20	21	20	21	21	20	21	21	21	206	25
4	25	24	24	25	24	23	24	24	24	25	242	28
5	20	21	21	22	20	20	21	21	20	20	206	23
6	21	20	22	21	22	21	22	21	20	22	212	25
7	23	23	24	23	23	23	22	23	23	24	231	27
8	22	22	23	23	22	22	22	23	21	22	222	26
9	24	24	23	22	23	23	24	23	23	23	232	27
10	21	20	20	21	20	21	20	21	20	21	205	25
11	23	23	22	23	22	22	23	22	23	23	226	27
12	21	21	21	20	21	20	20	21	22	20	207	26
13	21	20	20	21	20	22	21	21	21	21	208	24
14	22	23	22	23	22	23	23	23	23	22	226	26
15	21	21	20	21	20	21	20	20	22	21	207	26
16	21	20	22	21	22	20	20	22	22	20	210	25
17	23	23	22	23	22	22	22	23	23	22	225	27
18	22	23	22	22	23	23	22	22	22	23	224	26
19	21	22	22	21	22	23	20	21	22	21	215	26
20	20	21	21	20	20	22	21	21	21	20	207	24

ตาราง 15 (ต่อ)

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกหัดทักษะแต่ละชุด										รวม	คะแนน ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	250	30
21	23	22	22	23	23	23	23	21	23	22	225	26
22	21	21	20	22	20	21	21	20	21	21	208	24
23	20	22	21	20	21	20	21	20	21	21	207	23
24	22	22	21	20	21	22	22	22	21	22	215	26
25	20	21	21	20	22	21	20	21	20	21	207	25
26	23	23	22	23	23	22	23	23	22	22	226	26
27	21	22	20	22	21	21	22	21	21	22	213	25
รวม	588	591	586	588	587	589	585	586	588	589	5877	693
เฉลี่ย	21.78	21.89	21.70	21.78	21.74	21.82	21.67	21.70	21.78	21.81	217.67	25.67
ร้อยละ	87.12	87.56	86.80	87.12	86.96	87.28	86.68	86.80	87.12	87.24	87.07	85.56

$$E_1/E_2 = 87.07/85.56$$

ภาคผนวก จู

คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
คะแนนการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ
ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแต่ละชุด

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียน
 สะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	19	63.33	28	93.33
2	19	63.33	27	90.00
3	17	56.67	25	83.33
4	22	73.33	28	93.33
5	12	40.00	23	76.67
6	13	43.33	25	83.33
7	16	53.33	27	90.00
8	13	43.33	26	86.67
9	18	60.00	27	90.00
10	14	46.67	25	83.33
11	18	60.00	27	90.00
12	15	50.00	26	86.67
13	14	46.67	24	80.00
14	17	56.67	26	86.67
15	18	60.00	26	86.67
16	18	60.00	25	83.33
17	19	63.33	27	90.00
18	18	60.00	26	86.67
19	16	53.33	26	86.67
20	13	43.33	24	80.00
21	14	46.67	26	86.67
22	14	46.67	24	80.00

ตาราง 16 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
23	12	40.00	23	76.67
24	17	56.67	26	86.67
25	16	53.33	25	83.33
26	18	60.00	26	86.67
27	16	53.33	25	83.33
รวม	436	1453.32	693	2310.01
เฉลี่ย	16.15	53.83	25.67	85.56
ร้อยละ	53.83	-	85.56	-
S.D.	2.52	8.41	1.33	4.43

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 27 คน

เลขที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	250		
1	24	23	24	23	23	24	23	23	23	24	234	23.40	93.60
2	23	24	23	23	24	23	23	22	23	23	231	23.10	92.40
3	20	20	21	20	21	21	20	21	21	21	206	20.60	82.40
4	25	24	24	25	24	23	24	24	24	25	242	24.20	96.80
5	20	21	21	22	20	20	21	21	20	20	206	20.60	82.40
6	21	20	22	21	22	21	22	21	20	22	212	21.20	84.80
7	23	23	24	23	23	23	22	23	23	24	231	23.10	92.40
8	22	22	23	23	22	22	22	23	21	22	222	22.20	88.80
9	24	24	23	22	23	23	24	23	23	23	232	23.20	92.80
10	21	20	20	21	20	21	20	21	20	21	205	20.50	82.00
11	23	23	22	23	22	22	23	22	23	23	226	22.60	90.40
12	21	21	21	20	21	20	20	21	22	20	207	20.70	82.80
13	21	20	20	21	20	22	21	21	21	21	208	20.80	83.20
14	22	23	22	23	22	23	23	23	23	22	226	22.60	90.40
15	21	21	20	21	20	21	20	20	22	21	207	20.70	82.80
16	21	20	22	21	22	20	20	22	22	20	210	21.00	84.00
17	23	23	22	23	22	22	22	23	23	22	225	22.50	90.00
18	22	23	22	22	23	23	22	22	22	23	224	22.40	89.60
19	21	22	22	21	22	23	20	21	22	21	215	21.50	86.00
20	20	21	21	20	20	22	21	21	21	20	207	20.70	82.80
21	23	22	22	23	23	23	23	21	23	22	225	22.50	90.00
22	21	21	20	22	20	21	21	20	21	21	208	20.80	83.20

ตาราง 17 (ต่อ)

เลขที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	250		
23	20	22	21	20	21	20	21	20	21	21	207	20.70	82.80
24	22	22	21	20	21	22	22	22	21	22	215	21.50	86.00
25	20	21	21	20	22	21	20	21	20	21	207	20.70	82.80
26	23	23	22	23	23	22	23	23	22	22	226	22.60	90.40
27	21	22	20	22	21	21	22	21	21	22	213	21.30	85.20
รวม	588	591	586	588	587	589	585	586	588	589	5877	587.70	2350.80
เฉลี่ย	21.78	21.89	21.70	21.78	21.74	21.82	21.67	21.70	21.78	21.81	217.67	21.77	87.07
ร้อยละ	87.12	87.56	86.80	87.12	86.96	87.28	86.68	86.80	87.12	87.24	87.07	87.07	87.07
S.D.	1.40	1.31	1.24	1.34	1.26	1.14	1.30	1.10	1.15	1.30	10.94	1.09	4.37

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางคาราณี โพธิ์ไทร
วัน เดือน ปี เกิด	6 มีนาคม 2503
สถานที่เกิด	50 หมู่ 9 ตำบลแม่แก้ว อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	126 หมู่ 3 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านอนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2522 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนบุญโญปถัมภ์ อำเภอมือง จังหวัดลำพูน พ.ศ. 2524 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. ชั้นสูง) วิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยครูเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2527 ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2552 ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (ศ.ม.) สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์